

10.12.2025

Kansainvälinen palkkaverovertailu

Ylimmät marginaaliverot alenevat Suomessa
– paraneeko kilpailukyky?

Mikael Kirkko-Jaakkola

TIIVISTELMÄ

Selvityksessä tarkastellaan palkansaajan verotusta ja palkkasidonnaisia veronluonteisia työnantajamaksuja Suomessa ja 17 suomalaisten kannalta merkityksellisessä verrokkimaassa. Palkkaverotusta vertaillaan pääasiassa neljällä eri palkkatasolla (34 000, 52 500, 80 000 ja 165 000 euroa vuodessa) tehtyjen laskelmien avulla.

Laskelmat koskevat pääasiassa vuoden 2025 verotusta. Selvityksessä käydään kuitenkin laajemmin läpi vertailumaiden viimeaikaista veropolitiikkaa palkkaverotusta koskien sekä luodaan lopuksi lyhyt katsaus siihen, miten Suomessa verovuodesta 2026 voimaanastuva ylimpien marginaaliverojen kevennys näkyisi vertailussa.

Suomessa palkansaajan verotus on selvityksen matalimmalla palkkatasolla Euroopan vertailumaiden keskitasoa perheettömällä palkansaajalla. Verotus kiristyy kuitenkin nopeasti palkan kasvaessa, kun korkeat marginaaliverot iskevät uralla etenemisen ja lisäansioden kannustimiin.

Suomi on vertailun kuudenneksi kirein verottaja suomalaisittain keskituloisella, 52 500 euron palkkatasolla. Suomen veroprosentti ylittää Euroopan vertailumaiden keskiarvon yli kolmella prosenttiyksiköllä. Keski- ja suurempituloisilla perheettömällä palkansaajilla tuloveroprosentit ovat vertailumaista korkeimmat Belgiassa.

Suomessa keskipalkkaisen 100 euron palkankorotuksesta tai muusta tulonlisäyksestä 48,8 euroa menee nouseviin veroihin. Tällä tulotasolla marginaaliveroprosentti on Suomessa Pohjoismaiden korkein ja siten vähiten kannustava.

Mitä suurempia tulotasoja tarkastellaan, sitä kireämpää palkkaverotus on Suomessa vertailumaihin nähden. Selvityksen suurimmalla tulotasolla veroprosentti on toiseksi korkein Belgian jälkeen, noin seitsemän prosenttiyksikköä kireämpi kuin Euroopan vertailumaissa keskimäärin.

Suurituloisimmalla palkkatasolla marginaaliveroprosentti on Suomessa 58,2 prosenttia, mikä on sekin vertailun toiseksi korkein Belgian jälkeen. Vuonna 2026 korkein marginaaliveroprosentti laskee Suomessa 52,3 prosenttiin, jolloin suurimmalla esimerkipalkalla marginaalivero laskisi neljänneksi korkeimmaksi, jääden Ruotsia ja Tanskaa matalammaksi.

Ruotsissa palkansaajan tuloveroprosentti jää kaikilla neljällä tulotasolla Suomea matalammaksi. Vuonna 2025 keskituloisen palkansaajan veroprosentti on Suomessa 6,3 prosenttiyksikköä korkeampi, joten samasta 52 500 euron vuositulosta jää suomalaiselle palkansaajalle käteen noin 3 300 euroa vähemmän kuin Ruotsissa.

Työnantajamaksut ovat Suomessa Euroopan vertailumaiden keskitasoa. Koska Virossa ja Ruotsissa työnantajamaksut ovat selvästi korkeammat, kyseisten naapurimaiden työhön kohdistuva palkkaverokiila on suomalaisella keskipalkalla suunnilleen Suomen tasolla. Tanskassa työnantajamaksujen merkitys on taasen lähes olematon, joten palkkaverokiilakin on matala.

Selvityksen on laatinut Veronmaksajain Keskusliiton pääekonomisti Mikael Kirkko-Jaakkola. Verolaskelmista osan on tehnyt kansainväliseen liikkuvuuteen ja siihen liittyviin verokysymyksiin erikoistunut Vialto Partners. Veronmaksajain Keskusliitto on julkaissut kansainvälistä vertailutietoa työn ja palkan verotuksesta vuodesta 1995 lähtien.

Euroopan vertailumaat ovat Alankomaat, Belgia, Britannia, Espanja, Irlanti, Italia, Itävalta, Norja, Ranska, Ruotsi, Saksa, Suomi, Sveitsi, Tanska ja Viro. Lisäksi selvityksessä on kolme maata Euroopan ulkopuolelta: Australia, Kanada, ja Yhdysvallat. Pääpaino on yksittäisiä palkansaajia koskevissa laskelmissa, mutta selvityksessä käsitellään myös perheiden verotusta.

SISÄLTÖ

1 Johdanto.....	5
1.1 Työn verotuksen mittaaminen ja määritelmät	5
1.2 Palkkarakenne ja perhetyypit.....	7
1.3 Kokonaisveroaste ja verotuksen rakenne vertailumaissa	9
2 Vertailumaiden verojärjestelmät ja veromuutokset.....	12
Alankomaat.....	12
Australia.....	13
Belgia.....	14
Britannia	16
Espanja.....	17
Irlanti.....	18
Italia	19
Itävalta	20
Kanada	21
Norja	22
Ranska.....	24
Ruotsi.....	25
Saksa	26
Suomi.....	28
Sveitsi	30
Tanska.....	31
Viro.....	33
Yhdysvallat	34
3 Työn verotus vuonna 2025	37
3.1 Palkansaajan tuloveroprosentit.....	37
3.1.1 Perheetön palkansaaja	37
3.1.2 Perheellinen palkansaaja	40
3.2 Palkansaajan marginaaliverot.....	43
3.3 Työnantajan sosiaalivakuutusmaksut	45
3.4 Palkkaverokiila työvoimakustannuksesta.....	47
4 Suomi verrattuna Skandinaviaan 2025	50
5 Ylimmät marginaaliverot laskevat Suomessa 2026 – kilpailukyky paranee	57
6 Lopuksi.....	60
Lähteitä	62

LIITTEET:

- Liite 1 Vertailun palkkatulot eri valuutoissa.
- Liite 2.1 Tuloveroasteet 2025, yksinäinen palkansaaja ja yhden työssäkäyvän vanhemman palkansaajaperhe.
- Liite 2.2 Tuloveroasteet 2025, kahden työssäkäyvän vanhemman palkansaajaperhe.
- Liite 3 Marginaaliveroasteet 2025, yksinäinen palkansaaja ja yhden työssäkäyvän vanhemman palkansaajaperhe.
- Liite 4 Työnantajan sosiaalivakuutusmaksut 2025.
- Liite 5.1 Palkkaverokiila eli verojen yhteenlaskettu osuus työvoimakustannuksista 2025, yksinäinen palkansaaja ja yhden työssäkäyvän vanhemman palkansaajaperhe.
- Liite 5.2 Palkkaverokiila eli verojen yhteenlaskettu osuus työvoimakustannuksista 2025, kahden työssäkäyvän vanhemman palkansaajaperhe, kaksi lasta.

1 JOHDANTO

Selvityksessä tarkastellaan palkkatulojen verotusta Suomessa ja 17 relevantissa vertailumaassa. Vertailumaista 14 on Euroopasta (Alankomaat, Belgia, Britannia, Espanja, Irlanti, Italia, Itävalta, Norja, Ranska, Ruotsi, Saksa, Sveitsi, Tanska ja Viro) ja kolme Euroopan ulkopuolelta (Australia, Kanada ja Yhdysvallat).

Selvitykseen on valittu elintasoltaan ja –olosuhteiltaan palkansaajalle vertailukelpoisimpia maita, jotka ovat Suomen tärkeitä vientimaita ja joihin kohdistuu merkittävästi työperäistä muuttoliikettä Suomesta.

Pääpaino on neljällä esimerkkipalkkatasolla tehdyissä laskelmissa, joilla pyritään kuvaamaan eri maiden tuloverotusta suomalaisen palkansaajan näkökulmasta – paljonko palkansaajalle jää tietyistä tuloista tuloverojen ja veronluonteisten maksujen jälkeen käteen. Selvityksessä ei tarkastella hintatason huomioivaa nettopalkan ostovoimaa eri maissa.

Johdantoluvussa käydään läpi verovertailun lähtökohtia sekä luodaan lyhyt katsaus vertailumaiden kokonaisveroasteisiin ja palkkaverotuksen merkitykseen. Luvussa 2 tarkastellaan maittain palkkaverotuksen perusteita sekä viime aikoina toteutettuja tai suunnitelmassa olevia veromuutoksia.

Kansainvälisen palkkaverovertailun esimerkkilaskelmien tulokset vuoden 2025 osalta on esitetty luvuissa 3 ja 4. Kappaleessa 3.1 käydään läpi vertailumaiden tuloveroprosentit ja kappaleessa 3.2 marginaaliveroprosentit. Kappaleessa 3.3 esitellään työnantajan sosiaalivakuutusmaksuja ja kappaleessa 3.4 koko työvoimakustannukseen kohdistuvaa palkkaverokiilaa. Luvussa 4 vertaillaan tarkemmin Suomen palkkaverotusta muihin selvityksen Pohjoismaihin.

Luvussa 5 luodaan lyhyt katsaus siihen, miten vertailuasetelma muuttuu, kun otetaan huomioon merkittävä ylimpien marginaaliverojen aleneminen Suomessa vuonna 2026. Luvussa 6 kootaan yhteen selvityksen keskeisiä huomioita.

1.1 Työn verotuksen mittaaminen ja määritelmät

Työn veroja ovat työntekijöiden palkastaan maksamat tuloverot sekä veronluonteiset pakolliset sosiaalivakuutusmaksut, työnantajan maksamat palkkasidonnaiset veronluonteiset sosiaalivakuutusmaksut sekä joissakin maissa työnantajilta perittävät palkkasummaan sidotut verot¹. Nämä verot ja veronluonteiset maksut muodostavat verokiilan työvoimakustannuksen ja palkansaajan saaman nettotulon väliin.

Työn kokonaisverokiilaan luetaan näiden lisäksi mukaan myös kulutuksesta maksettavat välilliset verot. Ne pienentävät palkansaajan nettotulojen ostovoimaa ja vaikuttavat sitä kautta palkkavaateisiin työvoimakustannuksia korottavasti.

Tuloverot ja veronluonteiset maksut muodostavat suurimman osan työn verokiilasta. Usein verokiilasta puhuttaessa tarkoitetaan vain työntekijän ja työnantajan maksamia palkkasidonnaisia veroja ja veronluonteisia maksuja. Myös tässä selvityksessä keskitytään työn välittömien verojen kansainväliseen vertailuun, eli siihen

¹ Viimeksi mainittuja ei Suomessa peritä.

osaan kokonaisverokiilaa, josta kulutusverojen osuus on jätetty pois. Tätä verokiilan osaa kutsutaan palkkaverokiilaksi.

Verokiilalla on olennainen osa taloustieteellisessä tutkimuksessa. Verokiila muodostaa monissa maissa huomattavan osan työn kustannuksista ja vaikuttaa siten työllisyyteen työn kysynnän kautta. Palkansaajan tuloveroilla taas on osansa työn teon kannattavuuteen käteen jäävän tulon kautta, mikä vaikuttaa työn tarjontaan.

Selvityksessä pääpaino on palkansaajan veronäkökulmassa, eli siinä, miten palkansaajaa verotetaan tietyistä tuloista vertailumaissa. Tällöin keskitytään palkansaajan osaan verokiilasta, eli palkansaajan tuloveroihin ja veronluonteisiin maksuihin. Tätä osuutta palkkatulosta kutsutaan palkansaajan veroprosentiksi.

OECD on jo pitkään laatinut julkaisuja keskipalkkaisen työntekijän verorasituksesta jäsenmaissaan. Uusimman Taxing Wages -selvityksen (OECD 2025) laskelmat ulottuvat verovuoteen 2024 saakka. OECD:n laskelmien veroperusteet koskevat siten vanhempaa verovuotta kuin tämän selvityksen.

Toinen keskeinen ero Veronmaksajien ja OECD:n julkaisuissa on laskelmien tulotasoissa. OECD:n lähtökohtana on keskituloisen kokoaikatyötä tekevän palkansaajan vuosipalkka kussakin maassa, eli palkansaajien verotusta verrataan kunkin maan paikallisella palkkatasolla. Veronmaksajien selvityksessä taas tarkastellaan samoja suomalaisittain relevantteja palkkatasoja, jotka muunnetaan markkina-kurssein vertailumaiden valuuttaan.

Eroista huolimatta OECD:n vertailun antama kuva keskituloisen kokoaikatyötä tekevän työntekijän verotuksesta on hyvin samankaltainen kuin samaa verovuotta koskevassa viimevuotisessa Kirkko-Jaakkolan (2024) palkkaveroselvityksessä. Molemmissa vertailuissa keskipalkkaista perheetöntä palkansaajaa verottaa ankarimmin Belgia. Suomi oli kuudenneksi ankarin perheettömän keskituloisen palkansaajan verottaja niin Veronmaksajien vuotta 2024 koskevassa selvityksessä kuin OECD:n samojen vertailumaiden joukossa. OECD:n selvityksessä Suomen keskipalkka (52 893 €) oli hieman Veronmaksajien keskipalkkaa (50 000 €) korkeampi.

OECD:n selvitykseen sisältyy verotuksen lisäksi myös joitakin lapsiperheille suunnattuja tulonsiirtoja. OECD:n tarkastelussa esimerkiksi Suomen lapsilisä on huomioitu perheellisten tulonsaajien verotaakkaa keventävänä. Tässä selvityksessä tarkastellaan kuitenkin pelkästään verotusta, ei sosiaalietuuksia, vaikka palkansaaja voisi niihin olla oikeutettu.

Tuloverojen ja veronluonteisten sosiaaliturvamaksujen osalta laskelmien lähtökohta on sama kuin OECD:n työn verotusta koskevissa selvityksissä. Laskelmissa huomioidaan yleiset palkasta tehtävät verovähennykset. Mahdolliset paikalliset tuloverot ja maksut, esimerkiksi kunnallis- ja osavaltioverot, lasketaan pääsääntöisesti keskimääräisten prosenttien mukaan, mutta joidenkin maiden (mm. Kanada, Sveitsi, Yhdysvallat) osalta edustavaa aluetta käyttäen (maakohtaiset parametrit ja oletukset käydään läpi maiden verojärjestelmiä tarkastelevassa kappaleessa 2).

Suomen osalta laskelmissa on huomioitu seuraavat palkansaajan maksamat verot ja veronluonteiset maksut: valtion tulovero, kunnallisvero, kirkollisvero, sairausvakuutuksen päiväraha- ja sairaanhoitomaksu, palkansaajan työeläke- ja työttömyysvakuutusmaksu sekä yleisradiovero.

Verojen rajausta on kirkollisveroa lukuun ottamatta sama kuin kansantalouden tilinpidossa ja kansainvälisissä verotilastoissa (OECD 2025 ja 2024). Kirkollisvero sisällytetään laskelmiin, koska valtaosa (reilu 60 %) suomalaisista kuului evankelis-luterilaiseen kirkkoon vuoden 2025 alussa. Kirkollisveroa ei Suomea, Ruotsia ja Tanskaa lukuun ottamatta ole otettu huomioon muiden maiden verolaskelmissa.

Sosiaalivakuutusmaksut tulkitaan veronluonteisiksi, jos ne ovat lakisääteisiä ja pakollisia ja ne maksetaan julkisyhteisöille sosiaaliturvan rahoittamiseksi. Lisäksi veronluonteinen sosiaalivakuutusmaksu ei ole vastikkeellinen, eli suoritettun maksun määrä ei ole suoraan sidottu etuuden määrään.

Käytännössä varsinkin työnantajien sosiaalivakuutusmaksujen vertailtavuuteen liittyy monia tulkinnanvaraisuuksia. Työnantajamaksujen suuruuteen vaikuttavat joissakin maissa myös oletukset työntekijän ammatista².

Suomea, Ruotsia, Tanskaa, Saksaa, Viroa, Australiaa ja Yhdysvaltoja koskevat laskelmat on tehty Veronmaksajain Keskusliitossa. Muiden maiden osalta verolaskelmat on pienin poikkeuksin³ laatinut Veronmaksajain Keskusliiton toimeksiannosta kansainväliseen liikkuvuuteen ja siihen liittyviin verokysymyksiin keskittynyt Vialto Partners. Laskelmat on tehty kullekin tarkasteltavalle maalle vuonna 2025 alkavalle verovuodelle.

1.2 Palkkarakenne ja perhetyypit

Selvityksessä tarkastellaan palkkatuloilla elävää työntekijää neljällä eri tulotasolla.

Yksinäisen tulonsaajan lisäksi palkkaveroselvityksessä tarkastellaan kaksilapsista perhettä, jossa lasten iät ovat 5 ja 7 vuotta.⁴ Lapsiperheissä joko toinen puoliso on täysin tuloton tai molemmat vanhemmat ovat palkkatyössä. Yhden tulonsaajan perhe on monissa maissa yleisempi perhetyyppi kuin Suomessa, ja se on monesti ainakin väliaikainen tilanne kansainvälisillä työmarkkinoilla liikkuvilla perheillä.

Taulukossa 1.1 esitetään vertailtavat palkkatasot perhetyypeittäin. Pienin palkkataso on asetettu siten, että se riittäisi kokoaikatyötä tekevälle yksinäiselle palkansaajalle toimeentulon ainoaksi lähteeksi ja olisi tarkoituksenmukaisesti samalla kohtuullisen korkea, koska matalille tuloille kohdennettuja tulonsiirtoja ei selvityksessä tarkastella⁵.

Esimerkkipalkat on euroalueen ulkopuolisten maiden kohdalla muunnettu maan valuutaksi vuoden 2025 ensimmäisen neljänneksen keskikursseilla (liite 1).

Selvityksen toiseksi alin palkkataso, 52 500 euroa, vastaa jotakuinkin kokoaikaisien työntekijöiden keskipalkkaa Suomessa vuonna 2025. Jos lomarahat oletetaan puolen kuukauden palkan suuruiseksi, vuositulo merkitsee 4 200 euron kuukausi-

² Ranskan sosiaalivakuutusmaksu laskettaessa on oletettu, että kolmen alimman palkkatason työntekijät eivät ole esimiesasemassa ja ylimmän palkkatason työntekijä on.

³ Ranskan ja Italian työnantajamaksut on laskettu OECD:n, IBFD:n ja Vialto Partnersin tietojen perusteella.

⁴ Monessa maassa lasten iät vaikuttavat verotuksen kautta annettavan perhetuen suuruuteen.

⁵ Alin tulotaso (34 000 euroa) yhden tulonsaajan suomalaisella kaksilapsisella perheellä ei ole käytännössä kovin realistinen, kun mahdollisia tulonsiirtoja ei huomioida.

palkkaa (vuositulo on 12,5 x kk-palkka). Tilastokeskuksen (2025a) ansiotasoindeksin mukaan kokoajaisten palkansaajien kuukausiansioiden keskiarvo vuoden 2025 kolmella ensimmäisellä neljänneksellä oli noin 4 150 euroa/kk.

Taulukko 1.1 Selvityksen esimerkkipalkkatasot vuonna 2025

Yksinäinen henkilö ja yhden tulonsaajan perhe		
	Palkkatulot, euroa/vuosi	Suomalaista kuukausipalkkaa vastaava palkka, e*
	34 000	2 720
	52 500	4 200
	80 000	6 400
	165 000	13 200
Kahden tulonsaajan perhe		
	Palkkatulot, euroa/vuosi	
	34 000 + 52 500 = 86 500	
	52 500 + 80 000 = 132 500	
	80 000 + 165 000 = 245 000	

* Vuositulot jaettu 12,5:llä, jotta lomarahojen vaikutus tulee huomioiduksi.

Neljästä palkkatasosta alin on noin 65 prosenttia suomalaisesta keskipalkasta ja toiseksi alin taso noin 65 prosenttia toiseksi ylimmästä palkkatasosta. Tarkasteltavan palkkahaitarin ylin esimerkkipalkka on noin kolminkertainen keskipalkkaan verrattuna. Palkkahaitari on tarkoituksella laaja, jotta sillä voidaan hahmottaa palkkaverotuksen progressiota myös suurituloisimmilla palkkatasoilla.

Vertailun ylin palkkataso, 165 000 euroa vuodessa, on suomalaisittain melko harvinainen, mutta ei täysin poikkeuksellinen. Siihen yltää esimerkiksi johtajien ja lääkäreiden suurituloisin kymmenys. Kansainvälisten osaajien työmarkkinoilla ja monissa vertailumaissa palkkahaitari on kuitenkin leveämpi kuin Suomessa. Ylimmän esimerkkipalkan on tarkoitus auttaa kuvaamaan korkeimpia marginaaliveroja, ja se ylittääkin tyypillisesti tuloveroasteikkojen ylimmän tuloluokan alarajan vertailumaissa⁶.

OECD:n (2025) selvityksen pääpaino on 67, 100 ja 167 prosenttia keskipalkasta ansaitsevien vertailuissa. Monessa maassa vertailun suurituloisimman (167 prosenttia keskipalkasta) työntekijän palkka ei ulotu korkeimmille marginaaliveroprosenteille, kuten esimerkiksi Suomessa. OECD:n tarkastelussa suomalainen suurituloisen ansaitsee vuodessa 88 331 euroa vuonna 2024.

OECD:n (2025) käyttämät maakohtaiset keskipalkat vuodelta 2024 löytyvät liitteestä 1. Viron, Espanjan ja Italian keskipalkat ovat selvästi pienempiä kuin suomalainen keskipalkka, eli selvityksen toiseksi alin vertailupalkka. Sveitsissä ja

⁶ Osassa maita tuloveroasteikon ylin tuloluokka on kuitenkin selvästi korkeampi. Saksassa se alkaa vasta 277 825 eurosta, Espanjassa 300 000 eurosta, Itävallassa miljoonasta eurosta, Yhdysvalloissa liittovaltion veron osalta 626 350 dollarista (noin 595 000 euroa) ja Sveitsissä 793 300 Sveitsin frangista (noin 839 000 euroa). Ranskassa ja Kanadassa korkein raja alkaa hieman suuremmilta tuloilta kuin mitä ylin tarkasteltava esimerkkipalkka on.

Tanskassa keskimääräinen palkka ylittää taas sen selvästi. Ruotsissa maan keskipalkka on lähellä selvityksessä käytettävää suomalaista keskipalkkaa.

1.3 Kokonaisveroaste ja verotuksen rakenne vertailumaissa

Kokonaisveroaste suhteuttaa kaikki julkisen sektorin vuoden aikana keräämät verotulot saman aikavälin bruttokansantuotteeseen. Mittari kertoo verotuksen merkityksestä kansantaloudessa. Kokonaisveroasteen tulkintaan liittyy omat haasteensa. Eroja maiden välillä synnyttää esimerkiksi julkisen tuen jakaminen joko suorina tukina tai verovähennyksinä sekä tulonsiirtojen verokohtelu. Myös mm. eläkejärjestelmän rahoitustapa sekä harmaan talouden osuus kansantaloudessa vaikuttavat veroasteen tasoon. Kokonaisveroaste kertoo kuitenkin mahdollisimman vertailukelpoisesti verorahoituksen merkityksen julkisen sektorin palveluiden ja tulonsiirtojen rahoittamisessa ja siten se on laajasti käytetty tilastotieto. Taulukossa 1.2 esitetään vertailumaiden kokonaisveroasteita vuosilta 1980–2023 OECD:n (2024) vertailukelpoiseen tilastoon perustuen.

OECD-maiden korkeimman veroasteen titteliä on pitänyt 1960-luvulta lähtien jokin Pohjoismaa lukuun ottamatta vuosia 2017–2018 sekä viimeisimpiä tilastovuosia 2022–2023, jolloin sitä on pitänyt Ranska.

Kokonaisveroasteet vaihtelevat maiden välillä huomattavasti. Myös yksittäisen maan veroaste vaihtelee eri vuosina veropolitiikasta ja suhdannetilanteesta riippuen.

Taulukko 1.2 Kokonaisveroasteet selvityksen vertailumaissa 1980–2023 (* viimeinen vuosi 2022), % suhteessa BKT:een Lähde: OECD 2024

	1980	1985	1990	1995	2000	2005	2010	2015	2020	2023
Ranska	39,5	42,0	41,2	42,5	43,7	42,9	42,1	45,3	45,4	43,8
Tanska	41,5	43,9	44,4	46,5	46,8	48,0	44,8	46,1	47,3	43,4
Italia	28,6	32,4	36,3	38,5	40,5	39,0	41,7	43,0	42,6	42,8
Itävalta	38,6	40,4	39,3	41,3	42,3	41,0	41,0	43,1	42,1	42,7
Belgia	40,7	43,7	41,4	42,8	43,8	43,4	42,9	44,1	42,3	42,6
Suomi	35,3	39,2	42,9	44,5	45,8	42,0	40,6	43,5	41,8	42,4
Norja	41,9	41,9	40,2	39,4	41,8	42,4	41,6	38,2	38,7	41,4
Ruotsi	43,1	44,1	48,8	45,1	50,0	47,3	42,9	42,6	42,4	41,4
Alankomaat	39,7	39,3	39,7	37,2	36,9	35,0	35,7	37,0	40,0	38,5
Saksa	36,4	36,1	34,8	36,3	36,4	34,4	35,5	37,3	37,9	38,1
Espanja	21,9	26,8	31,5	31,3	33,0	35,2	31,3	33,8	36,8	37,3
Britannia	33,4	35,1	32,9	29,3	32,7	32,5	32,0	31,9	32,8	35,3
Kanada	30,3	31,6	35,1	34,6	34,7	32,7	31,0	32,8	34,7	34,8
Viro				35,0	31,1	29,8	33,2	33,3	33,3	33,5
Australia*	26,2	27,7	28,0	28,2	30,4	29,8	25,2	27,8	28,4	29,4
Sveitsi	22,6	23,1	23,2	25,0	27,0	26,0	25,8	27,0	28,0	27,1
Yhdysvallat	25,6	24,7	26,0	26,6	28,3	26,1	23,4	26,2	25,7	25,2
Irlanti	30,1	33,6	32,4	31,8	30,8	30,0	27,7	23,1	19,7	21,9
OECD-KA*	30,1	31,5	30,8	32,1	32,9	32,6	31,5	32,9	33,6	33,9

Suomen kokonaisveroaste oli vuonna 1985 kahdeksas vertailun 17 OECD-maan joukossa. 1990-luvun alun talouslama ja sen aikana toteutetut veronkiristykset nostivat Suomen veroasteen kuitenkin vertailumaiden kolmen kireimmän joukkoon.

Korkeimmillaan veroaste oli Suomessa vuonna 2000, minkä jälkeen se kääntyi alanevalle uralle mm. tuloverokevennysten myötä. Vuonna 2010 veroaste oli vertailumaiden kahdeksas. Tämän jälkeen verotusta kiristettiin, ja kokonaisveroaste nousi lähes vuosittain vuoteen 2016 asti, jolloin se oli Suomessa vertailumaiden neljänneksi korkein. Veroaste kuitenkin kääntyi laskuun sen jälkeen, ollen 41,8 prosenttia poikkeuksellisenä koronavuonna 2020, jolloin mm. väliaikainen eläkevakuutusmaksualennus kevensi veroastetta. Vuonna 2021 kokonaisveroaste nousi 43 prosentin tuntumaan kahdeksi vuodeksi, josta se laski vuonna 2023 noin 42,2 prosenttiin. Suomen kokonaisveroaste oli OECD- ja vertailumaiden kuudenneksi korkein vuonna 2023.

Taulukko 1.3 Verorakenne selvityksen maissa 2023 (* vuodelta 2022), eri verolajien prosenttiosuus maan kokonaisverotuotoista, %. Lähde: OECD 2024

	Henkilöiden tuloverot	Yritysten tuloverot	Sosiaalivakuutusmaksut ja palkka-summaverot	Omaisuusverot	Kulutusverot	Muut verot
Alankomaat	23,1	12,7	31,4	3,2	29,2	0,3
Australia*	40,4	21,8	4,7	9,3	23,8	0,0
Belgia	27,7	9,4	31,0	7,4	24,6	0,0
Britannia	30,0	10,1	19,4	10,5	30,0	0,0
Espanja	24,4	7,9	34,7	6,2	26,8	0,0
Irlanti	31,1	21,7	16,5	4,6	26,1	0,0
Italia	26,9	6,5	29,6	5,3	27,7	4,1
Itävalta	21,9	7,7	41,1	1,1	27,2	1,1
Kanada	36,7	13,4	17,1	9,9	21,6	1,4
Norja	23,3	28,3	22,4	2,9	23,2	0,0
Ranska	21,5	5,3	37,6	7,9	25,7	1,9
Ruotsi	26,7	8,6	34,2	2,0	28,4	0,1
Saksa	26,4	6,1	38,5	2,5	26,5	0,0
Suomi	29,8	6,8	28,9	3,3	31,1	0,1
Sveitsi	31,0	11,9	24,7	8,1	20,0	4,3
Tanska	57,1	8,7	0,8	3,8	28,3	1,2
Viro	18,7	5,6	35,8	0,5	39,5	0,0
Yhdysvallat	39,9	8,3	24,1	11,0	16,8	0,0
OECD*	23,6	12,0	26,1	5,3	31,5	1,5

Noin puolet verotuotoista kerätään OECD-maissa työn verotuksella eli henkilöiden tuloveroilla ja pakollisilla sosiaalivakuutusmaksuilla, joihin tässä selvityksessä jatkossa keskitytään. EU-maissa työn verojen osuus on pysytellyt reilussa 50 prosentissa pitkään, eikä suuria muutoksia ole viimeisimpinä tilastovuosina tapahtunut, vaikka kokonaisveroaste on kääntynyt laskuun (European Commission 2025).

Monissa Euroopan maissa välittömät verot, välilliset verot ja sosiaaliturvamaksut tuottavat verotuotoista kukin karkeasti kolmanneksen. Maakohtaiset erot verorakenteen painotuksissa ovat kuitenkin suuria, kuten taulukosta 1.3 nähdään. Suurimpia poikkeuksia on Tanska, jossa verorakenne painottuu erityisesti tuloverotukseen. Toisaalta työhön kohdistuvat sosiaalivakuutusmaksut ovat Tanskassa poikkeuksellisen matalia. Sosiaalivakuutusmaksujen ja muiden palkkasummaverojen merkitys on sen sijaan erityisen suuri Itävallassa, Saksassa ja Ranskassa.

Euroopan ulkopuolisissa vertailumaissa verorakenne painottuu tuloverotukseen kokonaisveroasteiden ollessa toisaalta monia Euroopan maita selvästi matalampia.

2 VERTAILUMAIDEN VEROJÄRJESTELMÄT JA VERO-MUUTOKSET

Alankomaat

Vain pieniä muutoksia palkkaverotukseen.

Alankomaiden kokonaisveroaste on hieman EU-maiden keskiarvon alapuolella. Henkilöiden ja yritysten tuloverot muodostavat verotuloista yhteensä yli kolmanneksen ja sosiaalivakuutusmaksut hieman vajaan kolmanneksen. Kulutusverojen osuus kokonaisverotuloista on vajaa 30 prosenttia.

Maassa on kevennetty ansiotuloverotusta portaittain viime vuosien aikana. Vuonna 2019 tuloveroasteikon keskimmäisiä marginaaliveroprosentteja alennettiin 2,75 prosenttiyksiköllä ja verohyvityksiä korotettiin. Vuoden 2020 alusta veroasteikon tuloluokkien määrä väheni neljästä kahteen ja samalla ylintä marginaaliveroprosenttia alennettiin reilulla kahdella prosenttiyksiköllä sekä verohyvityksiä korotettiin. Vuodelle 2021 tuloveroasteikon alinta prosenttia alennettiin hieman ja verosta tehtävää työllisyshyvitystä korotettiin reilulla 400 eurolla. Yrittäjävähennystä taasen on pienennetty portaittain.

Vuodelle 2022 tuloverotukseen tehtiin yleisesti vain pieniä tarkistuksia. Suurempia muutoksia tuli vuodelle 2023, kun tuloveroasteikon alinta prosenttia hieman alennettiin ja työllisyshyvitystä nostettiin 800 eurolla. Vuodelle 2024 pieni- ja keskituloisten verotusta kevensi perushyvityksen ja työllisyshyvityksen noin 10 prosentin korotukset.

Vuodelle 2025 perushyvitystä pienennettiin noin 300 eurolla. Lisäksi tuloveroasteikko muutettiin kaksiporlaisesta kolmiportaiseksi jakamalla aiempi alin luokka kahteen osaan, jossa matalampien tulotasojen marginaalivero hieman laski ja korkeampien hieman nousi.

Asteikon prosentit ovat kuluvana vuonna 35,82, 37,48 ja 49,50. Alle 38 441 euron tuloja koskeva matalin veroprosentti sisältää yleiset sosiaalivakuutusmaksut, jotka ovat 27,65 % palkasta. Maksuilla rahoitetaan muun muassa eläkkeitä ja terveydenhuoltoa⁷.

Myös työnantajat maksavat sosiaalivakuutusmaksuja, joille on asetettu palkansajakohdaiset ylärajat. Työnantajamaksujen taso on yhteensä vajaa 20 prosenttia.

Tulonsaajat ovat oikeutettuja tuloriippuvaiseen perushyvitykseen, jonka määrä on kuluvana vuonna maksimissaan 3 068 euroa. Hyvitys poistuu kokonaan 76 817 euron tulotasolla. Työtulojen perusteella saatavan työllisyshyvityksen määrä on maksimissaan 5 559 euroa. Tämä Suomen työtulovähennyksen kaltainen verohyvitys pienenee, kun tulot ylittävät 43 071 euroa. Hyvitykseen ei ole enää oikeutettu,

⁷ Alankomaiden sosiaalivakuutus koostuu kahdesta järjestelmästä. Kaikkien rahoittaman kansallisen järjestelmän ohella työntekijöiden sairaus- ja työttömyysetuudet rahoitetaan pelkästään työnantajilta perittäviltä sosiaalivakuutusmaksuilla.

kun tulot ovat noin 129 078 euroa tai enemmän. Ennen vuotta 2016 myös kaikkein suurituloisimmat saivat hyvityksen.

Alle 12-vuotiaan lapsen pienempituloinen vanhempi tai yksinhuoltaja on oikeutettu verohyvitykseen, joka on 11,45 prosenttia tuloista, maksimissaan kuitenkin 2 986 euroa.

Puolisoita verotetaan muutoin yksilöllisesti heidän omista tuloistaan, mutta tiettyjen tulojen (kuten asuntotulo) ja kustannusten (lastenhoitomenot) kohdalla puoliset saavat itse päättää erien keskinäisestä jakamisesta.

Alankomaissa verotetaan myös laskennallista asuntotuloa samalla progressiivisilla (box 1) ansiotulojen veroasteikoilla. Myös huomattavista osakeomistuksista saatujen tulojen (box 2) verotus on vuodesta 2024 eteenpäin ollut progressiivista, vaikkakin eri asteikolla. Sen sijaan säästöjen ja investointien tuoton (box 3) verotus on suhteellista 36 % veroasteella. Sitä sovelletaan nettovarallisuuden laskennalliseen tuottoon. Pientä progressiota tuo varallisuuden arvoon liittyvä perusvähennys. Hallituksen suunnitelmissa on ollut uudistaa verotettava tulo todellisiin tuottoihin perustuvaksi vuodesta 2028 alkaen.

(European Commission 2025, International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025 ja 2024)

Australia

Tuloveronkevennyksissä välivuosi.

Australia on kevyen verotuksen maa. Monet sosiaaliturvaan liittyvät ja useissa vertailumaissa julkisen sektorin harteilla olevat tehtävät kuuluvat Australiassa yksityiselle sektorille. Verotuotoista yli 60 prosenttia tulee yksityisten henkilöiden sekä yritysten tuloveroista. Verovuosi vaihtuu poikkeuksellisesti heinäkuun alussa.

Finanssikriisin jälkeen hallitusten tavoitteina oli palauttaa budjetti ylijäämäiseksi pidemmällä aikavälillä. Valmisteveroja korotettiin ja vuonna 2014 tuloverotuksessa otettiin käyttöön väliaikainen kahden prosentin ”budjetinpaikkausmaksu” yli 180 000 Australian dollarin vuosituloille kolmeksi vuodeksi.

Vuonna 2018 hallitus aloitti seitsemän vuotta kestävänsä tuloverouudistuksen, jonka tarkoituksena on keventää verotaakkaa. Pääasiassa muutokset oli tarkoitus toteuttaa kolmessa vaiheessa vuosina 2018, 2022 ja 2024. Koronaviruksen takia Australian hallitus aikaisti osan veronkevennyksiä kuitenkin jo verovuodelle 2020/21 elvyttääkseen taloutta.

Ensimmäisessä vaiheessa vuoden 2018 heinäkuussa alkaneelta verovuodelta kevennettiin pieni- ja keskituloisten veroja uudella verohyvityksellä sekä nostamalla valtion neliportaisen tuloveroasteikon toiseksi ylintä alarajaa. Vuoden 2019/20 budjetin yhteydessä päätettiin verohyvityksen korottamisesta taannehtivasti koskien myös verovuotta 2018/19. Hyvityksen maksimimäärä nousi 520 Australian dollarista 1 080 dollariin. Sen voimassaoloa jatkettiin verovuoden 2021/22 loppuun saakka ja vielä vuoden 2022 alkupuolella hyvitystä korotettiin taannehtivasti käynnissä olleelle verovuodelle 420 dollarilla elinkustannusten nousua kompensoimaan.

Hyvitystä ei kuitenkaan enää ole saanut verovuodesta 2022/23 eteenpäin, mikä kiristi tuloverotusta.

Jo ennestään pienituloisille oli kohdennettu 445 dollarin hyvitys, jota korotettiin vuonna 2020 alkavalle verovuodelle 700 dollariin. Tuolloin myös tuloveroasteikon rajoja nostettiin huomattavasti.

Tuloveroasteikkoa sovelletaan 18 200 euron ylittävään vuosituloon. Neliportaisen asteikon marginaaliveroprosentit olivat pitkään muuttumattomat, 19 prosentista 45 prosenttiin, kunnes verouudistuksen viimeisessä vaiheessa verovuodelle 2024/2025 tuloveroasteikon alin marginaaliveroprosentti laski 16 prosenttiin ja toiseksi alin 32,5 prosentista 30 prosenttiin. Kahden ylimmän tuloveroluokan prosentit pysyivät ennallaan, mutta niiden rajat nousivat selvästi, 120 000 dollarista 130 000 dollariin ja 180 000 dollarista 190 000 dollariin.

Verovuosi 2025–2026 oli tuloverokevennysten osalta väli vuosi, kun hallitus on keventämässä 2026 ja 2027 alkavien verovuosien alusta verotusta yhä lisää laskeamalla tuloveroasteikon alimman marginaaliveroprosentin asteittain 14 prosenttiin.

Verotettavista tuloista maksetaan liittovaltion veron lisäksi kahden prosentin Medicare-maksua, jolla rahoitetaan perusterveydenhuoltoa. Sellaisilla suurituloisilla, joilla ei ole riittävää terveysturvakuutusta, Medicare-maksua korotetaan tulotason mukaan 1–1,5 prosenttiyksiköllä. Pienituloiset voivat saada Medicare-maksusta alennusta. Muita sosiaaliturvamaksuja tai paikallisia tuloveroja Australiassa ei peritä⁸.

Osavaltiot perivät palkkasummasta kuitenkin veroa hieman eri perustein. Selvityksen laskelmissa on käytetty väestöluvultaan suurimman osavaltion New South Walesin maksutasoa, joka on 5,45 prosenttia 1,2 miljoonan dollarin ylittävältä palkkasummalta.

(Australian Government 2025, Commonwealth of Australia 2018 ja 2020, NSW Government 2025, OECD 2025 ja 2024)

Belgia

Veronkevennyksiä luvassa.

Belgia on ollut pitkään korkean kokonaisveroasteen maa, joskin viime vuosina se on laskenut jonkin verran huipustaan. Maan verorakenne painottuu välittömiin veroihin ja palkkaan kohdistuviin sosiaalivakuutusmaksuihin. Palkkaverokiila on perinteisesti ollut OECD- ja EU-maiden korkeimpia. Kulutusverojen merkitys kokonaisverotuotoista on kuitenkin alle EU:n keskiarvon, mutta omaisuuden ja niiden tuottojen perusteella veroja kerätään eurooppalaisessa mittakaavassa merkittävästi.

Vuonna 2016 Belgiassa aloitettiin mittavan veroreformin toteuttaminen portaittain. Uudistuksilla tavoiteltiin maan kilpailukyvyyn parantamista leikkaamalla historial-

⁸ Osa eläkejärjestelmästä rahoitetaan työnantajilta perittävillä 12 %:n maksuilla (superannuation guarantee system) yksiköillisille säästötileille vakuutettua varten. Maksua ei katsota kuitenkaan veroksi, sillä yksityisellä sektorilla on järjestelmässä suuri rooli.

lisen korkeita työvoimakustannuksia. Kevennykset rahoitettiin lähinnä valmisteve-rojen korotuksilla. Työn verotus keveni merkittävästi vuonna 2016 tuloverotukseen kohdennettujen kevennysten ja työnantajamaksujen leikkaamisen takia. Kevennyk-siä jatkettiin suunnitellusti vuosina 2018 ja 2019.

2020-luvulla palkkaverotukseen on tehty enää lähinnä indeksitarkistuksia. Kiihty-neen inflaation takia lakiin kirjatut verotuksen indeksitarkistukset nousivat merkit-tävän korkeiksi verovuodelle 2023. Hintaindeksisidonnaisuuksien myötä mm. tu-loveroasteikon rajat ja perusvähennys nousivat lähes kymmenen prosenttia. Vuo-delle 2024 indeksitarkistukset olivat noin neljä prosenttia ja vuodelle 2025 reilut kolme prosenttia.

Maan uusi hallitus on linjannut laajasta verouudistuksesta, jossa työn verotusta ke-vennetään portaittain 2026–2029.

Verovelvollisen työtuloja verotetaan Belgiassa progressiivisella valtion tulovero-asteikolla. Neliportaisen asteikon marginaaliverot ovat 25 prosentista 50 prosent-tiin. Ylintä prosenttia peritään suhteellisen matalilta tuloilta lähtien, 49 840 euron ylittävistä verotettavista tuloista.

Vuonna 2019 aiemmin tuloriippuvainen perusvähennys muutettiin kiinteäksi sa-malla kun sitä korotettiin. Se on selvitysvuonna 10 910 euroa ja käytännössä se merkitsee tämän suuruista verovapaata tuloa. Sen veroja vähentävä vaikutus mää-räytyy kuitenkin ensisijaisesti veroasteikon alempien veroprosenttien perusteella verohyvityksenä. Summaa korotetaan mm. lapsiluvun perusteella.

Belgian verojärjestelmä sisältää myös joukon muita verovähennyksiä tai verohyvi-tyksiä. Näitä ovat mm. tulonhankkimisvähennys ja pienituloisille palkansaajille suunnattu verohyvitys.

Belgian liittovaltioluonteen vuoksi tulo- ja kiinteistöverot sekä rekisteröintimaksut vaihtelevat paikallisesti. Alueiden henkilötulovero lasketaan em. liittovaltion tulo-veroista. Flanderissa ja Valloniassa alueiden osuus tuloveroista on 24,957 prosent-tia ja liittovaltion loput 75,043 prosenttia. Brysselin alueella prosentti on hieman pienempi. Kunnilla voi olla suhteellisesti määräytyviä paikallisia lisämaksuja ja ne voivat myöntää ylimääräisiä verohelpotuksia. Kunnallisten lisäverojen keskiarvo on ollut 7–7,5 prosenttia liittovaltiolle ja alueille maksettavasta tuloverosta.

Työntekijöiden yleiset sosiaalivakuutusmaksut ovat yhteensä noin 13 prosenttia, josta yli puolet on eläkemaksua. Työnantajien maksut ovat yhteensä noin 25 pro-senttia. Sosiaalivakuutusmaksuja kuitenkin helpotetaan porrastetusti matalammilla palkkatasoilla.

Verovuonna 2005 Belgiassa siirryttiin periaatteessa puolisoiden erillisverotukseen, jossa avio- ja avoliitossa asuvien puolisoiden tulot arvioidaan molemmille erikseen. Puolisoiden verotus arvioidaan kuitenkin yhteisesti, minkä vuoksi verotus noudat-taa käytännössä enemmän puolisoiden yhteisverotusta. Suurempituloinen puoliso voi esimerkiksi siirtää osan tuloistaan toiselle puolisolle, jos vähemmän ansaitse-van puolison tulot alittavat 30 prosenttia paremmin ansaitsevan ansiotuloista. Tämä mahdollisuus ollaan kuitenkin poistamassa hallituksen suunnitteleminen veronke-vennysten yhteydessä.

(European Commission 2025, International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025 ja 2024)

Britannia

Veroparametrit pysyvät yhä jäädytettynä.

Britannian veroaste on selvästi EU:n keskiarvon alapuolella OECD:n keskiarvon tuntumassa. Progressiivinen työn verotus on kevyttä. Sen sijaan omaisuudesta ker-tyi Britannialle verotuottoja BKT:een suhteutettuna vertailumaista eniten vuonna 2023. Kulutusverot tuovat verotuotoista lähes kolmanneksen. Britanniassa vero-vuosi alkaa kunkin vuoden huhtikuun 6. päivä.

Finanssikriisin jälkeen Britannia oli vuonna 2010 ensimmäisiä Euroopan maita, jotka kiristivät hyvätuloisten palkansaajien tuloverotusta. Kiristys toteutettiin lisää-mällä valtion kaksiporlaiseen tuloveroasteikkoon uusi 50 prosentin marginaalive-roaste 150 000 Englannin punnan ylittävälle verotettaville tuloille. Samalla hyvätu-loisten oikeutta perusvähennykseen rajattiin siten, että vähennys alkaa pienentyä 100 000 Englannin punnan ylittäviltä tuloilta⁹. Mirrlees Review (2011) arvioi, ettei ole varmaa tuottiko marginaaliveron korotus 50 prosenttiin lainkaan verotuloja, vai vähensikö se jopa niitä.

Kun monessa muussa Euroopan maassa vielä luotiin uusia kiristyskiä hyvätuloi-sille, niin Britannia kääntyi vuonna 2013 kiristysten tiellä toiseen suuntaan ja laski tuloveroasteikon ylimmän marginaaliveroprosentin 50 prosentista 45 prosenttiin, jota sovelletaan edelleen.

2010-luvun loppupuolella perusvähennystä ja tuloveroasteikon keskimmäistä tulo-rajaa nostettiin useampaan otteeseen inflaatiotarkistusta suuremmilla korotuksilla, mikä kevensi tuloverotusta. Vuosituhanteen vaihteen jälkeen puntamääriin tehtiin pieniä inflaatiotarkistuksia, ennen kuin veroparametrien jäädytyksistä päätettiin.

Pääministeri Boris Johnsonin hallitus linjasi monien veroparametrien indeksitar-kistusten jäädyttämisestä verovuoden 2021/22 tasolle verovuoteen 2025/26 saakka. Rishi Sunakin hallitus jatkoi jäädytyksiä verovuoteen 2027/28 saakka, eikä vuoden 2024 uusi Labour-hallitus ole perunut niitä.

Muitakin tuloverotuksen kiristyskiä on tehty, kun 2023 alkavalta verovuodelta läh-tien veroasteikon ylimmän 45 % veroprosentin tuloraja alennettiin 150 000 pun-nasta 125 140 puntaan.

Perusvähennys on 12 570 punttaa, mutta vähennys pienenee tulojen ylittäessä 100 000 punttaa. Vähennys leikkaantuu tuolloin jyrkästi yhdellä punnalla kahden punnan ylitystä kohden.

Palkansaajien kansallista sosiaalivakuutusmaksua alennettiin portaittain 12 prosen-tista lopulta 8 prosenttiin verovuoden 2024/25 alussa. 4 189 punnan ylittävien kuu-kausitulojen osalta maksuprosentti on vain kaksi prosenttia. Palkansaajan sosiaali-vakuutusmaksu ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen, minkä takia maksun aleneminen kevensi verotusta selvästi ja täysimääräisesti.

Verovuodelle 2025/26 työnantajien sosiaalivakuutusmaksu nostettiin 13,8 prosen-tista 15 prosenttiin. Maksua peritään tietyn palkkatason ylittävältä osalta.

⁹ Vähennys pienenee yhdellä punnalla jokaista kahta punttaa kohden rajan ylittäviltä tuloilta.

Vaikka Britanniassa on erillisverotus, pienituloinen puoliso voi tietyin edellytyksin siirtää suurituloisemmalle 10 % perusvähennyksestään. Kannustinloukkujen purkamiseksi otettiin vähitellen käyttöön uusi tukimuoto, Universal Credit, joka on korvannut useampia vanhoja sosiaaliturvaetuksia ja verovähennyksiä. Esimerkiksi tulositonnaiset pienituloisten verotusta keventäneet verohyvitykset työtulovähennys (Working Tax Credit) ja lapsihyvitys (Child Tax Credit) on pääasiassa korvattu tällä sosiaalituella.

(HM Revenue & Customs 2025, International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025 ja 2024)

Espanja

Palkansaajan verotus on kiristynyt reaalisesti, kun indeksitarkistuksia ei ole tehty.

Espanjan kokonaisveroaste on heilahdellut poikkeuksellisen paljon suhdanteiden mukana. Ennen finanssikriisiä vuonna 2007 veroaste oli 36,4 prosenttia bruttokansantuotteesta, mutta kaksi vuotta myöhemmin enää alle 30 prosenttia. Tämän jälkeen veronkorotukset ovat nostaneet veroastetta, ja Espanja onkin lähestymässä EU-maiden keskiarvoa. Sosiaalivakuutusmaksut muodostavat yli kolmanneksen veroasteesta.

Finanssikriisin jälkeen Espanja leikkasi julkisia menoja, korotti veroja ja uudisti sekä eläkejärjestelmäänsä että työmarkkinoita. Vuonna 2012 tuloveroasteikon marginaaliveroprosentteja korotettiin kautta linjan progressiivisesti nousevalla väliaikaisella lisäverolla, jonka voimassaoloa jatkettiin myöhemmin vuoden 2014 loppuun asti. Sen myötä veroasteikon alin marginaali oli 24,75 ja ylin 52 prosenttia vielä vuonna 2014.

Vuosina 2015 ja 2016 tuloverotusta uudistettiin laajasti veroasteikkoja muuttamalla. Tarkoituksena oli etenkin pieni- ja keskituloisten työn verotuksen keventäminen portaittain. Vuonna 2016 tuloveroasteikon marginaaliveroprosentteja alennettiin kautta linjan 1–2 prosenttiyksiköllä. Sen myötä asteikon marginaaliveroprosentit olivat pitkään yhteensä 19 ja 45 prosentin välillä olettaen itsehallintoalueen veroasteikon olevan yhtäläinen valtion veroasteikon kanssa.

Aiemmin kaikkien itsehallintoalueiden asteikot olivat yhtenevät valtion tuloveroasteikon kanssa, mutta sittemmin useimmat alueet ovat muuttaneet niitä. Vertailulaskelmissa oletuksena on kuitenkin käytetty valtion veroasteikon kanssa yhtäläistä asteikkoa.

Vuodelle 2021 valtion tuloveroasteikkoon luotiin uusi ylin veroporras, joka korotti asteikon marginaaliveroprosenttia kahdella prosenttiyksiköllä 300 000 euron ylittäviltä ansiotuloilta.

Vuosina 2022–2025 palkansaajan verotukseen ei ole tullut yleisiä muutoksia eikä edes indeksitarkistuksia. Tämän myötä progressiivisessa verojärjestelmässä palkansaajien veroprosentit ovat kiristyneet ansiotason nousun ja rahanarvon alenemisen myötä.

Tuloverotus on pääsääntönä yksilökohtaista, mutta avioliitossa elävät voivat valita yhteisverotuksen. Työntekijöiden sosiaalivakuutusmaksutaso on reilu kuusi prosenttia ja työnantajien noin 30 prosenttia. Näitä veronluonteisia maksuja peritään kuitenkin vain tiettyyn kuukausikohtaisen palkan ylärajaan saakka. Yläraja on kohtuullisen matala, 4 909,50 euroa/kk vuonna 2025.

Espanjan verojärjestelmä sisältää useita vähennyksiä. Tuloista riippumaton perusvähennys on 5 550 euroa. Yhteisverotettavina toiselle puolisoista vähennys on 3 400 euroa. Kaikkein pienituloisimmat palkansaajat ovat oikeutettuja työllisyysvähennykseen.

Perhevähennyksen saa alle 25-vuotiaiden samassa taloudessa asuvien lasten perusteella. Euromäärä kasvaa lasten lukumäärän mukaan, minkä lisäksi pienistä lapsista saa vielä lisävähennyksen. Alle kolmevuotiaiden lasten palkansaajaaideille on kohdennettu oma 1 200 euron verohyvitys, jolla kannustetaan äitejä palaamaan takaisin työelämään.

(International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025 ja 2024)

Irlanti

Palkkaverotukseen jälleen pieniä kevennyksiä.

Irlannissa on selvityksistä matalin kokonaisveroaste. Se johtuu pitkälti kansainvälisten suuryritysten aiheuttamasta kansantuotteen kaksinumeroisista kasvuluvuista viime vuosikymmenellä. Irlannin keveät yritysverokäytännöt ovat houkutteleet maahan mm. Applen kaltaisia suuryrityksiä. Henkilötuloverot muodostavat vajaa kolmasosan kokonaisverokertymästä ja kulutusverot reilun neljäsosan. Sosiaalivakuutusmaksujen merkitys on verrattain pieni ja yritysverojen hyvin suuri.

Irlannissa puoliset voivat valita joko yhteis- tai erillisverotuksen. Valtion tuloveroasteikko muodostuu 20 prosentin perusprosentista ja 40 prosentin korkeammasta marginaaliverosta. Perheettömillä tulonsaajilla tuloraja on 44 000 euroa, jonka alittavaan tuloon sovelletaan alempaa prosenttia ja ylittävään korkeampaa. Rajaa nostettiin 3 200 eurolla vuodelle 2023, 2 000 eurolla vuodelle 2024 ja jälleen 2 000 eurolla vuodelle 2025. Paikallistason tuloveroja ei peritä.

Tuloverotukseen vaikuttavat useat verosta vähennettävät verohyvitykset. Perushyvitystä nostettiin lähes seitsemällä prosentilla 2 000 euroon yksinasuvaa kohden vuodelle 2025. Lisäksi palkansaaja on oikeutettu myös yhtä suureen työllisyshyvitykseen.

Tuloista kerätään laajasti veroa myös progressiivisen sosiaalimaksun (Universal Social Charge) muodossa. Maksuprosentteja on neljä, alimmillaan alle 12 012 euron tuloilta peritään 0,5 prosenttia maksun noustessa kahdeksaan prosenttiin noin 72 000 euron ylittävien palkkatulojen osalta. Kolmas maksuprosentti aleni puolella prosenttiyksiköllä vuodelle 2024 ja vielä prosenttiyksiköllä vuodelle 2025. Suurimmille, yli 100 000 euron yrittäjätuloille on viideskin maksuluokka, 11 prosenttia.

Palkkatuloihin kohdistuu lisäksi varsinaisia sosiaalivakuutusmaksuja ilman ylärajaa. Palkansaajamaksut ovat reilu neljä prosenttia ja työnantajamaksut noin 11 prosenttia palkasta ja niillä rahoitetaan muun muassa eläkkeitä.

(International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025 ja 2024)

Italia

Maltilliset kevennykset jatkuvat.

Italia on ollut koko 2000-luvun korkean veroasteen maa, jossa verotusta kiristettiin entisestään finanssikriisin jälkeisinä vuosina. Verotuottoja kerätään erityisesti tuloverotuksella ja sosiaalivakuutusmaksuilla.

Julkisen talouden sopeutustoimet painoutuivat finanssikriisin jälkeen ja eurokriisin aikoina veronkiristykseen. Kiristykset kohdistuivat välilliseen verotukseen ja omaisuuden verotukseen, mutta jossain määrin myös henkilöiden ja yritysten tuloverotukseen.

Vuonna 2011 käyttöön otetun yli 300 000 euron verotettavista tuloista perittävän kolmen prosentin ”solidaarisuusmaksun” voimassaolo päättyi vuoden 2016 lopussa. Palkkaverotuksessa ei tapahtunut merkittäviä muutoksia tämän jälkeen kuin vasta verovuodelle 2022, jolloin tuloverotusta kevennettiin etenkin keskituloisien osalta.

Vuodelle 2022 valtion tuloveroasteikko muutettiin viisiportaisesta neliportaiseksi ja samalla sen keskimmäisiä marginaaliveroprosentteja (15 000 euron ja 28 000 euron ylittävien vuositulojen osalta) alennettiin 2–3 prosenttiyksiköllä. Matalin ja korkein marginaaliveroprosentti säilyivät ennallaan 23:ssa ja 43 prosentissa. Korkein asteikon tuloraja alennettiin kuitenkin 75 000 eurosta 50 000 euroon.

Vuodelle 2024 tuloveroasteikko muutettiin kolmiportaiseksi, kun 15 000–28 000 euron tulovälin marginaaliveroprosentti alennettiin kahdella prosenttiyksiköllä 23 prosenttiin veroasteikon alimman prosentin tasolle. Lisäksi pienituloisten työntekijöiden maksamia sosiaalivakuutusmaksuja alennettiin väliaikaisesti huomattavasti.

Sosiaalivakuutusmaksujen väliaikainen alennus päättyi vuonna 2025, mutta alle 40 000 euroa ansaitseville luotiin uusi ansiotulojen perusteella saatava hyvitys, jonka enimmäismäärä on tuhat euroa. Kaikkein pienituloisimmilla alle 15 000 euroa ansaitseville luotiin vielä isompi hyvitys.

Vuodelle 2026 hallitus on keventämässä 28 000 euron ylittäviä verotettavia tuloja koskevaa valtion tuloveroasteikon marginaaliveroa 35 prosentista 33 prosenttiin.

Valtion tuloveron lisäksi Italian alueilla ja kunnilla on oikeus määrätä työtuloille erillinen lisävero. Palkansaajan alueelliset lisäverot vaihtelevat 1,23 ja 3,33 prosentin välillä ja ne voivat olla progressiivisia. Kunnalliset verot voivat vaihdella nollasta 0,9 prosenttiin.

Tuloverotus perustuu erillisverotukseen, mutta pienituloisille myönnetään puoliso-työhyvitys verotuksessa.

Työ- tai eläketulojen perusteella on oikeutettu erilliseen ansiotuloverohyvitykseen. Hyvityksen määrä riippuu verovelvollisen kokonaistuloista, joiden tulee alittaa 50 000 euroa. Työtulojen perusteella myönnettävän hyvityksen maksimimäärä on 1 955 euroa.

Työntekijän keskimääräinen sosiaaliturvamaksu on kymmenen prosentin suuruusluokkaa riippuen jonkin verran bruttopalkasta, työntekijän asemasta ja työnantajasta. Työnantajan sosiaalivakuutusmaksujen suuruus on noin kolmannes bruttopalkasta riippuen toimialasta ja työntekijän asemasta. Veronluonteisilla maksuilla on kattosäännöt, jotka koskevat kaikkein suurituloisimpia.

(International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025 ja 2024)

Itävalta

Veronkevennysten jälkeen enää inflaatiotarkistuksia.

Itävallan kokonaisveroaste on korkea. Sosiaaliturvamaksuja ja palkkasummaveroja kerätään suhteessa BKT:hen vertailumaista eniten. Veroaste kääntyi 2000-luvun alkupuolen laskutrendistä pikkuhiljaa nousuun finanssikriisin jälkeen tehtyjen julkisen talouden sopeutustoimien takia. Verotuksen osalta suunta muuttui keventäväksi taas vuonna 2016.

Vuoden 2016 alussa Itävallassa toimeenpantiin merkittävä veroreformi, jonka ansiosta palkansaajien tuloverotus keveni tulotasosta riippuen jopa useamman prosenttiyksikön pieni- ja keskituloisimpiin painottuen. Verouudistus kevensi verotusta kokonaisuudessaan, vaikka vastineeksi pääomatuloihin liittyviä veroja ja alennettuja arvonlisäverokantoja hieman nostettiin.

Tuloveroasteikko uudistettiin kolmiportaisesta kuusiportaiseksi keventäen verotusta kautta linjan aivan suurituloisimpia lukuun ottamatta. Kaikkein suurituloisimmille yli miljoona euroa vuodessa tienaa-ville luotiin uusi 55 prosentin marginaaliveroluokka, jonka oli tarkoitus olla voimassa väliaikaisesti vuoden 2020 loppuun.

Koronapandemian vuoksi hallitus alensi taannehtivasti veroasteikon alinta marginaaliveroastetta viidellä prosenttiyksiköllä 20 prosenttiin verovuodesta 2020 alkaen. Lisäksi väliaikaisen korkeimman marginaaliveron voimassaoloa jatkettiin vuoteen 2025 saakka. Vuonna 2025 päätettiin jälleen tämän viiden prosenttiyksikön korotuksen jatkosta verovuoden 2029 loppuun saakka.

Vuodesta 2022 alkaen veroasteikon toiseksi alinta marginaaliveroprosenttia kevennettiin 2,5 prosenttiyksiköllä. Lisäksi perhevähennyksen nostoa aikaistettiin taannehtivasti. Vaikka kustannusinflaatio aikaisti ja vaikutti veromuutosten toimeenpanon jonkin verran, ne perustuvat isompaan veroreformiin ja uuden hiilidioksidiveron käyttöönottoon.

Tuloveronkevennysten linjaa jatkettiin myös vuonna 2023, kun tuloveroasteikon keskimmäisiä veroprosentteja alennettiin. Lisäksi asteikon euromääräisiin rajoihin tehtiin inflaatiotarkistukset, vaikka se ei ole aikaisempina vuosina ollut tapana. Sa-

malla säännölliset euromääräisten veroparametrien inflaatiotarkistukset tehtiin laakisääteiksi myös tuleville vuosille. Indeksitarkistuksesta 2/3 tulee automaattisesti toteutuneen inflaation perusteella ja 1/3 jää hallituksen päätettäväksi.

Vuodelle 2024 asteikkorajojen tarkistukset olivat jopa 6–10 prosenttia tuloarajasta riippuen. Myös veroasteikon 41 prosentin marginaaliveron alentaminen 40 prosenttiin kevensi verotusta. Vuodelle 2025 tuloarajojen tarkistukset olivat selvästi maltillisemmat, noin 3,8 prosenttia.

Tulonhankkimisvähennyksen ohella palkkatuloista myönnetään automaattisesti könttösavmaininen verohyvitys työmatkakuluista. Lisäksi verotuksessa saa vähentää maksetut sosiaaliturvamaksut.

Puolisoiia verotetaan erikseen, mutta pienituloinen puoliso oikeuttaa ylimääräiseen 601 euron verohyvitykseen yksilapsisessa perheessä. Hyvitys on sitä suurempi, mitä enemmän perheessä on lapsia. Myös yksinhuoltajat ovat oikeutettuja tähän hyvitykseen. Lisäksi perhehyvityksen voi vaatia lasten lukumäärän perusteella. Se on 2 000 euroa lasta kohden ja sen voi jakaa puolisoien kesken.

Palkansaaajien sosiaalivakuutusmaksut ovat vajaan 20 prosenttia ja työnantajilla hieman yli 20 prosenttia. Vakuutuspalkoilla on kuitenkin yläraja, jonka ylittävältä osalta sosiaalivakuutusmaksuja ei tule maksettavaksi. Sosiaaliturvamaksujen ohella työnantajat maksavat Itävallassa palkkasavumasta välillisiä veroja. Tällainen veronluonteinen 3,7 prosentin maksu suoritetaan rahastoon, joka tasaa vanhemmuudesta aiheutuvia kustannuksia. Sen lisäksi kunnille maksetaan kolmen prosentin veroa palkkasavumasta.

(International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025 2024)

Kanada

Veronkevennyksiä keskiluokalle.

Kanadan kokonaisveroaste on OECD-maiden keskiarvoa hieman korkeampi. Valtaosa verotuotoista kerätään tulo- ja kulutusveroilla, kun taas sosiaaliturvamaksuilla on verojärjestelmässä pienempi rooli. Omaisuusverot ovat taasen BKT:een suhteutettuna OECD-maiden korkeimpia.

Kanadan tuloverot vaihtelevat asuinpaikan mukaan, koska liittovaltion ohella kaikilla provinseilla ja territorioilla on oikeus kerätä tuloveroja. Verojärjestelmä sisältää lukuisia verohyvityksiä, joista säädetään paitsi liittovaltion tasolla myös alueellisesti. Puolisoiia verotetaan erillään, mutta perheasema, lapset ja puolison tulot vaikuttavat verotukseen vähennysjärjestelmän kautta.

2010-luvun loppupuolelta alkaen veropolitiikan linjana on ollut keskituloisten verotuksen keventäminen. Vuodelle 2016 liittovaltion tuloveroasteikon toiseksi alinta veroprosenttia laskettiin 22 prosentista 20,5 prosenttiin. Samalla asteikkoon lisäti uusi ylin tuloluokka 200 000 dollarin ylittävälle tuloille. Veroasteikon ylin marginaalivero nousi 29 prosentista 33 prosenttiin. Se kohdistuu 253 414 Kanadan dollarin ylittäviin tuloihin vuonna 2025.

Pienituloisille työntekijöille on suunnattu ansiotulohyvitys. Hyvitystä laajennettiin merkittävästi vuodelle 2019 ja sen nimi muutettiin (nykyisin Canada Workers Benefit). Hyvityksen myötä pienipalkkaisen verot voivat olla negatiiviset. Vähennystä laajennettiin viimeksi vuodelle 2021.

Tulonsaajat ovat oikeutettuja perusvähennykseen, joka on toteutettu verohyvityksen muodossa. Tätä hyvitystä korotettiin inflaatiotarkistusta enemmän 2020-luvun ensimmäisinä vuosina pieni- ja keskituloisimpiin kohdistuen. Palkansaajat saavat automaattisesti myös kaavamaisen vähennyksen tulonhankkimiskulujen kattamiseksi.

Tyypillisten verovähennysten lisäksi verojärjestelmässä on säästämiseen, koulutautumiseen ja esimerkiksi vapaaehtoiseen palomiestoimintaan liittyviä verohyvityksiä. Vuonna 2022 ensiasunnon ostajien verohelpotuksia parannettiin, kun hallituksen tavoitteena on tehdä asumisesta kohtuuhintaisempaa.

Vuosille 2023 ja 2024 ei tehty merkittäviä yleisiä tuloveromuutoksia. Verotuksen indeksikorotus oli liittovaltion dollarimääräisiin veroparametreihin 6,3 prosenttia vuonna 2023 ja 4,7 prosenttia vuonna 2024. Vuodelle 2025 inflaatiotarkistus palasi maltillisemmaksi 2,7 prosenttiin.

Vuonna 2025 hallitus toteutti myös veronkevennyksen vuoden puolivälistä alkaen, kun veroasteikon alin marginaalivero laskettiin 15 prosentista 14 prosenttiin. Kevennys vaikuttaa täydellä painollaan verovuodesta 2026 alkaen. Suunnitelmissa on myös hoivatyöntekijöille kohdennettu verohyvitys (Personal Support Workers Tax Credit).

Eläkevakuutusmaksut on jaettu puoliksi työntekijän ja työnantajan kesken. Vuonna 2025 kummankin maksu on 5,95 prosenttia. Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on 1,64 prosenttia ja työnantajan 2,3 prosenttia. Sosiaalivakuutusmaksuilla on vuosittaiset maksimimäärät, jotka tulevat täyteen jo keskipalkkaisella.

Tämän selvityksen askelmat on tehty Ontarion, eli väkirikkaimman provinssin verotuksella. Provinssin progressiivisen tuloveroasteikon marginaaliveroprosentit ovat 5,05–13,16 välillä.

(Canada Revenue Agency 2025, Government of Canada 2025, 2022 ja 2021, OECD 2025 ja 2024)

Norja

Perusvähennyksen isot korotukset jatkuivat.

Norja on ollut muiden Pohjoismaiden tapaan korkean kokonaisveroasteen maa, mutta 2010-luvulla veroaste alentui EU:n keskiarvon tuntumaan. Yritysten tuloverot, ml. erityisverot öljyn ja kaasun tuotannolle sekä vesienenergialle, tuottavat huomattavasti tuloja valtion budjettiin ja näiden tulojen epätasainen kertyminen voi heilautella kokonaisveroastetta vuodesta toiseen. Esim. koronavuodesta 2020 kokonaisveroaste nousi kahdessa vuodessa 5,6 prosenttiyksikköä OECD:n toiseksi korkeimmaksi vuonna 2022 Euroopan energiakriisin avittamana.

Sosiaaliturvamaksut suhteessa BKT:hen jäävät EU:n keskiarvon alle ja työn verotus on Norjassa melko maltillista. Kunnat ja valtio perivät kuitenkin varallisuusveroa 1,7 miljoonan kruunun ylittävältä nettovarallisuudelta.

Norjassa on käytössä ansio- ja pääomatulojen eriytetty tuloverojärjestelmä, jossa kaikkia tuloja verotetaan valtion ja kuntien yhteisellä tasaverokannalla ja työ- ja eläketuloja verotetaan tämän lisäksi valtion progressiivisella veroasteikolla. Tarvemmin verotettavien tulojen laskemisessa hyödynnetään kahta tulokäsitettä: tavalliset tulot ja henkilökohtaiset tulot.

”Tavallisia tuloja” ovat kaikki tulot, kuten pääomatulot ja palkkatulot, ja niihin kohdistuu suhteellinen 22 prosentin verokanta, joka sisältää maakunta- ja kuntaveron sekä valtion veron. Tasaverokantaa alennettiin vuonna 2016 kahdella prosenttiyksiköllä ja 2017–2019 vuosittain yhdellä prosenttiyksiköllä.

Tavallisten tulojen verotuksessa otetaan huomioon tyypillisiä vähennyksiä, kuten tulonhankkimisvähennys ja perusvähennys. Yhteisverotettaville puolisoille kohdistettu korotettu lisävähennys poistettiin vuonna 2018 ja yksinhuoltajien lisävähennys vuonna 2023. Perheasema ei siis enää vaikuta palkkaverotukseen.

Työhön liittyvistä ”henkilökohtaisista tuloista” maksetaan tasaveroprosentin lisäksi veroa tuloveroasteikon mukaan, jos tulot ylittävät asteikon alimman tulorajan. Progressiivisen tuloveroasteikon soveltamisessa käytetään bruttomääräistä tuloa, eli siitä ei myönnetä vähennyksiä. Tasaveroprosentin kevennysten vastineeksi tuloveroasteikon prosentteja korotettiin vuosina 2016–2019. Vuodelle 2021 tuloveroasteikon kahta alinta marginaaliveroprosenttia laskettiin hieman. Vuodelle 2022 asteikkoon luotiin uusi porras 2 miljoonan kruunun ylittävälle tuloille, mistä marginaalivero nousee prosenttiyksiköllä. Vuodelle 2023 tuloraja laskettiin 1,5 miljoonaan kruunuun ja vuodelle 2024 1,35 miljoonaan kruunuun.

Henkilökohtaisten tulojen oma veroasteikko on viisiportainen ja sen ylin marginaalivero 17,7. prosenttia koskee noin 1,411 miljoonan kruunun ylittäviä tuloja tänä vuonna. Tuloveroasteikon rajoja on tarkistettu vuosittain.

Vuodelle 2020 kunnallisverotuksen perusvähennystä pienennettiin samalla kun Norjan yleisradion rahoittamiseksi kerätty lupamaksu poistettiin ja rahoitus siirrettiin valtion budjettiin. Tämän jälkeen vuodesta 2022 alkaen perusvähennystä on kuitenkin nostettu huomattavasti vuosittain: viimeksi 88 250 kruunusta 108 550 kruunuun verovuodelle 2025. Vähennys on yli kaksinkertaistunut vuodesta 2021.

Palkansaajan sosiaaliturvamaksuja maksetaan bruttopalkasta 7,7 prosenttia. Työnantajien kansalliset sosiaalivakuutusmaksut ovat Oslon alueella (Zone 1) 14,1 prosenttia (selvityksen laskelmissa käytetty oletus), mutta työskentelypaikkakunnan mukaan ne voivat olla selvästi matalampiakin. Vuosina 2023–2025 työnantajalta on peritty 850 000 kruunun palkan ylittävältä osalta väliaikaista viiden prosentin lisämaksua.

(International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025 ja 2024, Skatteetaten 2025)

Ranska

Henkilötuloveroissa lähinnä inflaatiotarkistuksia.

Ranskan kokonaisveroaste on ollut OECD-maiden korkein vuosina 2017–2018 ja 2022–2023. Erityisesti työnantajien maksamat palkan sivukulut ovat korkeat. Lisäksi omaisuuteen ja pääomaan kohdistuvat verot ovat BKT:een suhteutettuna korkeimmasta päästä. Tuloverotusta monimutkaistavat erilaiset verovähennykset, verotuet sekä myös puolisoiden yhteisverotus.

Julkisen talouden sopeutustoimina verotusta kiristettiin etenkin vuosina 2011–2013. Vuonna 2012 käyttöön otettiin väliaikaiseksi tarkoitettu, edelleen voimassa oleva, poikkeuksellinen lisävero. Tämä maksu on kolme prosenttia 250 000 euron ylittäviltä tuloilta ja neljä prosenttia 500 000 euroa ylittäviltä tuloilta yksinäiselle palkansaajalle. Puolisoilla tulorajat ovat kaksinkertaiset.

Valtion tuloveroasteikkoon luotiin vuonna 2013 uusi, 150 000 euron verotettavista tuloista alkava tuloluokka, jonka ylittäviä tuloja verotetaan 45 prosentin verokannalla. Tuolloin toteutettiin myös muita veromuutoksia runsaasti, vaikka Francois Hollanden vaalilupaus 75 prosentin marginaaliveroasteesta suurituloisille ei toteutunutkaan suunnitellusti Ranskan perustuslakikomitean lausunnon vuoksi¹⁰. Hollande ei kuitenkaan luopunut lisäverosta suurituloisille, vaan 75 prosentin vero perittiin yrityksiltä, jotka maksoivat yli miljoonan euron palkkakorvauksia työntekijöilleen vuosina 2013 ja 2014.

Vuonna 2015 verosopeutuksesta siirryttiin enemmän kilpailukykyä ja talouden toimeliaisuutta avittavan veropolitiikan suuntaan, kun valtion tuloveroasteikon silloinen alin porras poistettiin.

Viime vuosina tuloveroasteikon rajoihin ja vähennyksiin on tehty inflaatiotarkistukset normaaliin tapaan. Lisäksi vuodelle 2017 pienituloisimpien tuloveroja kevennettiin 20 prosentilla (kun perheettömän palkansaajan tulot enintään 18 500 euroa ja pariskuntien 37 000 euroa). Vuodelle 2020 tuloveroasteikon alinta veroprosenttia laskettiin kolmella prosenttiyksiköllä, mikä kevensi etenkin pienituloisimpien veroja.

Vuodelle 2025 käyttöön otettiin suurituloisimpia koskeva 20 prosentin väliaikainen minimivero.

Ranskassa puolisoita verotetaan yhdessä. Työtuloja verotetaan valtion progressiivisella neliportaisella tuloveroasteikolla. Valtion tuloveron lisäksi tuloista peritään sosiaaliveroja. Työtuloihin kohdistuu kaksi erillistä sosiaaliveroa, joiden taso on yhteensä hieman vajaa kymmenen prosenttia. Kunnilla ei ole verotusoikeutta työtuloihin.

Työntekijät ja työnantajat maksavat työtuloista myös veronluonteisia sosiaalivakuutusmaksuja, jotka ovat pääsääntöisesti vähennyskelpoisia muussa tuloverotuksessa. Palkansaajan veronluonteiset maksut koostuvat eläkemaksuista, työnantajat maksavat eläkemaksujen lisäksi muitakin sosiaalivakuutusmaksuja.

¹⁰ Perustuslakikomitea piti veroa ongelmallisena Ranskan yhteisverotuksen vuoksi, mikä olisi asettanut suurituloiset perheelliset ja perheettömät kotitaloudet taloudellisesti hyvin erilaiseen asemaan.

(European Commission 2025, International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025 ja 2024)

Ruotsi

Tuloverot alenivat ja korkein marginaaliveroprosentti laski.

Ruotsin kokonaisveroaste on laskenut 2000-luvulla selvästi, kun samanaikaisesti tuloverotusta on kevennetty. Työn verotus on kokonaisuudessaankuitenkin yhä kansainvälisesti vertaillen kireää, kun sosiaalivakuutusmaksuilla ja palkkasumma-veroilla on merkittävä rooli. Verorakenteessa kulutus- ja omaisuusveroilla on sen sijaan hieman pienempi merkitys kuin Suomessa.

Ruotsissa on ollut käytössä vuodesta 1991 lähtien eriytetty tuloverojärjestelmä, jossa ansiotuloja verotetaan progressiivisesti ja pääomatuloihin kohdistuu 30 prosentin verokanta.

Valtion tuloveroa peritään ansiotuloista 20 prosenttia 625 800 kruunun ylittäviltä verotettavilta tuloilta vuonna 2025. Veroasteikko oli aiemmin kaksiporainen, mutta vuoden 2020 alusta ylempi 25 prosentin porras (värnskatt) poistettiin. Tämä kevensi merkittävästi suurimpien ansiotulojen verotusta, kun korkeimmat marginaaliverot laskivat peräti viidellä prosenttiyksiköllä. Pitkällä aikavälillä tämän kuuden miljardin kruunun verokevennyksen arvioitiin rahoittavan itsensä, kun verotuotot nousevat käyttäytymisvaikutusten myötä.

Vuodelle 2021 hallitus kevensi kaikkien veroa maksavien ansiotulonsaajien verotusta 1 500 kruunulla. Tähän tarkoitukseen luotiin uusi erityinen pysyvä vähennys. Koronapandemian perusteella hallitus toteutti vuosille 2021 ja 2022 myös väliaikaisen alle 500 000 kruunua vuodessa ansaitseville palkansaajille kohdennetun verokevennyksen, joka oli enintään 2 250 kruunua vuodessa.

Tärkeimmät pienituloisten verotusta keventävät vähennykset ovat perusvähennys ja työtulovähennys. Kaikkein pienituloisimpien verovelvollisuus poistetaan perusvähennyksellä, mutta myös suurituloiset ovat oikeutettuja siihen. Perusvähennys on alle 66-vuotiailla maksimissaan 45 300 Ruotsin kruunua. Iäkkäämpien henkilöiden perusvähennys on selvästi suurempi. Korotuksen ikäraja nousee 67 vuoteen verovuodesta 2026.

Vuonna 2007 käyttöön otettu työtulovähennys on työtuloihin perustuva verosta tehtävä vähennys. Vähennystä kasvatettiin merkittävästi vuosina 2008–2010 ja 2014, jolloin se oli keskeinen työkalu työn verotuksen keventämistä tavoittelevassa veropolitiikassa. Työtulovähennystä muutettiin vuodesta 2016 alkaen siten, että vähennys pieneni kolmella prosentilla tietyn tulorajan ylittävien tulojen osalta.

Vuonna 2024 työtulovähennyksen leikkaantuminen kohotti marginaaliveroprosenttia noin 700 000 kruunun tuloista aina noin 2,2 miljoonan kruunun tuloille saakka, minkä jälkeen vähennystä ei enää saa. Vähennystä korotettiin indeksitarkistusten lisäksi vuosina 2019, 2022 ja 2024.

Vuodelle 2025 hallitus toteutti veronkevennyksiä, joihin kuului jälleen työtulovähennyksen korotus. Samalla vähennyksen leikkaantumisesta luovuttiin, mikä laski

korkeinta marginaaliveroprosenttia kolmella prosenttiyksiköllä ja kevensi suurituloisimpien verotusta selvästi. Maksimissaan työtulovähennyksestä saatava verohyöty on kuluvana vuonna yli 47 000 kruunua keskimääräisellä kunnallisveroprosentilla laskettuna.

Vuodelle 2026 hallitus on keventämässä verotusta jälleen työtulovähennystä laajentamalla. Myös 66 vuotta täyttäneiden perusvähennystä ollaan korottamassa, kuten tehtiin jo vuosille 2024 ja 2025.

Vuosittain useimpiin kruunumääriin veroparametreihin tehdään indeksitarkistus. Esimerkiksi perusvähennys ja työtulovähennys ovat hintatasoon indeksoituja. Valtion tuloveron alarajan tarkistus on hintatason muutos lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Kunnat ja alueet (region, ent. landsting) ovat Ruotsissa merkittäviä ansiotulojen verottajia, ja niiden yhteenlaskettu keskimääräinen kunnallisveroprosentti on 32,41 prosenttia. Kunnallisveroprosentti vaikuttaa muun muassa palkansaajan työtulovähennyksen ja eläkeläisten perusvähennyksen määrään. Kirkkoon kuuluvat maksavat kirkollisveroa keskimääräisen prosentin ollessa 1,04 % ja kaikki veronmaksajat hautausmaksua, joka on keskimäärin 0,27 %.

Vuodesta 2019 alkaen radio- ja tv-lupamaksu on korvattu uudella verona kerättävällä palvelumaksulla (Public service-avgift). Maksu on prosentin tuloista, kuitenkin enintään 1 249 kruunua vuonna 2025.

Palkansaajan ainoa sosiaalivakuutusmaksu on yleinen eläkemaksu, joka on 7 prosenttia tuloista, mutta maksimissaan 45 500 kruunua vuodessa. Työnantajat maksavat lakisääteisiä sosiaalivakuutusmaksuja yhteensä 31,42 prosenttia palkasta. Maksuilla rahoitetaan mm. lakisääteistä sairausvakuutusta ja vanhuuseläkettä. Huomattava osa työnantajista kustantaa lisäksi työmarkkinasopimukseen perustuvia työmarkkinaeläkkeitä. Niiden vakuutusmaksuja ei lueta veronluonteisiksi.

(International Bureau of Fiscal Documentation 2025b, Regeringskansliet 2019, 2023, 2024 ja 2025, OECD 2024, Skatteverket 2025, Statistiska Centralbyrån 2025)

Saksa

Paluu tavanomaiseen veropolitiikkaan inflaatiopiikin jälkeen.

Saksan kokonaisveroaste on eurooppalaista keskitasoa. Verotuotoista vajaa 40 prosenttia muodostavat palkkasidonnaiset veronluonteiset sosiaalivakuutusmaksut. Välilliset, kulutuksesta kerättävät, verot ovat sen sijaan EU:n matalammasta päästä.

Saksan veropolitiikka oli 2010-luvulla varsin muuttumatonta. Tuloverotukseen tehtiin lähinnä vain inflaatiotarkistuksia. Koronakriisin aikoina arvonlisäverokantoja alennettiin väliaikaisesti ja tuloverotuksessa mm. yksinhuoltajien vähennystä korotettiin sekä lapsihyvitystä nostettiin vuosille 2020 ja 2021.

Merkittävin tuloveronkevennys pitkään aikaan oli vuoden 2021 alusta toteutettu solidaarisuusmaksun poisto 90 prosentilta tulonsaajista. Nykyisellään se koskee yli 90 000 euroa vuodessa ansaitsevia palkansaajia (ja puolisoita, kun yhteenlasketut

tulot ovat tuplaten enemmän). Tämä Saksan yhdistymiseen perustuva maksu on 5,5 prosentin lisäys tuloveroon.

Vuonna 2022 hallitus toteutti kesken vuoden useampia keventäviä muutoksia verotukseen helpottaakseen korkeasta inflaatiosta kärsiviä veronmaksajia. Tuloverotuksessa mm. tulonhankkimisvähennystä korotettiin 200 eurolla 1 200 euroon, tuloveroasteikon alinta tulorajaa korotettiin sekä myöhemmin myös lapsivähennystä nostettiin.

Tuloverotusta kevennettiin samasta syystä myös vuodelle 2023 nostamalla vähennyksiä ja tuloveroasteikon rajoja. Esimerkiksi liittovaltion tuloverotuksen alarajaa nostettiin yli viidellä prosentilla ja kahta seuraavaa tulorajaa noin seitsemällä prosentilla. Korkean inflaation vaikutuksia helpottaakseen hallitus sääti veroista ja sosiaalivakuutusmaksuista vapaaksi työnantajan maksamat maksimissaan 3000 euron inflaatiokompensaatiomaksut 26.10.2022-31.12.2024 aikana.

Ylintä rajaa lukuun ottamatta veroasteikon rajoihin tehtiin myös vuodelle 2024 yli kuuden prosentin tarkistukset. Alimpaan rajaan tehtiin vielä taannehtivasti kesken vuoden toinen korotus, minkä takia raja oli kahdeksan prosenttia korkeampi kuin edellisvuonna. Myös lapsivähennystä korotettiin taannehtivasti kesken vuoden.

Vuodelle 2025 inflaatiotarkistukset asteikon rajoihin ja lapsivähennyksiin olivat aiempia vuosia maltillisempia, kahden-kolmen prosentin mittaluokkaa. Tuloveroasteikon ylämpään tulorajaan ei tehty tarkistusta, mutta vastapainona solidaarisuusmaksun raja nousi jälleen selvästi.

Vuodelle 2026 on sovittu vastaavantyyppisistä tarkistuksista. Lisäksi eläkeikäisten (67 vuotta täyttäneiden) 2000 euron kuukausipalkka ollaan vapauttamasta tuloverosta. Sosiaalivakuutusmaksut tulevat kuitenkin maksettavasti tältäkin osin. Pidemmällä aikavälillä liittovaltion yhteisöveroprosenttia ollaan laskemassa vuosittain prosenttiyksiköllä vuodesta 2028 seuraavat viisi vuotta.

Lapsiperheet saavat tukea joko lapsivähennyksen tai verotuksen kautta annettavan lapsilisän (lapsihyvitys) muodossa sen mukaan, kummasta he hyötyvät euroina enemmän. Vuonna 2025 tuloista tehtävä lapsivähennys on yhteensä 4 800 euroa lasta kohden ja lapsihyvitys vastaavasti 3 060 euroa verohyvityksenä maksettuna.

Puolisoita verotetaan yhdessä, jos he eivät vaadi erillisverotusta. Suurin osa parisunnista hyötyy yhteisverotuksesta, jossa verot määrätään yhteistulojen puolituksen perusteella. Työtuloja verotetaan Saksassa liittovaltion progressiivisella funktiopohjaisella tuloveroasteikolla, jonka ylin marginaalivero on 45 prosenttia, joka koskee 277 825 euron ylittäviä verotettavia tuloja.

Liittovaltion tuloveron lisäksi työtuloista peritään erilaisia lakisääteisiä sosiaaliturvamaksuja. Paikallistason henkilötuloveroja ei ole. Suurin osa sosiaaliturvamaksuista on samansuuruisia työntekijöille ja työnantajille, kummallekin noin 20 prosenttia palkasta. Euromääräisen maksimipalkan ylittäviltä tuloilta niitä ei kuitenkaan makseta. Maksut ovat pääasiassa vähennyskelpoisia muussa verotuksessa. Veronluonteiset sosiaalivakuutusmaksut nousivat hieman vuodelle 2025.

(Bundesfinanzministerium 2025, European Commission 2025, International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025 ja OECD 2024)

Suomi

Ylimmät marginaaliverot ovat alenemassa viimein.

Suomessa veronkiristykset käänsivät kokonaisveroasteen nousuun finanssikriisin jälkeen. Vuonna 2016 veroaste oli 3,5 prosenttiyksikköä korkeampi vuoden 2010 pohjiin (40,6 %) nähden. Vuonna 2017 veroaste aleni ensimmäistä kertaa vuoden 2010 jälkeen. Vuonna 2024 veroaste oli 42,2 prosenttia, suunnilleen saman verran kuin ennen koronapandemiaa vuonna 2019.

Kokonaisverokertymästä henkilöiden ja yritysten tuloverot tuovat reilun kolmanneksen, kulutusverot vajaan kolmanneksen ja pakolliset sosiaalivakuutusmaksut alle 30 prosenttia. Suomessa verotus painottuu välittömään verotukseen EU-keskiarvoon verrattuna. Henkilötuloverot olivat BKT:hen suhteutettuna vertailumaista Suomessa toiseksi suurimmat Tanskan jälkeen vuosina 2021–2023.

1990-luvun alun lamassa palkkaverotus kiristyi merkittävästi. Vuodesta 1996 lähtien palkansaajien tuloverotusta kuitenkin kevennettiin vähitellen sosiaalivakuutusmaksuja ja valtion tuloveroasteikon marginaaliveroprosentteja alentamalla sekä työn verotukseen kohdistuvia vähennyksiä laajentamalla. Pitkä, asteittaisten tuloverokevennysten ajanjakso päättyi vuoteen 2009, jolloin palkansaajien tuloverot kevenivät vielä vajaalla prosenttiyksiköllä.

2010-luvun alussa tuloverotus pysyi suunnilleen ennallaan, kunnes vuonna 2013 tuloverotusta kiristettiin tarkoituksella. Ansiotuloverotukseen aikaisempina vuosina tehdyistä inflaatio-/ansiotasotarkistuksista luovuttiin. Suurituloisempien verotusta kiristi myös 100 000 euron ylittävälle verotettaville tuloille luotu uusi tulo-luokka. Tämä solidaarisuusveroksi kutsuttu veronkorotus oli kaksi prosenttia tulo-ajan ylittävistä tuloista ja se oli tarkoitettu määräaikaiseksi vuosille 2013–2015. Vuoden 2013 alussa televisiolupamaksun korvannut yleisradiovero kiristi myös tuloverotusta.

Vuosina 2014 ja 2015 tuloverotus kiristyi kunnallisveroprosenttien ja palkansaajamaksujen nousujen takia. Lisäksi vuonna 2015 suurempituloisempien verotusta kiristi solidaarisuusverotuksen alarajan lasku 90 000 euron verotettaviin tuloihin sekä ylimpien tuloluokkien jättäminen ansiotaso-/inflaatiotarkistuksien ulkopuolelle.

Vuonna 2016 pieni- ja keskituloisten palkkaverotukseen kohdistettiin kevennys työtulovähennyistä korottamalla. Verotusta kiristi samalla kuitenkin työttömyysvakuutusmaksun 0,5 prosenttiyksikön nousu. Suurituloisempien verotusta kiristettiin alentamalla määräaikaiseksi tarkoitetun solidaarisuusveron, eli valtion tuloveroasteikon korkeimman prosentin, alarajaa 72 300 euroon vuosien 2016–2017 ajaksi. Sitten solidaarisuusveron kiristystä jatkettiin sellaisenaan, aina edellisen vaalikauden loppuun, eli vuoteen 2023 saakka.

Vuodelle 2017 hallitus toteutti työmarkkinajärjestöjen neuvotteleman kilpailukyky-sopimuksen tukemiseksi merkittävän tuloverokevennyksen. Vaikka jotkin palkansaajan sosiaalivakuutusmaksut nousivat, kokonaisuudessaan palkansaajien veroprosentit alenivat yli 0,5 prosenttiyksiköllä. Verotus keveni kaikilla palkkatasoilla ensimmäistä kertaa sitten vuoden 2009. Työn verotusta mittaava palkkaverokiila aleni vielä palkkaverotuksen kevennystä enemmän, reilun prosenttiyksikön verran kilpailukyky-sopimukseen liittyvien työnantajamaksujen kevennysten takia.

Vuosina 2018 ja 2019 palkansaajien verotus pysyi kokonaisuudessaan suunnilleen ennallaan. Palkkaverokiila jatkoi kuitenkin kevenemistään työnantajamaksujen alentuessa kilpailukyky sopimukseen perustuen.

Vuonna 2020 palkkaverotus kääntyi keski- ja suurituloisilla kiristäväksi kilpailukyky sopimuksesta juontuvien palkansaajan sosiaalivakuutusmaksujen muutosten myötä. Pienituloisimpien palkkaverotus pysyi sen sijaan jotakuinkin ennallaan, kun maksukorotusten vaikutusta kompensoi pienituloisten ansiotuloverotuksen 200 miljoonan euron kevennys. Keski- ja hyvätuloisilla veroprosentti kiristyi kokonaisuudessaan 0,2–0,4 prosenttiyksiköllä. Koronaviruksen takia työnantajien eläkevakuutusmaksua päätettiin alentaa 2,6 prosenttiyksiköllä 1.5.-31.12.2020 maksettavien palkkojen osalta, mikä käänsi työnantajamaksujen kokonaistason laskuun. Väliaikainen alennus kompensoitiin korotetulla työnantajan eläkevakuutusmaksua vuosille 2022–2025.

Vuosille 2021 ja 2022 hallitus ei tehnyt yleisiä muutoksia ansiotulojen verotukseen ansiotasotarkistuksia lukuun ottamatta. Vuonna 2021 sosiaalivakuutusmaksujen muutokset kuitenkin kiristivät palkansaajien veroprosentteja ja vuonna 2022 ne taas kevensivät veroprosentteja suunnilleen samassa mittakaavassa.

Vuodelle 2023 ansiotuloverotukseen tehtiin ennustetun 3,5 % ansiotason nousun mukaiset tarkistukset. Palkkojen kasvu oli lopulta 4,2 prosenttia, minkä johdosta palkansaajien veroprosentit nousivat jonkin verran. Myös sosiaalivakuutusmaksuprosentit kiristyivät. Vuodelle 2023 toteutettiin myös iso rakenteellinen veromuutos sote-uudistukseen liittyen, kun Manner-Suomen kuntien kunnallisveroprosentteja leikattiin 12,64 prosenttiyksiköllä ja valtion tuloverotusta kiristettiin vastaavasti. Kun samassa yhteydessä kunnallis- ja valtionverotuksen verotettavan tulon laskenta yhtenäistettiin, ansiotuloverotusta kevennettiin kokonaistasolla 300 miljoonalla eurolla, jottei kenenkään verotus juurikaan kiristyisi sote-uudistuksen yhteydessä. Joillain harvoilla palkkatasoilla verotus myös keveni kokonaisuudessaan tämän takia.

Vuonna 2024 pääministeri Petteri Orpon hallituksen ohjelman mukaisesti kahden prosentin solidaarisuusveroa jatkettiin aiempaa korkeammalla 150 000 euron alarajalla, mikä merkitsi korkeimman marginaaliveroprosentin laskua ja hyvätuloisten palkansaajien veroprosenttien keventymistä edellisvuoteen verrattuna. Työn verotusta kuitenkin kevensi merkittävimmin ja laajemmin veronluonteisten sosiaalivakuutusmaksujen, etenkin työttömyysvakuutusmaksujen, merkittävä aleneminen. Palkansaajien veronluonteiset maksut sisältävät veroprosentit kevenivät jopa noin prosenttiyksiköllä tulotasosta riippuen. Lisäksi myös työnantajamaksut kevenivät kokonaisuudessaan yli prosenttiyksiköllä.

Vuonna 2025 sosiaalivakuutusmaksujen nousu kiristi hieman palkkaverotusta, mihin vaikutti etenkin työttömyysturvaan tehtyjen leikkausten kanavointi valtiontalouteen sairausvakuutusmaksujen kautta. Suurituloisimpien verotus kiristyi myös sen takia, ettei tuloveroasteikon kahteen ylimpään tuloluokkaan tehty indeksitarkistusta. Korkein marginaaliveroprosentti nousi lisäksi jälleen noin 59 prosenttiin, kun työtulovähennyksen poistuma jyrkkeni.

Tuloverotukseen luotiin myös lapsiperheille suunnattu veronkevennys, kun työtulovähennykseen lisättiin huolettaviin lapsiin perustuva 50 euron lapsikohtainen korotus (yksinhuoltajilla kaksinkertainen). Näin ollen lapsiperheiden verotus eroaa taas lapsettomien verotuksesta.

Veronmaksajan kannalta tekninen muutos oli käytännössä vuodesta 1991 asti voimassa olleen palkansaajan tulosta tehtävän ansiotulovähennyksen poistaminen ja korvaaminen suoraan verosta tehtävän työtulovähennyksen kasvattamisella.

Näin ollen palkansaaja on oikeutettu automaattisesti tulosta tehtäviin 750 euron tulonhankkimisvähennykseen ja tulosidonnaiseen perusvähennykseen sekä verosta tehtävään tulosidonnaiseen työtulovähennykseen. Tuloista vähennetään myös maksetut veronluonteiset eläkevakuutus-, työttömyysvakuutus- ja päivärahamaksut.

Vuodelle 2026 hallitus on toteuttamassa vaalikauden suurimmat palkkaveromuutoksensa. Pieni- ja keskituloisten työn verotusta kevennetään työtulovähennystä kasvattamalla ja suurituloisimpien verotus kevenee, kun palkkatulojen korkeimmat marginaaliverot lasketaan noin 52 prosenttiin.

Selvityksen laskelmissa on käytetty vuoden 2025 Manner-Suomen kuntien keskimääristä kunnallisveroprosenttia 7,54 % sekä keskimääristä kirkollisveroprosenttia 1,38 %. Yksityisen työnantajan maksamat sosiaalivakuutusmaksut ovat yhteensä keskimäärin 20,94 prosenttia palkasta vuonna 2025, kun vakuutettu on alle 53-vuotias. Huomiodut maksut ovat työeläke-, työttömyys-, tapaturma- ja ryhmähenkivakuutusmaksut sekä sairausvakuutusmaksu.

(Eläketurvakeskus 2025, European Commission 2025, OECD 2024, Tilastokeskus 2025b)

Sveitsi

Tuloveroissa ei erityisiä muutoksia.

EU-maihin verrattuna Sveitsin kokonaisveroaste on varsin matala, 27,1 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2023. Verotus on painottunut vahvasti välittömiin veroihin, ja henkilöiden maksamat tuloverot bruttokansantuotteeseen suhteutettuna ovat suunnilleen OECD:n keskitasoa.

Tuloveroprosenteista ja verovähennyksistä säädetään Sveitsissä kolmella tasolla: liittovaltiotasolla, 26 kantonissa ja noin 2 200 kunnassa. Liittovaltion ohella kantonit voivat määrätä omia verolakejaan. Lisäksi kunnat määrittävät omat tuloveronsa liittovaltion ja kantonien verojen päälle lisämaksun muodossa. Alueet keräävätkin valtaosan välittömistä veroista, kun taas liittovaltion verotuotot kertyvät pääosin välillisistä veroista. Lukuisten eri osapuolten vuoksi Sveitsin tuloverojärjestelmä on varsin omalaatuinen ja vaikeasti vertailtava. Niin kantonit kuin kunnatkin harastavat keskenään vilkasta verokilpailua, mikä on Sveitsissä laajalti hyväksyttyä¹¹.

Palkasta maksettavat veroprosentit vaikuttavat muihin maihin nähden ensi silmäyksellä varsin matalilta. Yksi syy on se, että keskimääräinen palkkataso on Sveitsissä

¹¹ Sveitsin tuloverojärjestelmän erikoisuus on mahdollisuus kiinteään verotuksen (*pauschalbesteuerung, lump-sum assesment*), jossa tietyillä edellytyksillä maassa asuvat varakkaat ulkomaalaiset maksavat vuosittain veroa veroviranomaisten kanssa neuvotellun kiinteän määrän. Maksun suuruus pyritään määrittämään verovelvollisen elantokustannusten perusteella, ja veropohjaksi saatetaan asettaa esimerkiksi verovelvollisen kiinteistön arvo. Maksettavan kiinteän veron minimitasoa kartoittava laki tuli voimaan vuonna 2016.

selvästi korkeampi kuin Suomessa¹² ja selvityksen muissa vertailumaissa. Jos vertailtaisiin todellisten maittaisten keskipalkkojen verotusta Suomessa ja Sveitsissä, Sveitsin verotus ei enää olisikaan yhtä kevyttä.

Sveitsissä sekä työntekijä että työnantaja maksavat veroiksi luokiteltavia eläke- ja työttömyysvakuutusmaksuja kumpikin noin 6,4 % palkasta. Lisäksi palkansaaja on lakisääteisesti vakuutettava, minkä myötä palkan perusteella maksetaan työeläke- ja sairausvakuutusmaksuja yksityisille vakuutusyhtiöille. Nämä vakuutusmaksut riippuvat mm. vakuutetun iästä ja vakuutusyhtiöstä. Koska OECD ei luokittele niitä veroiksi, niitä ei ole huomioitu tämänkään selvityksen laskelmissa. Niiden merkitys bruttopalkkaan suhteutettuna voi kuitenkin olla keskipalkkaisella sveitsiläisellä toistakymmentä prosenttia. Maksut ovat kuitenkin verotuksessa vähennyskelpoisia.

Liittovaltion ansiotuloverotaulukon prosentit ovat 0,77 ja 13,2 välillä yksittäisille palkansaajille. Jos tulot ylittävät veroasteikon ylimmän rajan, koko tuloon sovelletaan kuitenkin 11,5 prosentin verokantaa. Kantonien ja kuntien verotus pohjautuu perusveroasteikkoon, johon soveltamalla kunkin kantonin ja kunnan omaa kerrointa saadaan selville efektiivinen tuloveron määrä. Selvityksen laskelmat on tehty Zürichin paikallisella verotuksella, jossa kantonin perusveroasteikko alkaa 2 prosentista päättyen 13 prosenttiin. Tuloveroasteikkoon sovellettava Zürichin kunnallisen lisämaksun kerroin on 1,19.

Vuodelle 2025 liittovaltion tuloveroasteikon tuloarajoihin ja vähennyksiin tehtiin reilun prosentin inflaatiotarkistukset. Verovähennysten suhteellinen merkitys Sveitsin verojärjestelmässä on pieni. Tyypillisiä vähennyksiä ovat tulonhankkimisvähennys, puoliso- ja lapsivähennys sekä vähennykset maksettujen sosiaaliturvamaksujen perusteella. Myös vähennykset vaihtelevat alueittain huomattavasti. Sveitsissä verotetaan myös asuntotuloa. Puolisoiden tulot verotetaan Sveitsissä yhteisverotuksella.

(International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025, 2024 ja 2021)

Tanska

Veronkevennyksiä portaittain.

Tanskan kokonaisveroaste oli OECD-maiden korkein vuonna 2021 kolmatta vuotta peräkkäin, mutta se laski merkittävästi vuonna 2022 etenkin suhdannetekijöiden takia. Vuonna 2023 se oli taas OECD maiden toiseksi korkein. Verotulot kerätään lähes yksinomaan tuloveroilla sekä kulutuksen verottamisella¹³, sillä veronluonteisilla sosiaaliturvamaksuilla on lähes olematon rooli.

Vuosina 2009–2010 tuloverotuksen marginaaliveroprosentteja laskettiin reippaasti, suurituloisimmilla kymmenen prosenttiyksikön luokkaa (ks. esim. Kleven ym. 2025). Tarkoituksena oli keventää tuloveroja ja kiristää kulutusveroja suunnaten verotuksen painopistettä kohti kulutusta, ympäristöä sekä kansanterveyttä rasittavia

¹² Sveitsin keskimääräinen palkka on vertailun toiseksi ylintä (80 000 €/v) tulotasoa selvästi korkeampi.

¹³ Henkilöiden tuloverot kerryttävät reilusti yli puolet maan kaikista verotuotoista.

tuotteita. Verouudistusta rahoitettiin myös karsimalla erilaisia verovähennyksiä ja verovapauksia vuosina 2012–2019.

Vuonna 2012 päätettiin seuraavasta verouudistuksesta, joka toteutettiin vaiheittain kymmenen vuoden aikana. Työn verotusta kevennettiin ja veronkevennyksiä rahoitettiin osittain muita veroja nostamalla, esimerkiksi indeksoimalla eräitä valmisteveroja.

Verouudistukseen liittyvien energia- ja ympäristöverojen korotuksia on kompensoitu verojärjestelmän kautta ”vihreillä shekeillä” (grøn check). Niiden määriä on leikattu kuitenkin vuosien mittaan ja vuodesta 2023 alkaen niihin on oikeutettu enää eläkeläiset, enintään 875 kruunun arvosta vuodessa sekä lasten huoltajat, enintään 240 kruunua lasta kohden. Nämäkin summat leikkaantuvat vajaan 500 000 kruunun ylittäviltä tuloilta alkaen. Kompensaatioiden vaikutus palkkaverotukseen on nykyisellään enää hyvin rajattu, eikä niitä ole huomioitu selvityksen perheellisten laskelmissa.

Tanskan nykyisen hallituksen veropolitiikkaan kuuluu työn verotuksen keventäminen työnteon kannustimien parantamiseksi. Ansiotulovähennykseen toteutettiin huomattava korotus vuodelle 2025, joka kevensi etenkin pieni- ja keskituloisten verotusta.

Vuodelle 2026 ansiotulovähennystä ollaan korottamassa entisestään, minkä lisäksi valtion tuloveroasteikon ylempi 15 prosentin lisäveroluokka ollaan jakamassa kolmeen osaan, joiden marginaaliveroprosentit olisivat 7,5 %, 15 % ja 20 %. Ylintä prosenttia sovellettaisiin noin 2,6 miljoonan kruunun verotettavaan tuloon ja sen arvioidaan kohdistuvan alle 10 000 henkilöön.

Palkkatuloista myönnetään automaattisesti perusvähennys, ansiotulovähennys sekä eräitä työhön liittyviä yleisiä vähennyksiä. Perusvähennys on 51 600 kruunua vuonna 2025. Jos pienempituloinen puoliso ei pysty täysin hyödyntämään omaa vähennystään, luetaan se hyvityksenä suurempituloisen puolison verotuksessa.

Ansiotulovähennys on 12,30 prosenttia palkasta ja maksimimäärä on 55 600 kruunua vuonna 2025. Yksinhuoltajien ansiotulovähennys, jota lähes tuplattiin vuodelle 2025, on 48 300 kruunua korkeampi.

Vuonna 2018 lanseerattu työtulovähennys on 4,5 prosenttia 224 500 kruunun ylittäviltä tuloilta ja maksimimäärä 2 900 kruunua vuonna 2024. Vähennyksiä on nostettu aiempina vuosina maltillisesti.

Valtion veroasteikon perusprosentti nousi vuonna 2019 vähennysten kasvattamisen vastapainona 11,15 prosentista 12,16 prosenttiin. Vuonna 2025 se on 12,01 prosenttia. Yli 611 800 kruunun tuloilta peritään perusprosentin lisäksi 15 prosenttia veroa valtiolle.

Tämän tuloveroasteikon lisäksi valtiolle maksetaan tuloverotuksessa vähennyskelpoista ”työmarkkinamaksua” (Arbejdsmarkedsbidrag), joka on kahdeksan prosenttia bruttopalkasta. Näiden verojen lisäksi palkkatuloista peritään kunnallisveroa. Keskimääräinen kunnallisveroprosentti on 25,07. Yhden prosentin terveysmaksu poistui vuoden 2019 alusta. Kirkollisveroa, keskimääräisellä 0,87 prosentilla, maksavat kirkkoon kuuluvat jäsenet. Palkkaverotukseen on asetettu 52,07 prosentin verokatto, jota suuremmaksi marginaalivero ei voi nousta (verokatto ei sisällä kirkollisveroa eikä ”työmarkkinamaksua”).

Lakisääteistä eläketurvaa rahoitetaan pääasiassa veroilla sekä pienessä määrin ATP-vakuutusmaksuilla. ATP-maksu on kokoaikaiselta palkansaajalta 1 136 kruunua vuodessa. Työnantajan maksu on kaksinkertainen. OECD ei lue ATP-maksuja veroiksi, mutta ne on huomioitu tämän selvityksen laskelmissa veronluonteisina maksuina. Ansiosidonnaiset työmarkkinaeläkkeet riippuvat työmarkkinaosapuolten toimialakohtaisista sopimuksista ja ne ovat pääsääntöisesti maksuperusteisia. Niihin säästämistä ei lueta veroksi, koska ne eivät ole lakisääteisiä ja pakollisia.

(OECD 2025 ja 2024, International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, Skatteforvaltningen 2025)

Viro

Myös tuloverotusta kiristettiin, kun puolustusmenoja rahoitetaan veronkorotuksin.

Viron veroaste on korkeampi kuin muiden Baltian maiden, mutta selvästi matalampi kuin EU-maissa keskimäärin. Työnantajilta kerättävät sosiaaliturvamaksut ovat BKT:een suhteutettuna OECD-maiden korkeimmat. Kulutusverojen osuus veroasteesta on vertailumaiden suurin.

Virossa henkilöitä ja yrityksiä koskeva tuloveroprosentti oli vuodesta 2015 lähtien 20, kunnes vuoden 2025 alusta se nostettiin 22 prosenttiin. Verotusta on kiristetty muutoinkin mittavasti viime vuosina, esimerkiksi yleinen arvonlisäverokanta nostettiin 20 prosentista 22 prosenttiin vuoden 2024 alusta ja 1.7.2025 alkaen 24 prosenttiin. Osa veronkorotuksista perustuu hallituksen ”puolustusveroksi” lanseeraamaan veronkiristyspakettiin. Paketin toimista on joiltain osin jo luovuttukin: merkittävimpana tuloveroprosentin korottamisesta 24 prosenttiin, joka oli tarkoitus tulla voimaan vuodesta 2026. Sen sijaan kulutusverojen osalta on tiedossa jatkosakin valmisteverojen korotuksia. Ja esimerkiksi jo vuoden 2025 alusta otettiin käyttöön uusi ajoneuvoihin kohdistuva vero.

Viron tuloverotus ei ole puhdas tasaverojärjestelmä, sillä verovelvollisen kokonaistulosta saa henkilökohtaisen perusvähennyksen. Vuonna 2018 vähennys korotettiin 2 160 eurosta 6 000 euroon ja siitä tehtiin tuloriippuvainen. Kun aiemmin vähennyksen sai jokainen palkansaaja, nykyään se pienentyy vuositulojen ylittäessä 14 400 euroa. Vähennys leikkaantuu kokonaan pois 25 200 euron tuloilla.

Vuoden 2023 alusta perusvähennys nostettiin nykyiselleen 7 848 euroon, mutta sen rajoihin ei tehty muutoksia. Vuodelle 2026 perusvähennystä ollaan nostamassa 8 400 euroon. Hallituksessa on suunniteltu myös sen tulosidonnaisuuden poistamista.

Vuodesta 2023 alkaen eläkeikäiset ovat saaneet muita suuremman perusvähennyksen, joka ei ole tuloriippuvainen. Kevennyksen tarkoituksena oli vapauttaa keskimääräisen suuruiset eläkkeet verosta. Vuonna 2025 eläkeikäisten vähennys on 9 312 euroa.

Vuodesta 2018 eteenpäin puolisoita on verotettu erikseen. Vuoden 2023 loppuun asti puolisoista toinen oli kuitenkin oikeutettu 2 160 euron lisävähennykseen, kunhan puolisoiden yhteenlasketut tulot eivät ylittäneet 50 400 euroa. Lisäksi perheelisistä toinen vanhemmista oli oikeutettu korotettuun perusvähennykseen. Lapsi-

kohtainen korotus oli 1 848 euroa toisesta perheen alle 18-vuotiaasta lapsesta. Verovuodesta 2024 alkaen nämä puolison ja lapsen perusteella saatavat vähennykset poistettiin.

Palkansaajilta perittävä työttömyysvakuutusmaksu on 1,6 prosenttia. Lisäksi vuoden 1983 jälkeen syntyneet on liitetty eläkejärjestelmään, jossa heiltä peritään kahden prosentin maksua henkilökohtaiselle eläketilille. Muut voivat liittyä siihen vapaaehtoisesti. Maksua ei kuitenkaan lueta veronluonteiseksi, koska sen maksamisesta saa nykyään hakemuksesta vapautuksen. Näin ollen maksua ei ole huomioitu tämän selvityksen verolaskelmissa kuten ei OECD:n julkaisuissakaan.

Työnantajien työttömyysvakuutusmaksu on 0,8 prosenttia. Työn sivukuluja nostaa merkittävästi työnantajan palkkasumman perusteella maksama 33 prosentin sosiaalivero, jolla rahoitetaan lakisääteisiä eläkkeitä ja sairausvakuutusta.

(Estonian Tax and Customs Board 2025, International Bureau of Fiscal Documentation 2025a ja 2025b, OECD 2025 ja 2024, Pensionikeskus 2024)

Yhdysvallat

Maltillisia tuloveronkevennyksiä Trumpin verolakipaketista.

Yhdysvalloissa on matala kokonaisveroaste, 25,2 prosenttia vuonna 2023. Kulutusverot ovat epäsuosittuja Yhdysvalloissa ja niiden suhde bruttokansantuotteeseen on OECD-maiden pienin. Omaisuuden verotus tuo verotuloista OECD:n keskiarvoon verrattuna taas huomattavan osuuden.

Yhdysvaltojen tuloverojärjestelmä on varsin sekava lukuisten verohyvitysten, puolisoisten yhteisverotusmahdollisuuden sekä liittovaltiotuloverojen vuoksi. Sekavuutta lisää myös se, että osa veroperusteista on säädetty väliaikaisiksi, mutta niiden voimassaoloa on yleensä tapana jatkaa.

Ensimmäisellä Donald Trumpin presidenttikaudella toteutettiin mittavat verokevennykset sekä yritysverotukseen että henkilöverotukseen vuoden 2018 alusta. Liittovaltion veroasteikon kaikkia prosentteja alennettiin ja joitakin vähennyksiä korotettiin.

Asteikon ylin veroaste alennettiin 37 prosenttiin ja sen ylittäviä tuloja koskeva raja nousi vajaalla 100 000 dollarilla 500 000 dollariin yksinäisen henkilön osalta. Perusvähennys nostettiin yksinäisellä henkilöllä 6 350 dollarista 12 000 dollariin. Lapsihyvitys tuplattiin 2 000 dollariin lasta kohden ja tuloraja, josta vähennys alkaa pienentyä, nostettiin 200 000 dollariin (pariskunnilla 400 000 dollariin).

Samalla kuitenkin joitakin vähennyksiä poistettiin (mm. personal and dependent exemptions). Lisäksi osavaltioiden ja paikallistasojen verojen vähentämistä liittovaltion verotuksessa rajoitettiin 10 000 dollariin. Veronmaksaja voi valita vähentääkö hän perusvähennyksen vai käyttääkö sen sijaan muita erillisiä vähennyksiä, joihin kuuluu juuri osavaltion ja paikallistason tuloverojen sekä mm. asuntolainan korkojen vähentäminen.

Presidentti Joe Biden kevensi heti presidenttikautensa alkuun kohdennetusti tuloverotusta, kun lapsihyvitystä korotettiin ja pienituloisten lapsettomien ansiotulovähennystä nostettiin lähes tuhannella dollarilla vuodelle 2021. Lapsihyvitys oli tuoloin 3 600 dollaria alle 6-vuotiasta lasta kohden ja 3 000 dollaria yli 6-vuotiasta lasta kohden. Vuonna 2022 ansiotulovähennyksen ja lapsihyvityksen määräaikaiset korotukset kuitenkin päättyivät, vaikka presidentin tavoitteena oli kohentaa etenkin lapsihyvitystä pysyvämmiin.

Liittovaltion tuloveroasteikon tulo rajoja ja keskeisten verovähennysten määriä muutetaan Yhdysvalloissa vuosittain inflaation mukaan. Korkean inflaation johdosta tarkistukset ovat olleet viime vuosina korkeita – vuodelle 2023 inflaatiotarkistus oli noin seitsemän prosenttia ja vuodelle 2024 noin 5,4 prosenttia. Vuodelle 2025 tarkistukset jäivät hieman alle kolmeen prosenttiin inflaatiovauhdin hiivuttua.

Trumpin toisen presidenttikauden verouudistuksista säädettiin heinäkuussa 2025 hyväksytyssä lakipaketissa One, Big, Beautiful Bill Act. Verouudistukset eivät ole yhtä mittavia kuin Trumpin ensimmäisellä kaudella. Vuoden 2025 tuloverotukseen tuli kuitenkin jo kevennyksiä, kun mm. perusvähennystä korotettiin viisi prosenttia inflaatiotarkistuksen päälle ja lapsihyvitystä nostettiin kymmenellä prosentilla. Perusvähennystä nostetaan (inflaatiotarkistusten lisäksi) myös vuodelle 2026.

Muita lakipaketin tuloveromuutoksia ovat mm. tippien ja ylityökorvauksien säätäminen tiettyyn rajaan saakka verovapaiksi sekä uusi autolainojen korkovähennys ja senioreiden korotettu perusvähennys. Lisäksi osavaltio- ja paikallistason tuloverojen vähennysoikeus nostettiin 40 000 dollariin.

Yhdysvalloissa tuloverosta tehdään ansiotyön ja lasten perusteella verohyvityksiä, joiden myötä verot voivat olla negatiivisia pienimmillä palkkatasoilla. Lapsihyvityksen ohella keskeinen työtuloista myönnettävä verohyvitys on vuonna 1975 käytöön otettu ja useaan kertaan laajennettu ansiotulohyvitys (Earned Income Tax Credit). Ansiotulohyvitys on pienituloisille työssäkäyville palkansaajille hakemuksesta myönnettävä verohyvitys, jonka määrään vaikuttaa tulojen ohella hakijan perhetilanne ja lasten lukumäärä. Vuonna 2025 perheettömän palkansaajan hyvityksen maksimimäärä on 649 dollaria ja se poistuu kokonaan tulojen ylittäessä 19 104 dollaria. Kaksilapsisilla perheillä maksimimäärä on 7 152 dollaria, ja hyvitystä myönnetään enimmillään yli 64 000 dollarin tuloille asti.

Osavaltioilla on myös laajat oikeudet verottaa palkkatuloja. Vain yhdeksän osavaltiota (esim. Alaska, Florida, Texas, Washington) 50:stä ei peri palkasta veroa. Kaupungeilla ja piirikunnilla voi olla omia paikallisia tuloveroja.

Yhdysvaltojen esimerkkilaskelmat on tehty Kalifornian osavaltion veroilla. Vaikka moni osavaltio verottaa tuloja tasaverokannalla, Kaliforniassa veroasteikko on peräti kymmenportainen. Osavaltiolle menevä marginaaliveroprosentti on korkeimmillaan 13,3 % miljoonan dollarin ylittäviltä tuloilta. Se on korkein osavaltioiden soveltama veroprosentti. Kalifornian tuloverotusta voidaankin pitää poikkeuksellisen progressiivisena. Osavaltion tuloverotukseen ei juuri tehdä verouudistuksia, pitkälti vain vuosittaiset inflaatiotarkistukset. Kalifornian osavaltion kaupungit eivät peri henkilötuloveroja.

Pakollinen työntekijän eläkemaksu on 6,2 prosenttia palkasta. Eläkemaksuilla on kuitenkin vuosittainen palkkakatto. Vuonna 2025 se on 176 100 dollaria, minkä ylittävältä osalta maksua ei peritä. Työntekijät maksavat palkastaan myös 1,45 prosentin sairausvakuutusmaksua (medicare-maksu). Työnantajalle kohdistuu myös

amat maksut yhtä suurina. Lisäksi työnantajat maksavat liittovaltiolle ja osavaltioille työttömyysvakuutusmaksuja. Liittovaltion maksu on kuusi prosenttia palkasta 7 000 dollarin palkkaan asti. Osavaltion maksut huomioidaan kuitenkin osittain verohyvityksenä liittovaltion maksussa, minkä myötä liittovaltion efektiivinen työttömyysvakuutusmaksu on 0,6 %.

(IRS 2025, Joint Committee on Taxation 2025, OECD 2025 ja 2024, State of California 2025, Tax Foundation 2025, Tax Policy Center 2025 ja 2018)

3 TYÖN VEROTUS VUONNA 2025

Tässä luvussa vertaillaan palkansaajaan kohdistuvaa tuloverotusta selvityksen 18 maassa esimerkkilaskelmien avulla. Päähuomio on yksittäisen palkansaajan verotuksessa, mutta myös perheaseman vaikutusta tarkastellaan. Aluksi vertaillaan palkansaajan maksamien verojen ja veronluonteisten sosiaalivakuutusmaksujen osuutta bruttotuloista, eli tuloveroprosentteja. Tämän jälkeen tarkastellaan marginaaliveroja, eli tulonlisäyksestä aiheutuvaa veronlisäystä. Myös työnantajamaksujen merkitys otetaan huomioon, kun lopuksi vertaillaan koko palkkaverokiilan osuutta palkkakustannuksista. Kattavammat laskelmat löytyvät liitteistä 2–5.

3.1 Palkansaajan tuloveroprosentit

Monissa maissa perheasema vaikuttaa verotukseen paitsi perheille suunnattujen vähennysten kautta myös puolisoiden yhteisverotuksen takia. Siksi tarkastellaan erillään perheettömien ja perheellisten verotusta. Suomessakin lasten huoltajat saavat korotetun työtulovähennyksen, vaikka tuloverotus perustuukin erillisverotukseen.

3.1.1 Perheetön palkansaaja

Suomi on vertailumaiden keskikastia pienipalkkaisen palkansaajan verottajana, kun tarkastellaan yksinäisen henkilön tuloveroprosenttia (ml. veronluonteiset sosiaalivakuutusmaksut). Mitä suurempia palkkatasoja tarkastellaan, sitä kireämpää verotus on vertailumaihin nähden.

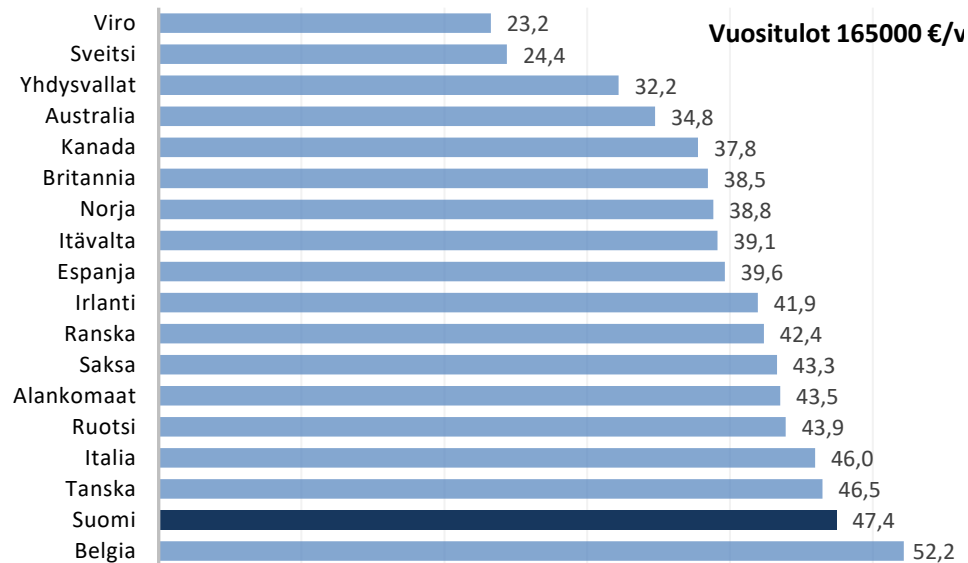
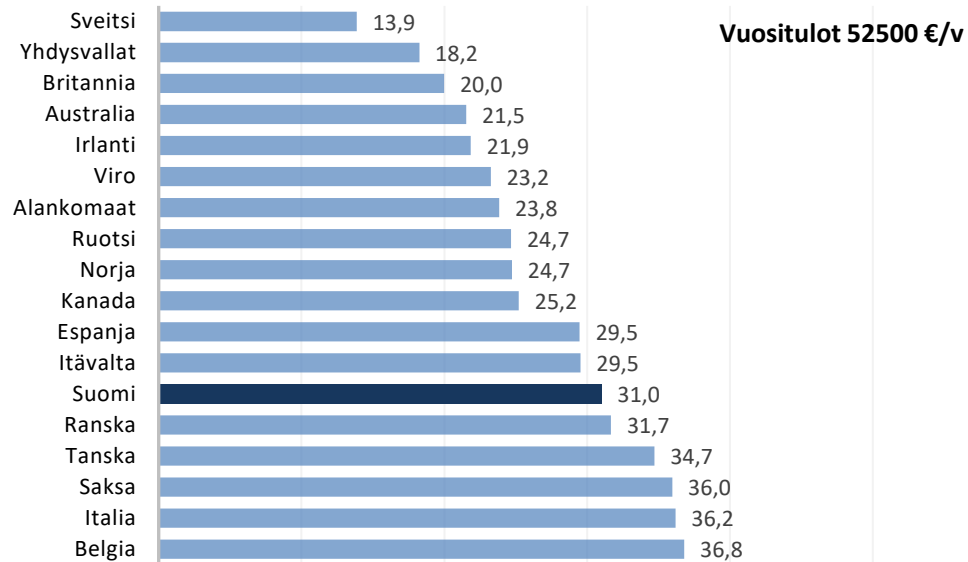
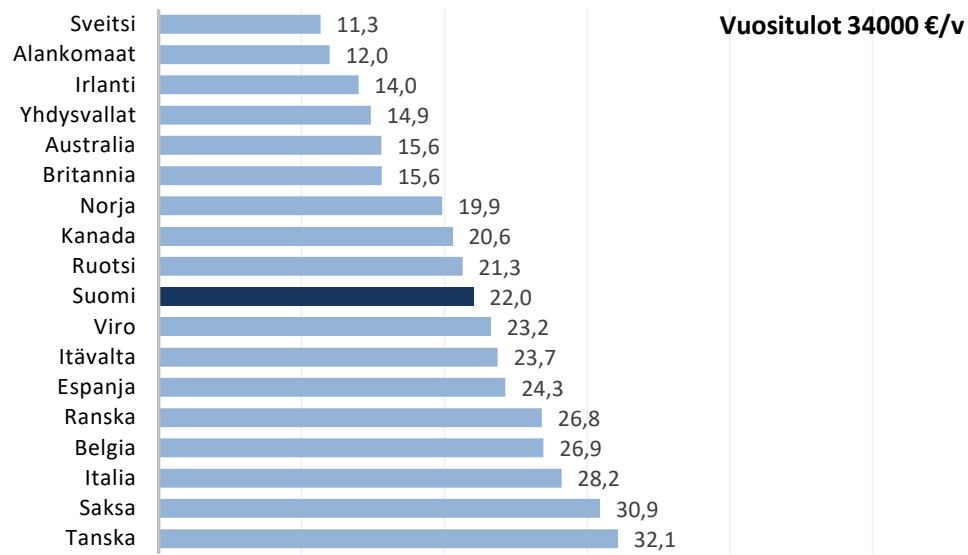
Pienipalkkaista 34 000 euroa vuodessa ansaitsevaa selvästi Suomea kevyemmin verottavat vertailun EU-maista vain Alankomaat ja Irlanti (kuviot 3.1). Alankomaissa tuloverotusta kevennettiin merkittävästi vuosina 2023 ja 2024 pieni- ja keskituloiisiin painottuen. Viron vuoden 2025 veronkiristykset taas nostivat tällä tulotasolla veroprosentin jopa Suomea kireämmäksi. Kireintä perheettömän pienipalkkaisen verotus on Tanskassa ja Saksassa.

Palkkaverotus on yleisesti keveämpää EU:n ulkopuolisissa maissa. Verotusta vertailtaessa täytyy kuitenkin huomioida, että esimerkiksi Sveitsissä ja Norjassa tyyppilliset palkkatasot ovat tässä käytettyä alinta esimerkkipalkkaa selvästi korkeampia. Virossa keskimääräinen palkkataso sen sijaan on noin 70 prosenttia matalimmasta esimerkkipalkasta.

Suomalaisittain keskipalkkaisella 52 500 euron tulotasolla Suomen sijoitus muihin vertailumaihin nähden heikkenee, sillä Suomen verotus kiristyy useita muita maita nopeammin. Suomi on kuudenneksi kirein verottaja keskitulolisella palkkatasolla (kuviot 3.1), kun selvityksen pienipalkkaisimmalle Suomi on yhdeksänneksi kirein.

Ruotsissa progressio kiristyy vasta korkeammilla tuloilla, ja siten suomalaista keskipalkkaa verotetaan Ruotsissa 6,3 prosenttiyksikköä keveämmin kuin Suomessa. 52 500 euron vuosituloilla veroero merkitsee noin 3 300 euroa vuodessa. Veroproggressio iskee Suomessa Ruotsia kovemmin pienipalkkaisesta keskipalkkaiseen työhön siirtyessä, kun vielä 34 000 euron tuloilla palkkaverotus oli lähes samaa tasoa.

Kuviot 3.1 Palkansaajan tuloveroprosentit kolmella esimerkkipalkkatasolla vertailumaissa 2025, perheetön palkansaaja, % palkasta

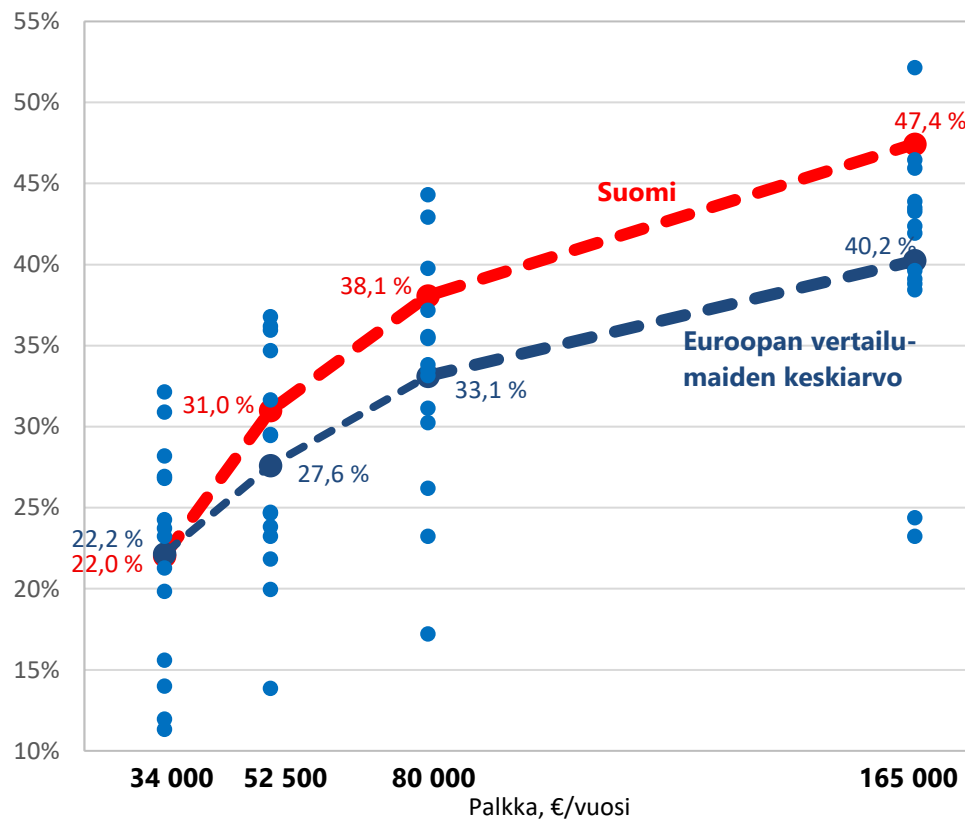
Belgia, Italia, Saksa ja Tanska ovat pieni- ja keskipalkkaisten perheettömien palkansaajien verottajina omaa kireää luokkaansa, mutta ainoastaan Belgia on Suomea ankarampi verottaja kaikilla vertailun tulotasoilla.

Korkeimmalla tulotasolla (165 000 €/vuosi) Suomi on vertailumaiden toiseksi kirein verottaja jättäen taakseen vertailun muut Pohjoismaat. Matalampien tulotasojen ankara verottaja Saksa muuttuu suurituloisimman palkkatason kohdalla löyhemmäksi verottajaksi, sillä työntekijän sosiaalivakuutusmaksuille asetetut katto-säännöt loiventavat progressiota. Myös Tanskassa ja Italiassa veroprosentti jää Suomea matalammaksi korkeimmalla esimerkkipalkalla.

Suomen tuloverotuksen progressiivisuus korostuu, kun siirrytään korkeille tulotasoille. Suomessa tuloveroprosentti nousee vertailun matalimmalta tulotasolta korkeimmalle tulotasolle prosenttiyksiköissä mitattuna kolmanneksi eniten Alankomaiden ja Irlannin jälkeen. Alankomaissa ja Irlannissa ylimmällä tulotasolla veroprosentti jää kuitenkin selvästi Suomea matalammaksi.

Pienipalkkaisen perheettömän palkansaajan veroprosentti on Suomessa suunnilleen muiden 14 Euroopan vertailumaan keskiarvon tasolla, mikä näkyy kuviosta 3.2. Suomen asema suhteessa vertailumaihin heikkenee tulojen kasvaessa. Suomalaisittain keskituloisella, 52 500 euron vuosipalkalla tuloverotus on 3,4 prosenttiyksiköä ja vertailun korkeimman esimerkkipalkan kohdalla 7,2 prosenttiyksikköä kireämpi kuin Euroopan vertailumaiden keskiarvo.

Kuvio 3.2 Perheettömän palkansaajan tuloveroprosentit Suomessa ja muissa Euroopan vertailumaissa palkkatasoittain vuonna 2025

3.1.2 Perheellinen palkansaaja

Puolisoiden tuloja verotetaan yhdessä esimerkiksi Sveitsissä ja Ranskassa. Saksassa, Yhdysvalloissa, Irlannissa ja Espanjassa puolisot voivat valita verotetaanko heitä yhdessä vai erikseen. Järjestelmän tarkemmat yksityiskohdat vaikuttavat kuitenkin siihen, kuinka suuri merkitys veroihin perheasemalla on. Esimerkiksi Espanjassa yhteisverotus on edullisempi vain hyvin pienituloisille.

Suomen ohella puolisoiden erillisverotus on voimassa esimerkiksi Ruotsissa, Britannianssa, Itävallassa, Italiassa, Tanskassa, Alankomaissa ja Virossa.

Yhteisverotuksen lisäksi myös perhetilanteeseen liittyvät vähennykset, esimerkiksi lapsivähennys tai puoliso-vähennys, lieventävät perheellisten palkansaajien verotusta suhteessa yksinäisiin palkansaajiin useassa maassa. Lapsiperheille annettava tuki voidaan toteuttaa verotuksen lisäksi myös lapsilisien muodossa. Esimerkiksi Suomessa lapsilisien merkitys on selvästi suurempi kuin työtulovähennyksen lapsikorotuksen. Joissakin maissa lapsiperheiden tuki taas annetaan pääasiassa verotuksen kautta.¹⁴ Tämä on hyvä pitää mielessä pelkkää lapsiperheiden verotusta vertailtaessa.

Suomessa vuonna 2025 käyttöön otettu työtulovähennyksen lapsikorotus keventää alaikäisten lasten huoltajien verotusta. Korotus on yhteishuoltajilla 50 euroa huollettavaa lasta kohden, yksinhuoltajilla tuplaten.

Vaikka useimmissa maissa perheasemalla ja lapsilla on merkitystä verotukseen jollakin tasolla, vaikutus voi jäädä hyvin rajalliseksi. Silti tietyissä tilanteissa ja tulotasoilla merkitys voi olla huomattavan suuri veronmaksajan kannalta.

Veroprosentti on kevyempi perheettömään palkansaajaan nähden erityisesti, kun perheessä on vain yksi palkansaaja ja toinen puoliso hoitaa lapsia kotona. Etenkin puhtaan yhteisverotuksen Saksassa veroprosentti muodostuu tällöin selvästi kevyemmäksi. Myös Yhdysvalloissa, Belgiassa ja Ranskassa veroprosentti laskee selvästi. Matalimmilla palkkatasoilla veroprosentti voi mennä joissakin maissa myös negatiiviseksi verojärjestelmän kautta annettavien verohyvitysten johdosta. Suomessa ja muissa Pohjoismaissa vastaava tuki on tyypillisemmin toteutettu sosiaaliturvaetuksien kautta.

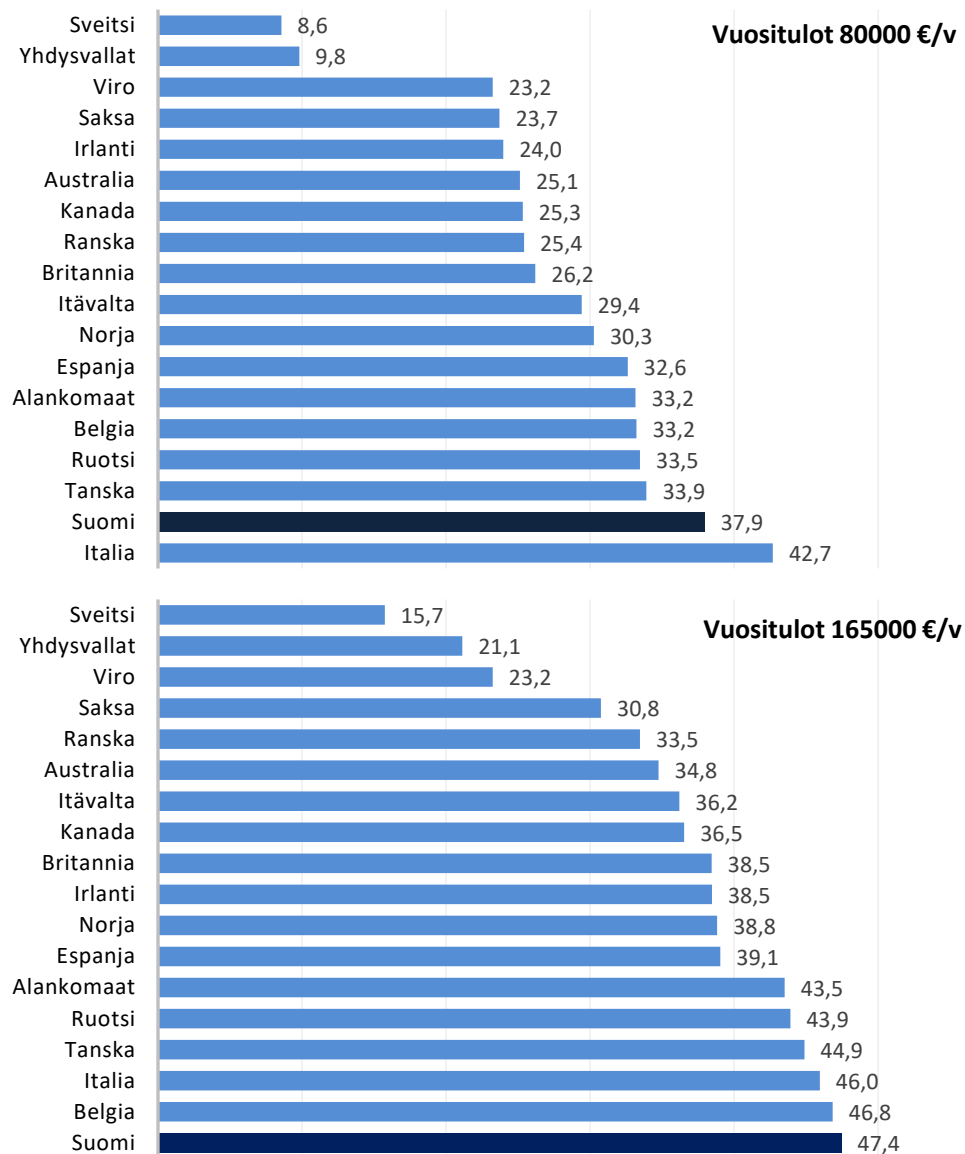
Myös monissa erillisverotukseen perustuvissa maissa lapsimäärän perusteella annettavat vähennykset keventävät erityisesti pieni- ja keskituloisien perheellisten veroprosentteja.

Kansainvälisissä vertailuissa Suomi on perheiden verottajana suhteellisesti ankarampi kuin yksinäisten palkansaajien verottajana (ks. myös OECD 2025). Suomi on selvityksen keskimmaisilla tulotasolla toiseksi kirein verottaja ja korkeimmalla tulotasolla peräti kirein, kun verrataan kahden huoltajan, mutta yhden tulonsaajan kaksilapsista perhettä (kuviot 3.3).

Perheetöntä palkansaajaa kireästi verottavissa Belgiassa ja Saksassa tuloverotus on yhden tulonsaajan lapsiperheellä kaikilla esimerkkipalkkatasoilla kevyempää kuin Suomessa.

¹⁴ OECD:n Taxing Wages (2025) -julkaisussa tarkempaa tietoa perheellisten veroista ja lapsilisistä.

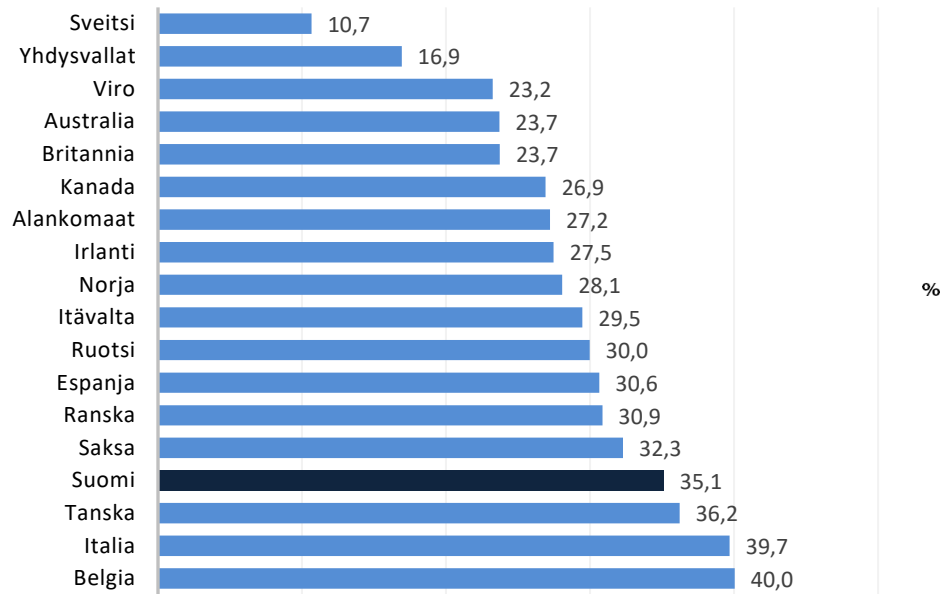
Kuviot 3.3 Palkansaajan tuloveroprosentit kahdella esimerkkipalkkatasolla vertailumaissa 2025, kun perheessä yksi tulonsaaja, kaksi huoltajaa ja kaksi lasta

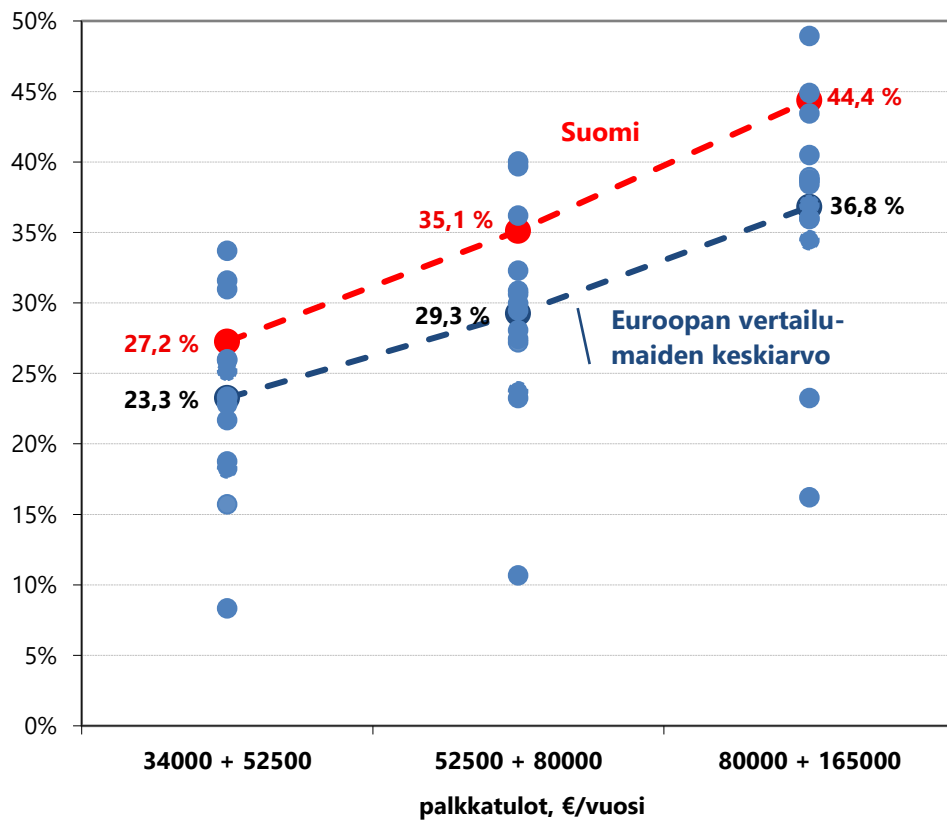
Kun tarkastellaan kahden palkansaajan ja kahden lapsen perhettä Suomi on vertailumaista neljänneksi kirein verottaja, jos toinen puoliso on suomalaisittain keskipalkkainen ja toisen puolison tulot ovat joko 34 000 euroa tai 80 000 euroa vuodessa (kuvio 3.4). Suomi ei näyttäydykään tässä kahden työssäkäyvän puolison tapauksessa verrattain yhtä kireän verotuksen maana kuin toisen puolison ollessa tuloton. Kahden työssäkäyvän puolison lapsiperhe ei hyödykään joidenkin vertailumaiden erillisverotuksesta ja tulosidonnaisista vähennyksistä samassa määrin kuin pienituloisen tai tulottoman puolison perheessä.

Suomen tuloverotuksen kireys näkyy kuviossa 3.5, jossa esitetään kahden tulonsaajan kaksilapsisten perheiden tuloveroasteet Suomessa ja muissa selvityksen eurooppalaisissa maissa kolmella tuloyhdistelmällä.

Kuvio 3.4 Kahden tulonsaajan palkansaajaperheen tuloveroprosentit vertailumaissa 2025, vuosipalkat 52 500 ja 80 000 euroa, perheessä kaksi lasta

Kuvio 3.5 Kahden tulonsaajan palkansaajaperheen tuloveroprosentit Suomessa ja muissa Euroopan vertailumaissa palkkatasoittain vuonna 2025, kaksi lasta

3.2 Palkansaajan marginaaliverot

Marginaaliveroprosentti kertoo, kuinka paljon verot muuttuvat suhteessa tulojen muutokseen. Marginaalivero vaikuttaa esimerkiksi paremman koulutuksen tai lisätyön tuoman palkannousun rahallisiin kannustimiin verojen ja käteen jäävän tulon kautta. Toisaalta marginaalivero kertoo myös sen, paljonko työnteon vähentäminen ja tulojen lasku pienentää veroja ja nettotuloja.

Tasaverojärjestelmässä marginaalivero on kaikilla tulotasolla sama (käytännössä tyypillisesti vasta jonkin verovapaan osan jälkeen). Progressiivisessa verotuksessa marginaalivero on yleensä portaittain nouseva. Tiettyjen tulorajojen ylittävistä tuloista menee suurempi osuus veroihin kuin näitä rajoja matalammista tuloista. Näin verojen osuus myös kokonaistuloista, eli veroprosentti, nousee progressiivisesti sitä suuremmaksi, mitä suuremmat ovat tulot.

Osassa maista (esim. Saksassa ja Italiassa) palkansaajan sosiaaliturvamaksuilla on ylärajat, joiden myötä tietyn tulotason ylittävältä palkan osalta maksua ei enää peritä. Tämä laskee verot ja veronluonteiset maksut sisältävää marginaaliveroa suurimmilla tulotasolla progression vastaisesti.

Kireät marginaaliverot ovat ominainen piirre Suomen verojärjestelmässä jo matalilta tulotasoilta alkaen. Jo noin 25 000 euron tuloilta marginaalivero nousee yli 40 prosentin. Kuitenkin noin 31 000–35 000 euron tulovälillä, jolle osuu myös vertailun matalin palkkataso, se palaa alle 40 prosenttiin, mistä se nousee 47,6 prosenttiin noin 36 000 euron vuosituloilla.

Selvityksen matalimmalla palkkatasolla Suomen 37,3 prosentin marginaalivero on vertailumaista seitsemänneksi korkein. Belgiassa ja Italiassa marginaalivero on 34 000 euron ylittäviltä tuloilta jo hieman yli 50 prosentin (kuviot 3.6).

Suomalaisittain keskipalkkaisen, 52 500 euroa vuodessa ansaitsevan marginaalivero on kirein Belgiassa, jossa tulojen noususta lähes 60 prosenttia menee veroihin. Myös Italiassa ja Alankomaissa yli puolet tulojen kasvusta menee veroihin. Suomessa taas on neljänneksi korkein marginaalivero, lähes 50 prosenttia. Marginaalivero on lähempänä viittäkymmentä kuin neljäkymmentä myös Saksassa, Irlannissa ja Itävallassa. Tuloverot vievät kuitenkin kokonaistuloista Irlannissa ja Alankomaissa selvästi pienemmän osuuden (kuviot 3.1).

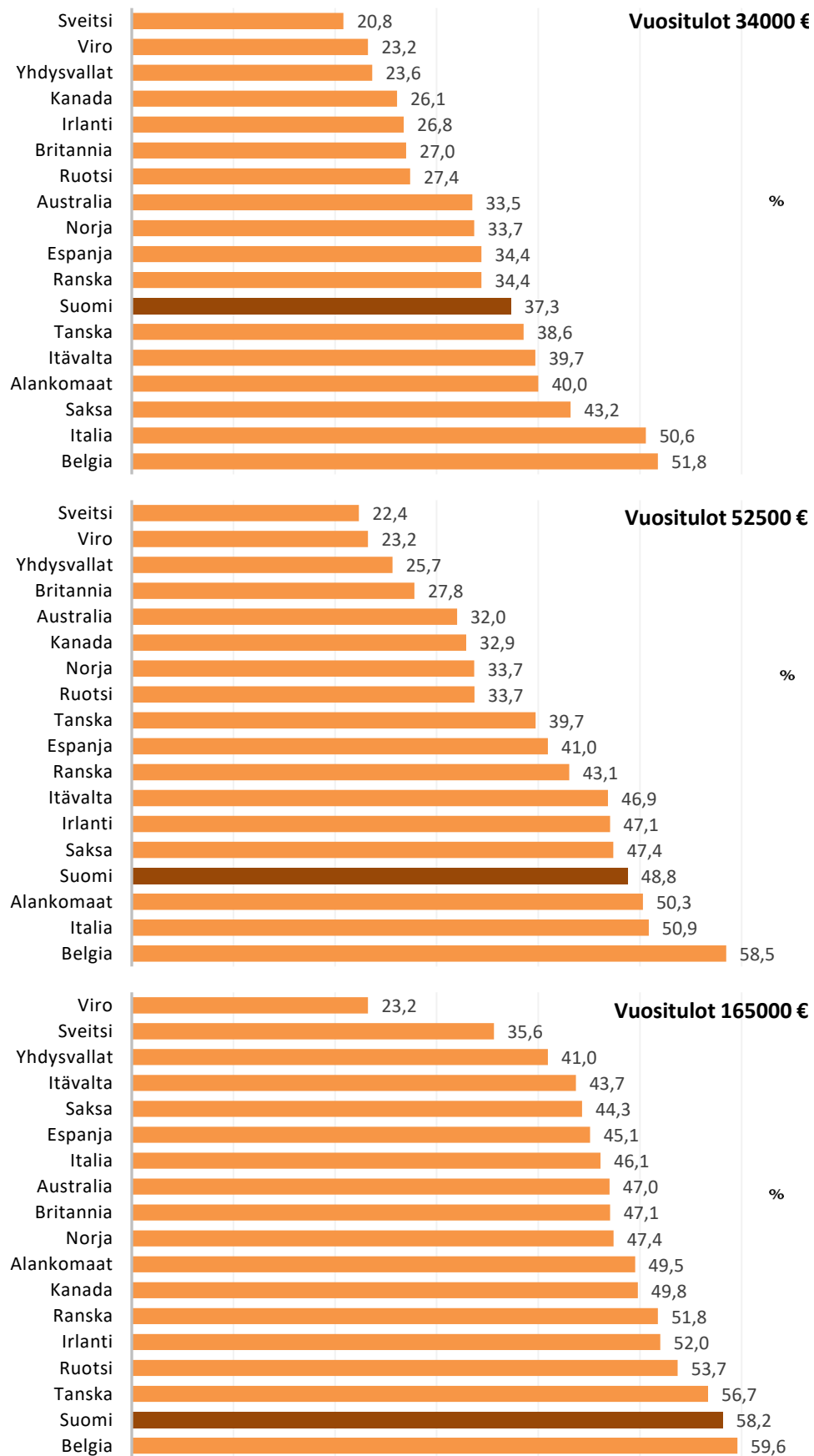
Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa marginaalivero on 52 500 euron vuosittaisella palkkatasolla selvästi matalampi kuin Suomessa, jossa keskipalkkaisen työmarkkina-aseman parantaminen ei ole siis yhtä kannattavaa verotuksellisesti.

Vertailun korkeimmalla palkkatasolla marginaaliveroaste on Suomessa 58,2 prosenttia.¹⁵ Marginaaliveroprosentti on tällä tulotasolla ainoastaan Belgiassa Suomea korkeampi.

Selvityksen korkein marginaaliveroaste on kaikilla neljällä tulotasolla Belgiassa (kuvio 3.7 ylimmät pisteet), jossa se on yli 50 % perheettömällä palkansaajalla.

¹⁵ Suomessa marginaalivero on kuitenkin tätä korkeampi noin 98 000–125 000 €/v palkkatuloilla 59,3 %.

Kuviot 3.6 Palkansaajan marginaalivero kolmella esimerkkipalkkatasolla vertailumaissa 2025, perheetön palkansaaja, % palkasta

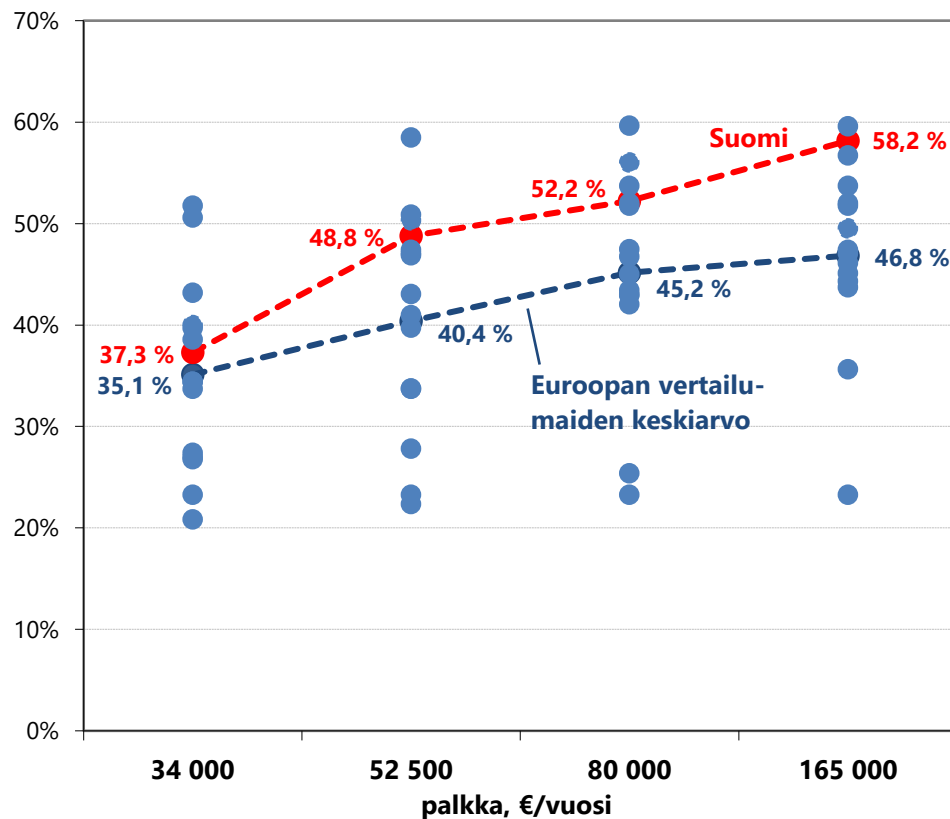

Suomalaisittain keskipalkkaisten eteenpäin pyrkimistä ja siitä seuraavaa tulojen kasvua verotetaan kireästi. Keskipalkkaisten marginaaliveroprosentti on reilu kahdeksan prosenttiyksikköä korkeampi kuin Euroopan vertailumaiden keskiarvo (kuvio 3.7).

Myös vertailuun kuuluvien muiden Pohjoismaiden keskiarvo (35,7 %) alittaa Suomen marginaaliveroprosentin selvästi. Sekä Ruotsin, Norjan ja Tanskan marginaaliveroprosentit ovat Suomea matalammat tällä tulotasolla. Marginaaliveroprosentit ovat kuitenkin hyvin herkkiä tulotason valinnalle.

Vertailun korkeimmalla esimerkkipalkkatasolla suomalaisen palkansaajan marginaaliveroprosentti on vertailumaista toiseksi korkein, yli kymmenen prosenttiyksikköä suurempi kuin Euroopan vertailumaissa keskimäärin. Myös Skandinavian keskiarvo (52,6 %) alittaa reippaasti Suomen marginaaliveroasteen.

Kuvio 3.7 Marginaaliveroprosentit Suomessa ja muissa Euroopan vertailumaissa palkkatasoittain vuonna 2025, perheetön palkansaaja

3.3 Työnantajan sosiaalivakuutusmaksut

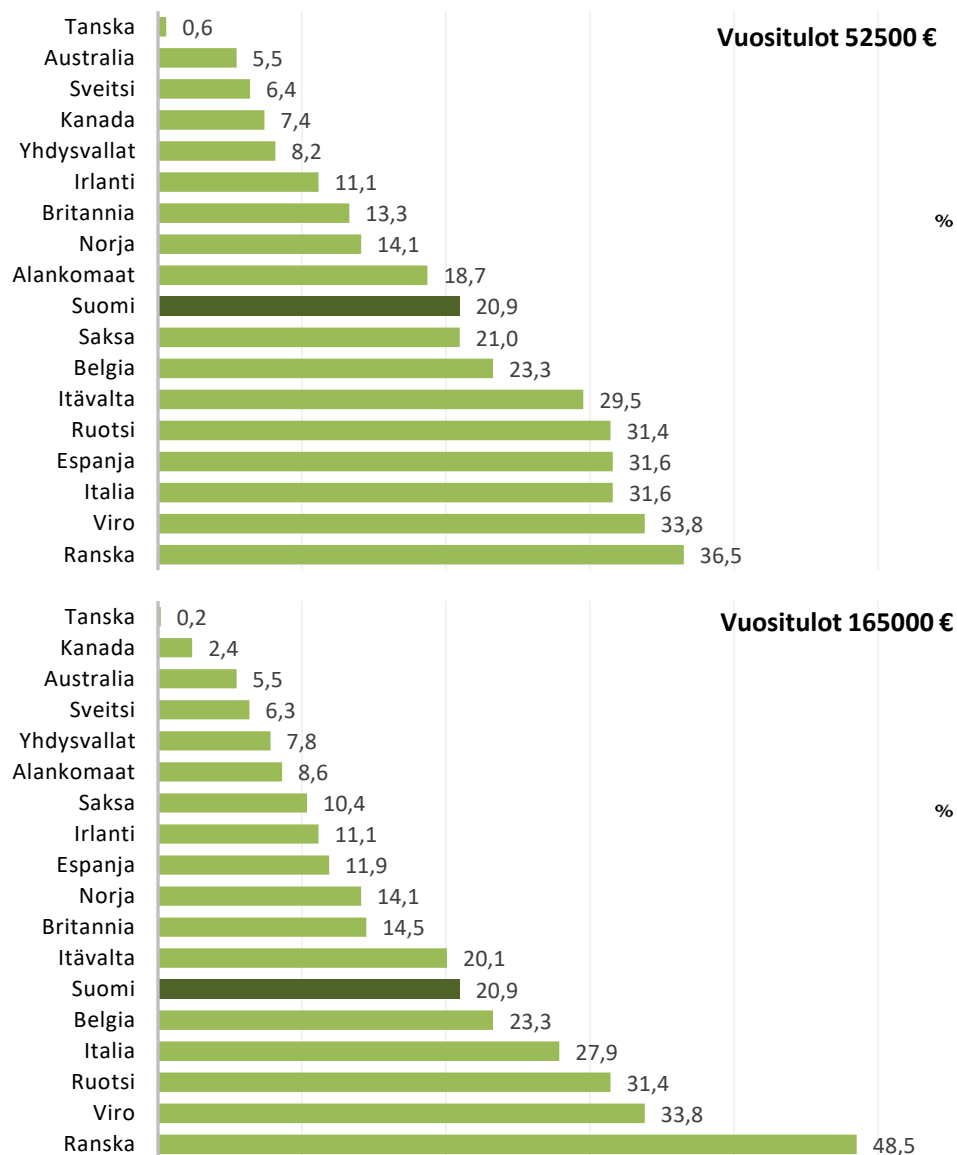
Työnantajien palkkasidonnaiset, pakolliset veronluonteiset sosiaalivakuutusmaksut ovat Suomessa selvitysvuonna hieman alle Euroopan vertailumaiden keskiarvon ylintä esimerkkipalkkatasoa lukuun ottamatta. Ylimmällä palkkatasolla ne ovat

Suomessa keskiarvoa korkeampia, koska osassa maista maksuille on asetettu yläraja. Suomessa sosiaalivakuutusmaksuilla ja niiden perusteena käytettävillä palkoilla ei ole vastaavia kattosääntöjä.

Maksukattojen vuoksi Saksassa, Espanjassa ja Itävallassa maksuprosentit suurituloisista työntekijöistä jäävät pienemmiksi kuin Suomessa toisin kuin keskipalkkaisen osalta (kuviot 3.8).

Vertailumaissa on hyvin erilaisia tapoja verottaa työntekijöiltä ja työnantajilta esimerkiksi sosiaalivakuutusmaksuja. Virossa, Ruotsissa, Ranskassa ja Espanjassa työnantajat maksavat suuren osan työn verotuksesta palkkaperusteisten sosiaalivakuutusmaksujen muodossa. Sen sijaan esimerkiksi kireän palkkaverotuksen Tanskassa veronluonteiset työnantajamaksut ovat lähes olemattomat. Muita keveän työnantajamaksurasituksen maita ovat esimerkiksi Australia, Sveitsi ja Kanada.

Kuviot 3.8 Työnantajan veronluonteiset sosiaalivakuutusmaksut kahdella esimerkkipalkkatasolla vertailumaissa 2025, perheetön palkansaaja, % palkasta

3.4 Palkkaverokiila työvoimakustannuksesta

Palkkaverokiila mittaa työhön suoraan kohdistuvaa verorasitusta, ja se on kansainvälisissä vertailuissa laajasti käytetty mittari työn verotuksesta.

Palkkaverokiila kertoo kaikkien palkkaan kohdistuvien tuloverojen ja veronluonteisten maksujen osuuden työnantajan palkkakustannuksesta. Työvoimakustannus muodostuu työntekijän bruttopalkasta ja työnantajan palkkasidonnaisista veronluonteisista maksuista.

Matalimmalla esimerkkipalkkatasolla palkkaverokiila on Suomessa eurooppalaista keskitasoa. Tällä mittarilla Viro ei näytä läheskään niin kevyeltä verottajalta kuin palkansaajan tuloverotarkastelu antaisi ymmärtää. Esimerkiksi 34 000 euron vuosipalkkatasolla verot ja veronluonteiset maksut muodostavat työvoimakulusta vertailumaiden neljänneksi suurimman kiilan, joka on noin seitsemän prosenttiyksikköä Suomea kireämpi. (Kuviot 3.9)

Suomalaisittain keskipalkkaiseen työhön kohdistuva palkkaverokiila on levein Italiassa, lähes 52 prosenttia. Myös Ranskassa puolet palkkakuluista menee tuloveroihin ja veronluonteisiin maksuihin. Suomessa työn verotus on seitsemänneksi kireintä. Keskipalkkaisen työntekijän työvoimakustannuksesta menee meillä 43 prosenttia veroihin ja veronluonteisiin maksuihin.

Palkkaverokiila on Suomessa keskipalkkaisella tulotasolla vain hieman korkeampi kuin korkeiden työnantajamaksujen Ruotsissa ja Virossa. Sen sijaan kireän tuloverotuksen Tanskassa palkkaverokiila on reippaasti Suomea ja Ruotsia kapeampi, koska työnantajamaksut ovat hyvin matalat.

Koska progressio on Suomessa jyrkkä eikä meillä ole työnantajamaksuja rajoittavia kattosääntöjä, työhön kohdistuva palkkaverokiila on vertailumaihin nähden sitä suurempi mitä korkeampi palkkataso on kyseessä. Korkeasti palkatun työn palkkaverokiila onkin Suomessa vertailumaiden viidenneksi levein.

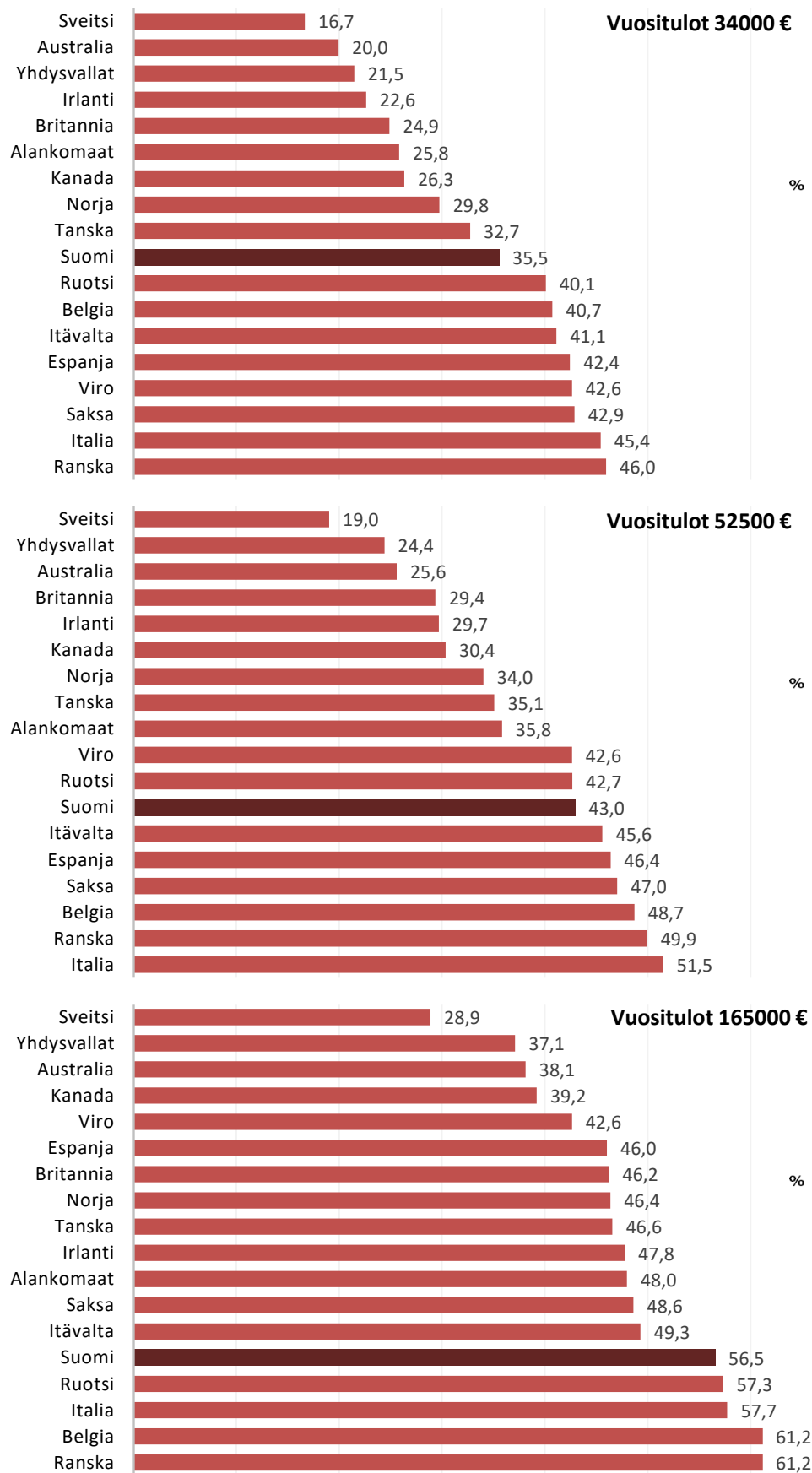
Ruotsissa palkkaverokiila on Suomea leveämpi korkeimmalla tulotasolla. Sen sijaan Itävallassa, Saksassa ja Espanjassa palkkaverokiila on tällä tulotasolla selvästi Suomea matalampi, vaikka se keskituloisella palkkatasolla oli korkeampi.

Belgiassa ja Ranskassa palkkaverokiila ylittää 60 prosenttia, jolloin alle 40 prosenttia työnantajan maksamista palkkakuluista päätyy työntekijän käteen. Vertailumaiden pienimmät verokiilat löytyvät Sveitsistä ja Euroopan ulkopuolisista maista.

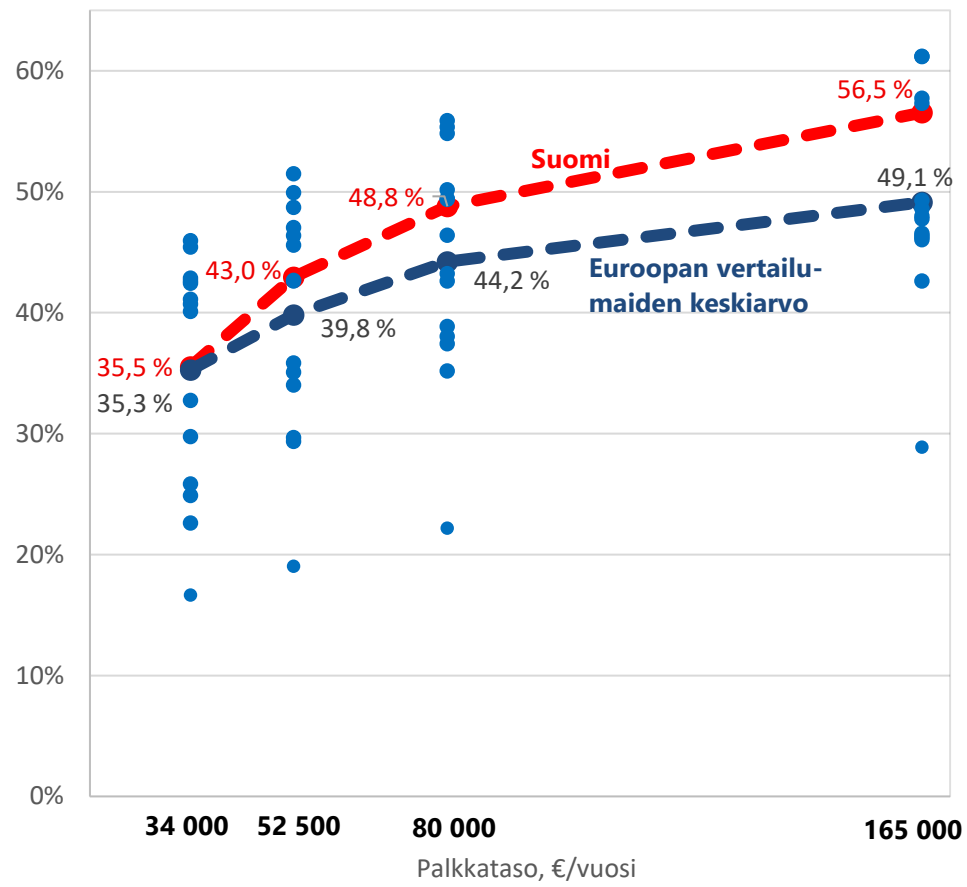
Kuvio 3.10 havainnollistaa osaltaan työn verotuksen progressiota Suomessa. Suomalaisittain keskituloisen verokiila on yli kolme prosenttiyksikköä keskiarvon yläpuolella. Korkeimmalla esimerkkipalkkatasolla palkkaverokiila on Suomessa 7,4 prosenttiyksikköä leveämpi kuin Euroopan vertailumaissa keskimäärin.

Matalimman ja korkeimman palkkatason verokiilan erotus on Suomea suurempi käytännössä vain Irlannissa ja Alankomaissa, joissa verokiilat ovat selvästi Suomea matalampia, kuten myös marginaaliverot korkeimmalla tulotasolla.

Kuviot 3.9 Palkkaverokiila kolmella esimerkkipalkkatasolla vertailumaissa 2025, perheetön palkansaajaa, % työvoimakustannuksesta

Kuvio 3.10 Palkkaverokiila Suomessa ja Euroopan vertailumaissa % työvoimakustannuksesta perheettömällä palkansaajalla vuonna 2025

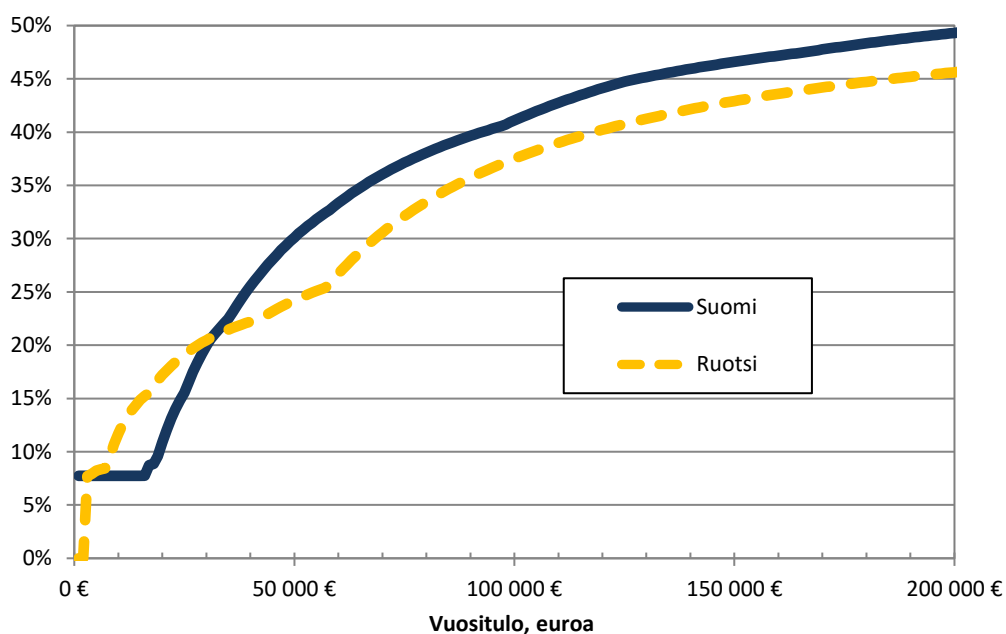

4 SUOMI VERRATTUNA SKANDINAVIAAN 2025

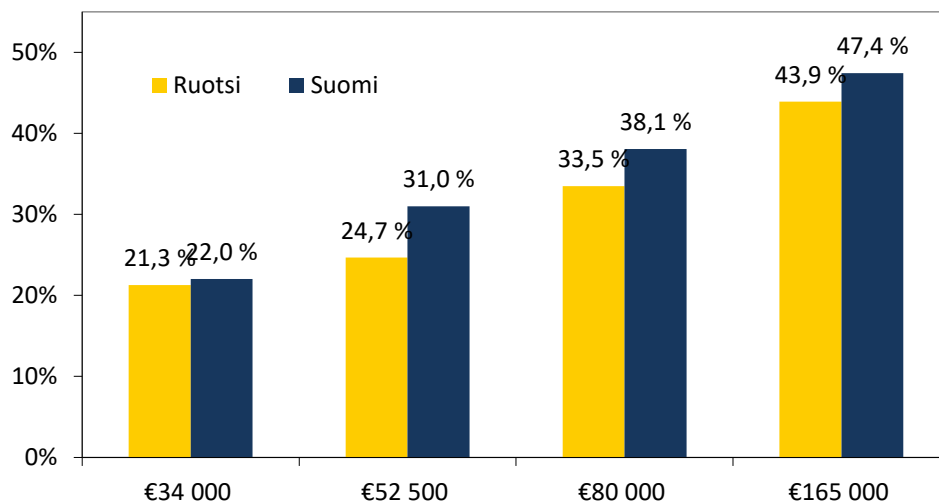
Ruotsi

Palkansaajan verotus on Ruotsissa kevyempää kuin Suomessa suunnilleen selvi-tyksen matalimmasta tulotasosta ylöspäin (kuviot 4.1. ja 4.2). Suomalaisen keski-palkan tuloveroprosentti on Ruotsissa peräti 6,3 prosenttiyksikköä kevyempi. 52 500 euron vuosipalkalla Ruotsissa jää näin palkansaajalle käteen noin 3 300 eu-roa enemmän vuodessa kuin Suomessa.

Kuvio 4.1 Palkansaajan tuloveroasteet Suomessa ja Ruotsissa 2025 vuosipalkan mukaan

Kuvio 4.2 Palkansaajan tuloveroasteet Suomessa ja Ruotsissa neljällä eri vuosipalkalla 2025, ei alaikäisten lasten huoltaja, % palkasta

Vuodesta 2025 lähtien lasten huoltajuus vaikuttaa Suomessa verotukseen työtulovähennyksen lapsikorotuksen myötä. Ruotsissa perheasemalla ei ole vaikutusta. Matalimmalla palkkatasolla kahden alaikäisen lapsen yhteishuoltajan veroprosentti on Suomessa 21,7, eli 0,4 prosenttiyksikköä pienempi kuin perheettömän palkansaajan. Korkeammilla tulotasoilla korotuksen merkitys on pienempi.

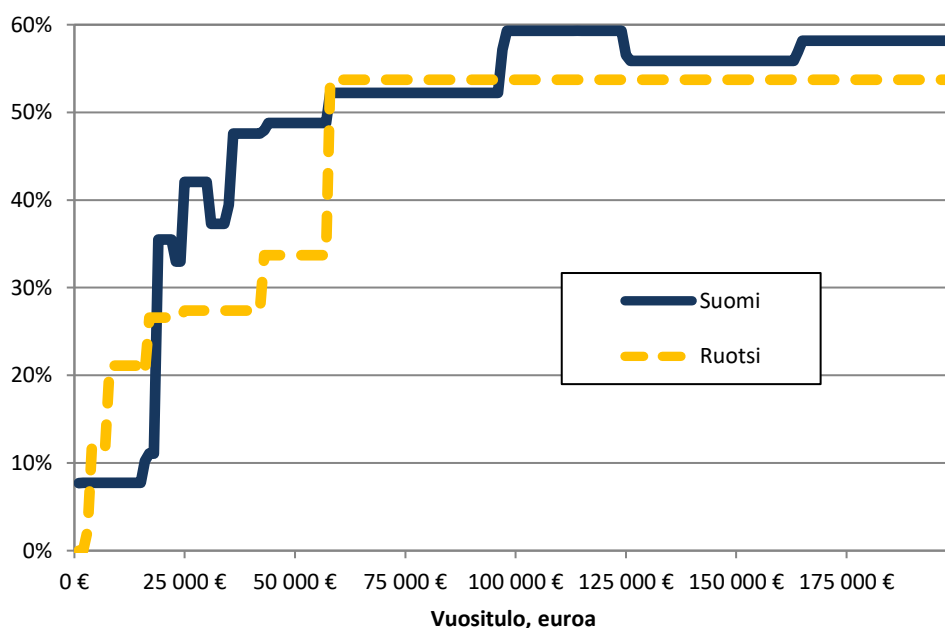
Keskipalkkaisilla ja hieman korkeammilla tulotasoilla Ruotsin verotus on selkeästi Suomea keveämpää. Tätä selittää se, että marginaaliveroprosentti (kuviot 4.3 ja 4.4.) nousee Ruotsissa päälle 35 prosentin vasta yli keskipalkkaisella, kun taas Suomessa marginaalivero nousee noin 48 prosenttiin jo 36 000 euron tulotasolla (vastaa alle 3 000 e kk-palkkaa). Veroprogressio on Suomessa siten selvästi jyrkempi pieni- ja keskituloiselle palkansaajalle.

Matalimman esimerkkipalkkatason kohdalla marginaaliveroprosenttien ero on Suomen tappioksi noin kymmenen prosenttiyksikköä ja keskipalkkaisella 15 prosenttiyksikköä. Toiseksi korkeimmalla palkkatasolla marginaalivero on Ruotsissa Suomea korkeampi ja jo 53,7 prosentin maksimissaan.

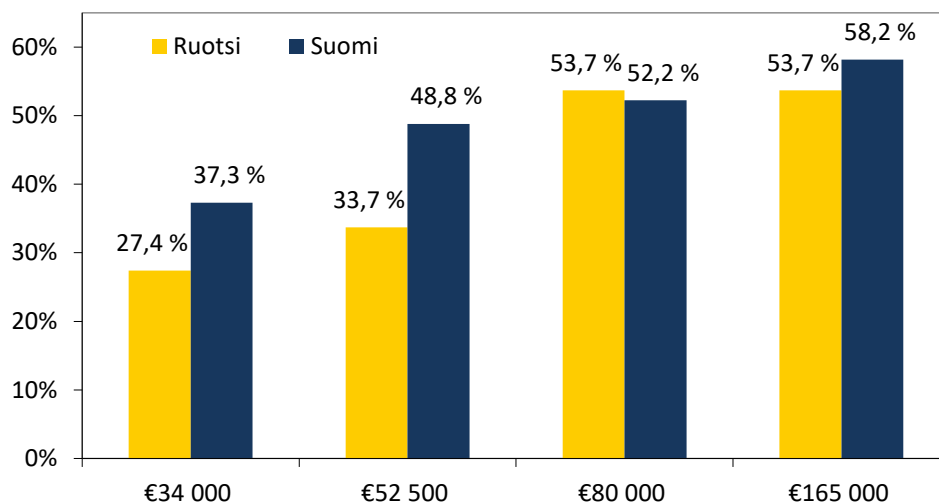
Suomessa marginaaliveroprosentti on vuonna 2025 korkeimmillaan 59,3 prosenttia noin 98 000–125 000 euron tuloilla työtulovähennyksen poistuman takia (kuvio 4.3). Suurimmalla esimerkkipalkkatasolla marginaaliveroprosentti on hieman matalampi 58,2, eli 4,5 prosenttiyksikköä korkeampi kuin Ruotsissa.

Ruotsissa korkeimmat marginaaliverot alenivat vuonna 2020 viidellä prosenttiyksiköllä, kun valtion tuloveron ylin marginaalivero (värnskatt) poistettiin. Korkein marginaalivero oli 56,7 % vielä vuonna 2024 noin 780 000 kruunun ja 2,2 miljoonan kruunun välillä, kunnes vähennys poistui kokonaan ja marginaali asettui 53,7 prosenttiin kaikkein suurimmilla tulotasoilla. Korkein marginaalivero leikkaantui 56,7 prosentista kolmella prosenttiyksiköllä vuodelle 2025, kun työtulovähennyksen poistumasta luovuttiin.

Kuvio 4.3 Palkansaajan marginaaliveroprosentit Suomessa ja Ruotsissa 2025 vuosipalkan mukaan

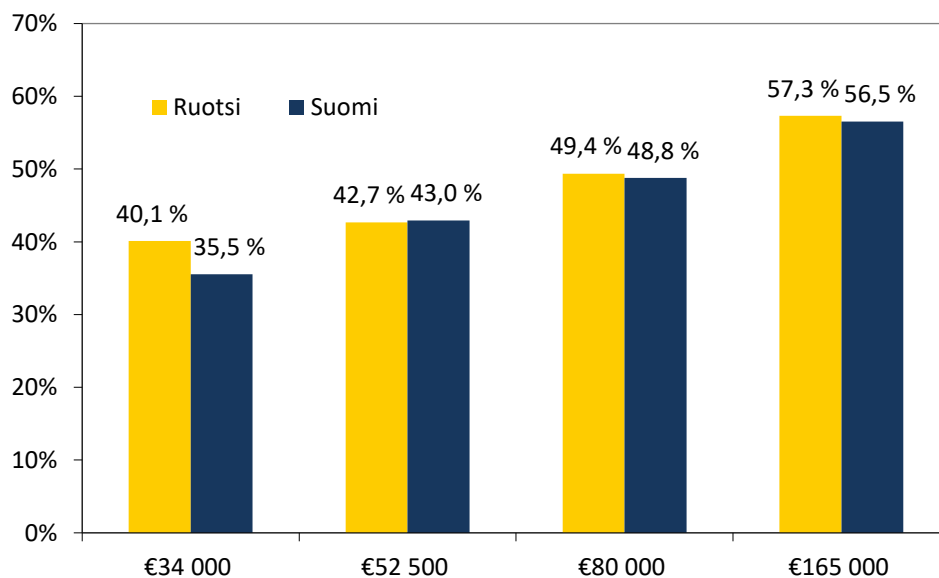

Kuvio 4.4 Palkansaajan marginaaliveroasteet Suomessa ja Ruotsissa neljällä eri vuosipalkalla 2025, ei alaikäisten lasten huoltaja, % palkasta

Kun tarkastellaan työn verotusta huomioimalla työnantajan veronluonteiset sosiaalivakuutusmaksut, palkkaverokiila on Ruotsissa jonkin verran Suomea leveämpi selvityksen keskituloista tulotasoa lukuun ottamatta (kuvio 4.5). Tämä johtuu siitä, että työnantajamaksut ovat Ruotsissa yli kymmenen prosenttiyksikköä korkeammat kuin Suomessa. Maksut ovat pysyneet Ruotsissa ennallaan, kun Suomessa ne ovat laskeneet 2010-luvun puolivälistä.

Kuvio 4.5 Palkkaverokiila, Suomessa ja Ruotsissa neljällä eri vuosipalkalla 2025, ei alaikäisten lasten huoltaja, % työvoimakustannuksesta

Tanska

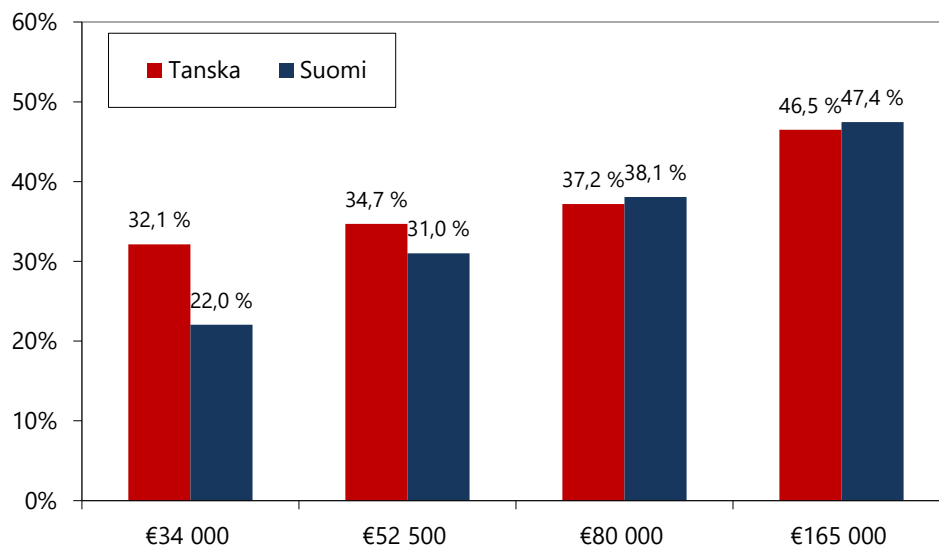
Tanskassa palkansaajan tuloverotus on erityisen ankaraa pienimmillä palkkatasoilla. Matalimmalla esimerkkipalkkatasolla Tanskan verotus ylittää Suomen noin kymmenellä prosenttiyksiköllä (kuvio 4.6). Ero kaventuu suuremmilla tulotasolla veroprosentin kääntyessä ylimmällä esimerkkipalkkatasolla Tanskassa Suomea matalammaksi. Tuloverotuksen progressio onkin Tanskassa selvästi loivempaa kuin Suomessa.

Yhden tulonsaajan palkansaajaperheitä Tanska verottaa kevyemmin kuin Suomi alinta tulotasoa lukuun ottamatta. Tanskassa on puolisoiden erillisverotus, mutta pienempituloisen puolison hyödyntämätön perusvähennys huomioidaan hyvityksenä suurempituloisen puolison verotuksessa.

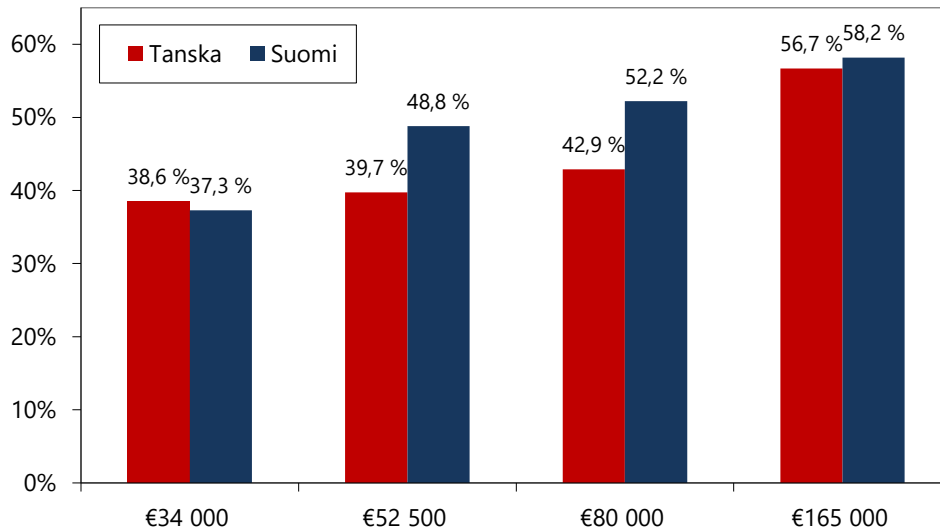
Tanskan tuloverotuksen ankaruus näkyy korkeina marginaaliveroprosentteina jo matalilla tulotasolla (kuvio 4.7). Suomen marginaaliveroprosentti ei kuitenkaan jää selvityksen neljästä tulotasosta Tanskaa matalammaksi kuin matalimmalla palkkatasolla, jolla se on lähellä Tanskan marginaaliveroa.

Kokonaisuutena työn verotus ei ole Tanskassa niin kireää kuin mitä palkansaajan veroasteita vertailemalla näyttää. Työnantajien poikkeuksellisen matalien veroluonteisten sosiaalivakuutusmaksujen vuoksi Tanskassa palkkaverokiila jää kaikilla esimerkkipalkkatasoilla Suomea matalammalle tasolle (kuvio 4.8). Tanskan osalta tulee kuitenkin muistaa, että yleinen palkkataso on Suomea korkeampi. Tanskalainen keskipalkka on jotakuinkin selvityksen keskimmäisten palkkatasojen puolivälissä. OECD:n (2025) palkkaverokiilavertailussa, jossa vertaillaan työn verotusta kunkin maan paikallisella palkkakajakaumalla, Tanska on OECD-maiden keskimäistä.

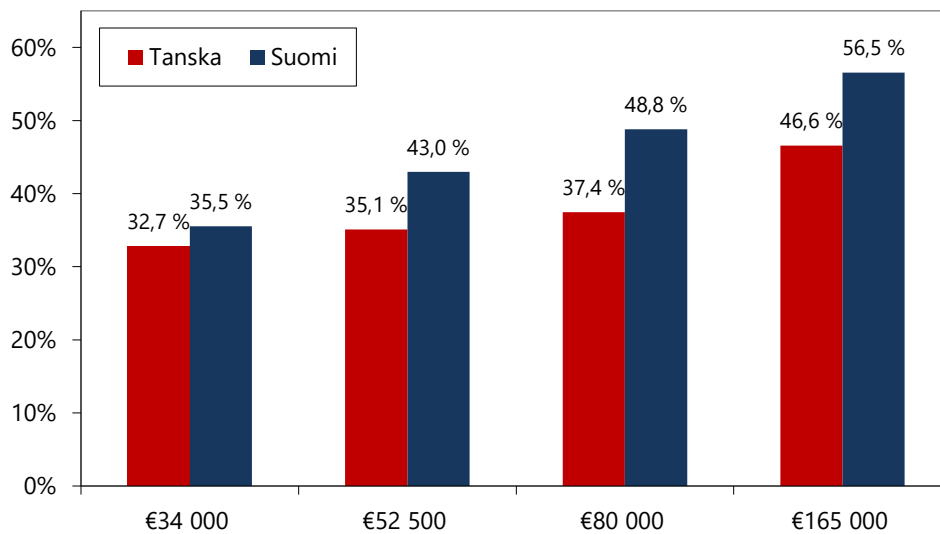
Kuvio 4.6 Palkansaajan tuloveroasteet Suomessa ja Tanskassa neljällä eri vuosipalkalla 2025, perheetön palkansaaja, % palkasta

Kuvio 4.7 Palkansaajan marginaaliveroasteet Suomessa ja Tanskassa neljällä eri vuosipalkalla 2025, perheetön palkansaaja, % palkasta

Kuvio 4.8 Palkkaverokiila Suomessa ja Tanskassa neljällä eri vuosipalkalla 2025, perheetön palkansaajan, % työvoimakustannuksesta

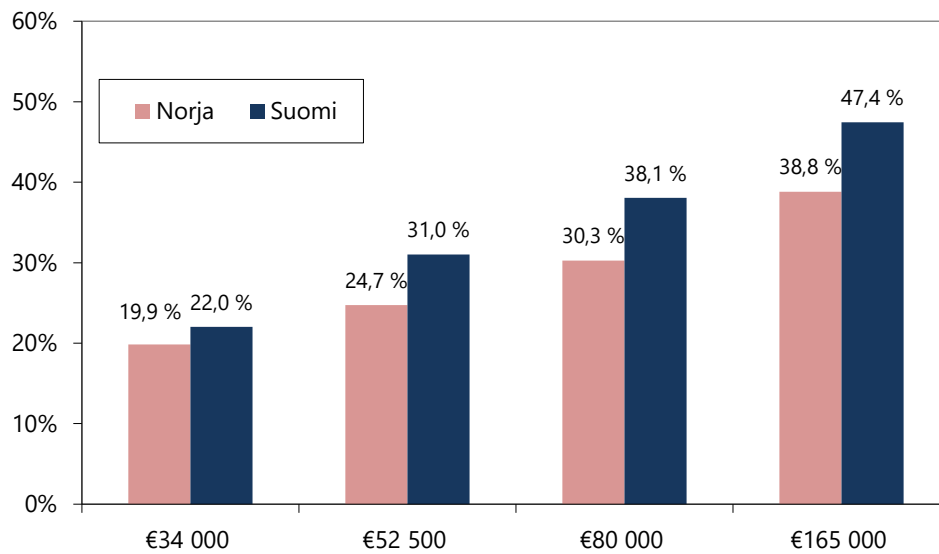
Norja

Norjassa palkkatuloja verotetaan kevyemmin kuin Suomessa. Selvityksen pienipalkkaisimmalla tulotasolla veroprosentti on Norjassa noin kaksi prosenttiyksikköä matalampi kuin Suomessa, ja ero kasvaa tulojen noustessa (kuvio 4.9). Suomalaisella keskipalkalla ero on 6,3 prosenttiyksikköä ja korkeimmalla tulotasolla ero on yli kahdeksan prosenttiyksikköä. On kuitenkin syytä huomioda, että norjalainen keskipalkka on suomalaisen keskipalkan ja selvityksen toiseksi korkeimman tulotason välissä.

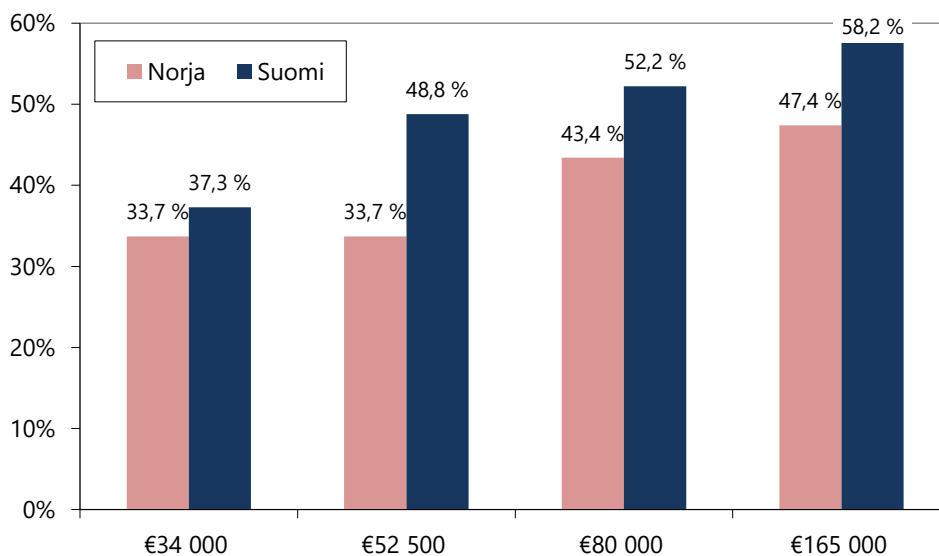
Suomeen verrattuna marginaaliveroasteet ovat Norjassa matalia ja korkein marginaalivero jää alle 50 prosentin. Ylimmän esimerkkipalkan marginaaliveroprosentti jää Norjassa 47,4 prosenttiin, kun se Suomessa on 58,2 (kuvio 4.10).

Työstä kerättävät verot ja veronluonteiset maksut painottuvat Norjassa enemmän palkansaajan verotukseen kuin työnantajamaksuihin. Työnantajamaksut ovat Norjassa noin kuusi prosenttiyksikköä matalammat kuin Suomessa, ja siten palkkaverokiila on selvästi Suomea kapeampi (kuvio 4.11).

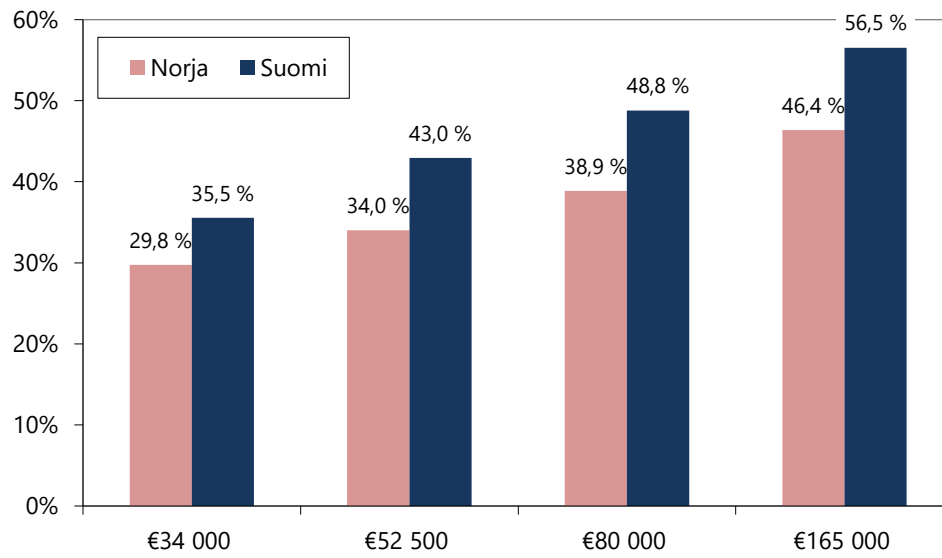
Kuvio 4.9 Palkansaajan tuloveroasteet Suomessa ja Norjassa neljällä eri vuosipalkalla 2025, perheetön palkansaaja, % palkasta

Kuvio 4.10 Palkansaajan marginaaliveroasteet Suomessa ja Norjassa neljällä eri vuosipalkalla 2025, perheetön palkansaaja, % palkasta

Kuvio 4.11 Palkkaverokiila Suomessa ja Norjassa neljällä eri vuosipalkalla 2025, perheetön palkansaajan, % työvoimakustannuksesta

5 YLIMMÄT MARGINAALIVEROT LASKEVAT SUOMESSA 2026 – KILPAILUKYKY PARANEE

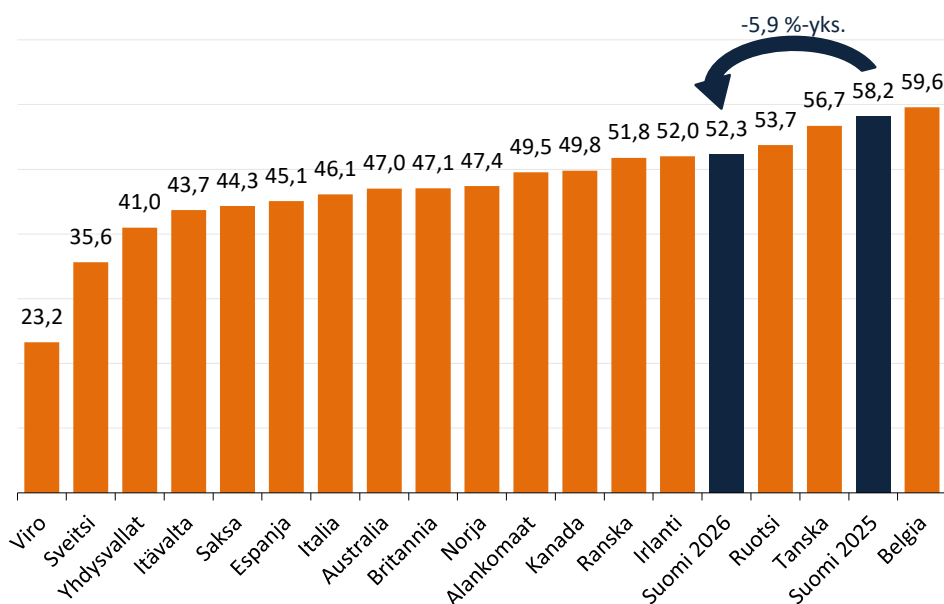
Suomessa palkansaajan verotus on kevenemässä vuonna 2026. Verotuotossa mitattuna isoin kevennys kohdistuu pieni- ja keskituloisten työtulovähennyksen kasvatamiseen. Selvin kevennys kohdistuu kuitenkin suurimpiin tulotasoihin, kun korkeimpia marginaaliveroja alennetaan 52 prosenttiin. Miten tämä marginaaliverojen huomattava kevennys näkyy Suomen palkkaverotuksen kilpailukyvyssä ja kannustavuudessa?

Suomessa marginaaliveroprosentti on vuonna 2025 korkeimmillaan 59,3 prosenttia noin 98 000–125 000 euron vuosituloilla työtulovähennyksen poistuman takia (kuvio 4.3). Selvityksen suurimmalla esimerkkipalkkatasolla (165 000 €/v) marginaaliveroprosentti on hieman matalampi 58,2.

Vuonna 2026 palkansaajan marginaalivero on vastaavasti korkeimmillaan noin 52,3 prosenttia reilun 58 000 euron vuositulosta alkaen. Marginaalivero laskee enimmillään jopa seitsemän prosenttiyksikköä 59,3 prosentista 52,3 prosenttiin. Selvityksen suurimmalla (165 000 €/v) palkkatasolla marginaalivero laskee lähes kuusi prosenttiyksikköä 58,2 prosentista.

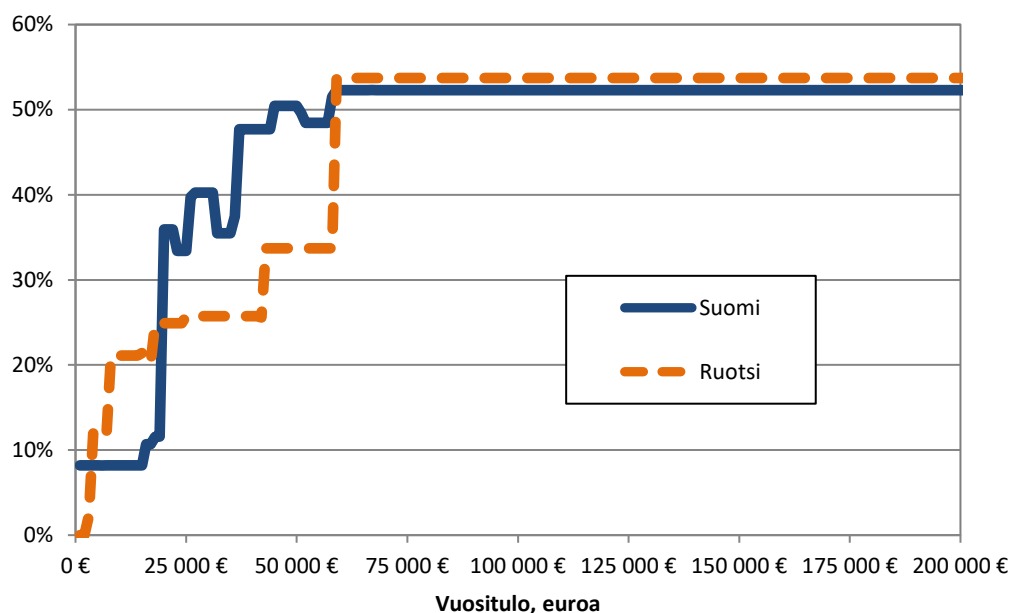
Kun vuonna 2025 selvityksen suurimman esimerkkipalkkatason marginaalivero on Suomessa toiseksi kirein, lähellä Belgian 59,6 prosenttia, tippuisi kevennyksen jälkeinen marginaalivero Tanskaa ja Ruotsiakin kevyemmäksi neljänneksi kireimmäksi. Se olisi jo samaa luokkaa Irlannin ja Ranskan kanssa. (Kuvio 5.1.)

Kuvio 5.1 Palkansaajan marginaaliveroprosentit vertailumaissa 165 000 euron vuosipalkalla vuonna 2025 sekä Suomessa vuonna 2026, perheetön palkansaaja

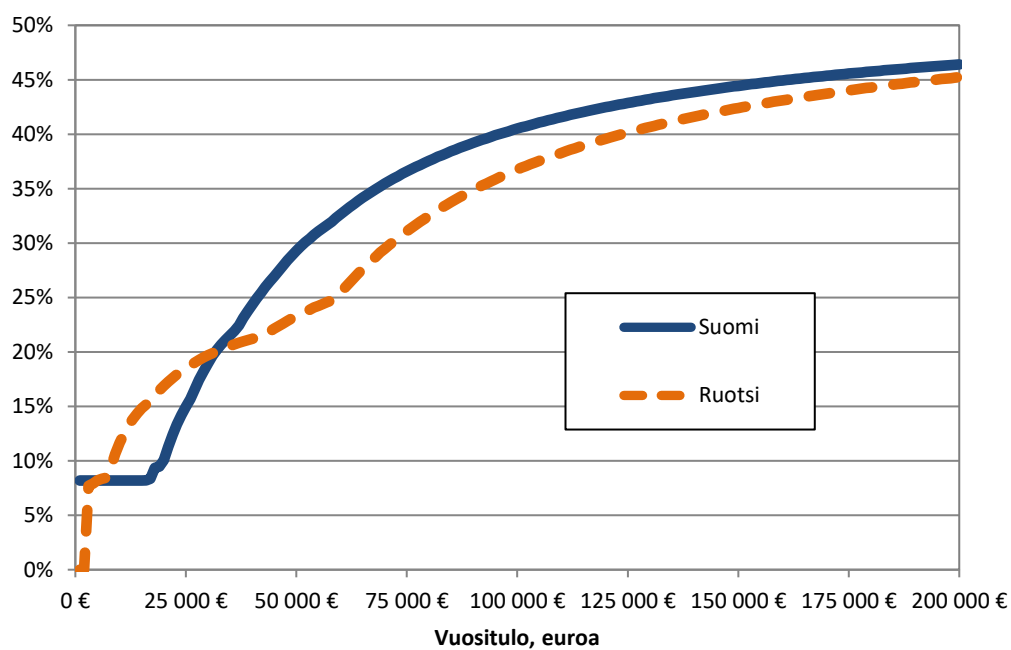

Sekä Suomessa että Ruotsissa toteutetaan kevennyksiä tuloverotukseen laajemminkin vuodelle 2026. Ruotsissa korkein marginaalivero aleni jo verovuodelle 2025, ja pieni- ja keskituloisten verotusta kevennetään vuodelle 2026.

Kuvio 5.2 Palkansaajan marginaaliveroprosentit Suomessa ja Ruotsissa vuonna 2026

Kuvio 5.3 Palkansaajan veroprosentit Suomessa ja Ruotsissa vuonna 2026

Pieni- ja keskituloisten osalta vertailuasetelma ei muutukaan erityisemmin. Suomen korkeimpien marginaaliverojen lasku muuttaa kuitenkin suurituloisimpien osalta asetelmaa huomattavasti (kuvio 5.2 vrt. kuvioon 4.3).

Palkkatulojen korkein marginaalivero jää Suomessa alle Ruotsin tason ja marginaalivero on Suomessa matalampi 58 000 eurosta ylöspäin. Kokoaikaisilla pieni- ja keskituloisilla palkansaajilla marginaalivero on kuitenkin jatkossakin Suomessa selvästi Ruotsia korkeampi.

6 LOPUKSI

Suomessa palkkaverotus on varsin progressiivista, kun veroprosentti nousee jyrkästi tulojen kasvaessa. Matalilla palkkatasoilla verotus on kireää eurooppalaista keskitasoa. Marginaalivero tosin nousee lähelle 50 prosenttia jo noin 36 000 euron vuosituloilla. Suomessa verotus rasittaa ankarasti työuralla etenemisen kannustimia tulotasosta riippumatta. Keskipalkkaisten marginaaliveroprosentti on Suomessa Pohjoismaiden korkein.

Kaikkein ylimmät marginaaliverot ovat Suomessa vielä korkeampia – suurituloilla palkkatasoilla ne ovat olleet koko 2020-luvun Belgian jälkeen vertailumaiden toiseksi korkeimmat, lähellä 60 prosenttia. Vielä 2010-luvun alussa suurituloisten marginaalivero oli Suomessa selvästi kilpailukykyisempi ja kannustavampi; marginaalivero oli lähempänä 50 prosenttia ja matalampi kuin mm. Ruotsissa ja Tanskassa.

Vuodesta 2013 alkaen Suomessa suurituloisimmille palkansaajille suunnattiin tarkoituksella kiristyksiä etenkin nk. solidaarisuusverolla. Progressiota on vaivihkaa jyrkentänyt myös palkkaverokevennysten painottaminen pieni- ja keskituloisiin.

Pääministeri Petteri Orpon hallitus jatkoi solidaarisuusveron voimassaoloa hallituskautensa ensimmäisenä verovuonna 2024 aiempaa korkeammalla tulorajalla, mikä kevensi suurituloisten palkkaverotusta ja alensi paikallisesti korkeimpia marginaaliveroja. Heti vuonna 2025 progressiossa otettiin kuitenkin askel taas jyrkentävään suuntaan, kun korkeimmille palkkatasoille ei ulotettu indeksitarkistusta ja työtulovähennyksen poistuman jyrkentäminen nosti korkeimman marginaaliveroprosentin jälleen 59,3 prosenttiin noin 98 000–125 000 euron tulovälillä.

Samanaikaisesti Ruotsissa jatkettiin korkeimpien marginaaliveroprosenttien alenamista, joka oli alkanut jo vuonna 2020 valtion veroasteikon ylemmän portaan poistolla (värnskatt). Työtulovähennyksen poistumasta luopuminen kevensi korkeinta paikallista marginaaliveroa kolmella prosenttiyksiköllä 53,7 prosenttiin vuodelle 2025.

Vuonna 2026 Suomessa toteutetaan viimein merkittävä muutos ylimpiin marginaaliveroihin, kun hallitus päätti kevään 2025 kehysriihen kasvupaketin osana keventää ne noin 52 prosenttiin. Selvimmin kevenee 98 000–125 000 euroa vuodessa ansaitsevien marginaalivero, seitsemän prosenttiyksikköä. Selvityksen korkeimmalla 165 000 euron palkkatasolla marginaalivero alenee 58,2 prosentista noin kuusi prosenttiyksikköä.

Ratkaisu on perusteltu siinäkin mielessä, ettei huippukireiden korkeimpien marginaaliverojen ole millään varmuudella voinut sanoa lisänneen verotuottoa, vaan pikemmin jopa vähentäneen niitä (esim. IMF 2020).

Kuusi ym. (2025) tulevat johtopäätökseen, että Suomen korkeat rajaveroasteet ovat voineet heikentää taloudellista toimeliaisuutta ja julkista taloutta Suomessa myös siksi, että hyvin tuottavien työntekijöiden keskuudessa verotuksen vääristävät vaikutukset korostuvat urakehityksen ja aineettomien investointien hidastumisen kautta.

Myös mm. OECD (2018) kiinnitti huomiota Suomen kansainvälisesti vertaillen korkeisiin ylimpiin marginaaliveroihin, jotka voivat myös vaikuttaa paitsi erityisosaajien pysymiseen Suomessa, myös muuttoaikeisiin ulkomailta Suomeen. Valtaosa EU-jäsenmaista on keventänyt tuloverotuksen korkeimpia marginaaliveroja finanssikriisin jälkeen, mikä voi olla seurausta entistä muuttoalttiimmasta väestöstä ja siihen liittyvästä verokilpailusta (European Commission 2023).

LÄHTEITÄ

AUSTRALIAN GOVERNMENT (2025). Taxation Office. <http://www.ato.gov.au/> viitattu 24.10.2025.

BUNDESFINANZMINISTERIUM (2025). <https://www.bundesfinanzministerium.de>, viitattu 30.10.2025.

CANADA REVENUE AGENCY (2025). <https://www.canada.ca/en/revenue-agency.html>, viitattu 13.11.2025.

COMMONWEALTH OF AUSTRALIA (2020). The 2020/2021 Budget. <https://www.budget.gov.au/>, viitattu 10.11.2020.

COMMONWEALTH OF AUSTRALIA (2018). The 2018/2019 Budget. <https://www.budget.gov.au/>, viitattu 19.11.2018.

GOVERNMENT OF CANADA (2025). Budget 2025, <https://budget.canada.ca/2025/report-rapport/tm-mf-en.html>, viitattu 13.11.2025.

GOVERNMENT OF CANADA (2022). Budget 2022, <https://www.budget.canada.ca/2022>, viitattu 1.12.2022.

GOVERNMENT OF CANADA (2021). Budget 2021. <https://www.budget.gc.ca/2021/>, viitattu 25.11.2021.

ELÄKETURVAKESKUS (2025). www.etk.fi, viitattu 31.10.2025.

ESTONIAN TAX AND CUSTOMS BOARD (2025). <https://www.emta.ee/>, viitattu 23.10.2025.

EUROPEAN COMMISSION (2025). Annual Report on Taxation 2025, Directorate-General for Taxation and Customs Union, European Commission, Publications Office of the European Union, Luxembourg, 2025

EUROPEAN COMMISSION (2023). Annual Report on Taxation 2023, Directorate-General for Taxation and Customs Union, Publications Office of the European Union, Luxembourg, 2023

HM REVENUE & CUSTOMS (2025). <https://www.gov.uk/government/organisations/hm-revenue-customs>, viitattu 14.11.2025.

IMF (2020). Finland: Selected Issues. IMF Staff Country Reports Volume 2020 Issue 006.

INTERNATIONAL BUREAU OF FISCAL DOCUMENTATION (2025a). European Tax Handbook 2025. Global Tax Series. Amsterdam, IBFD.

INTERNATIONAL BUREAU OF FISCAL DOCUMENTATION (2025b). Tax News Service online. IBFD.

IRS (2025). <http://www.irs.gov/>, viitattu 30.10.2025.

JOINT COMMITTEE ON TAXATION (2025). Overview of the Federal Tax

System as in Effect for 2025, September 5, 2025 JCX-38-25.

KIRKKO-JAANKOLA MIKAEL (2024): Kansainvälinen palkkaverovertailu 2024. Verotietoa 97. Veronmaksajain Keskusliitto.

Kleven, H., Kreiner, C., Larsen, K. ja Søgaaard, J. (2025). Micro versus Macro Labor Supply Elasticities: The Role of Dynamic Returns to Effort." American Economic Review 115 (9): 2849–90.

Kuusi, T., Kotamäki, M. & Kirkko-Jaakkola, M. (2025). ”Talous takalukossa – Suomen korkeiden rajaverojen ongelma”. Etla Raportti No 158. <https://pub.etla.fi/ETLA-Raportit-Reports-158.pdf>

MIRPLEES REVIEW (2011). Tax by Design. Ch. 4, (toim.) J. Mirrlees, S. Adam, T. Besley, R. Blundell, S. Bond, R. Chote, M. Gammie, P. Johnson, G. Myles and J. Poterba, Oxford University Press.

NSW GOVERNMENT (2025). Taxes, duties, levies and royalties. <https://www.revenue.nsw.gov.au/taxes-duties-levies-royalties/payroll-tax/rates-and-thresholds>, viitattu 24.10.2025.

OECD (2025). Taxing Wages 2025: Decomposition of Personal Income Taxes and the Role of Tax Reliefs, OECD Publishing, Paris.

OECD (2024). Revenue Statistics 2024: Health Taxes in OECD Countries, OECD Publishing, Paris.

OECD (2021). Taxing Wages 2019-2020. Non-tax compulsory payments as an additional burden on labour income in 2020.

OECD (2018). OECD Economic Surveys: Finland 2018. OECD Publishing, Paris.

PENSIONIKESKUS (2024). Pension Reform 2021, <https://www.pensionikeskus.fi/en/pension-reform-2021/>, viitattu 12.11.2024.

REGERINGSKANSLIET (2025). Sänkt skatt på arbetsinkomster, pension och sjuk- och aktivitetsersättning. Regeringens proposition 2025/26:32

REGERINGSKANSLIET (2024). Budgetpropositionen för 2025. 13.9.2024. <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2024/09/prop.-2024251>.

REGERINGSKANSLIET (2023). Budgetpropositionen för 2024. 20.9.2023. <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2023/09/prop.-2023241>.

REGERINGSKANSLIET (2019). Budgetpropositionen för 2020. 18.9.2019. <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2019/09/prop.-2019201/>.

SKATTEETATEN (2025). <https://www.skatteetaten.no/en/rates/bracket-tax/> viitattu 6.11.2025.

SKATTEFORVALTNINGEN (2025). <https://skat.dk/>, viitattu 23.10.2025.

SKATTEVERKET (2025). <https://www.skatteverket.se/privat/skatter/beloppochprocent/>, viitattu 31.10.2025.

STATE OF CALIFORNIA (2025). Franchise Tax Board. <https://www.ftb.ca.gov/>, viitattu 30.10.2025.

STATISTISKA CENTRALBYRÅN (2025). <http://www.scb.se/>, viitattu 31.10.2025.

TAX FOUNDATION (2025). <https://taxfoundation.org/>, viitattu 30.10.2025.

TAX POLICY CENTER (2025). <http://www.taxpolicycenter.org>, viitattu 30.10.2025.

TAX POLICY CENTER (2018). Urban Institute and Brookings Institution. Analysis of the Tax Cuts and Jobs Act, <http://www.taxpolicycenter.org/feature/analysis-tax-cuts-and-jobs-act>, viitattu 20.11.2018.

TILASTOKESKUS (2025a). Ansiotasoindeksi. Palkat ja työvoimakustannukset. <https://stat.fi/tilasto/ati>, viitattu 24.11.2025.

TILASTOKESKUS (2025b). Verot ja veronluonteiset maksut <http://www.stat.fi/til/vermak>, viitattu 31.10.2025.

VERTAILUN PALKKATULOT ERI VALUUTOISSA

Maa	Valuutta	Markkinakurssi 2025 1. nelj.
Australia	AUD	1,6772
Britannia	GBP	0,8357
Kanada	CAD	1,5105
Norja	NOK	11,6514
Ruotsi	SEK	11,2352
Sveitsi	CHF	0,9458
Tanska	DKK	7,4599
Yhdysvallat	USD	1,0523

Lähde: Suomen Pankki

Tarkastellut tulotasot muunnettuina eri valuutoiksi, markkinakurssit

Maa	Valuutta	Tulo euroissa				Keskimääräinen palkka 2024**
		34 000	52 500 *	80 000	165 000	
Alankomaat	EUR	34 000	52 500	80 000	165 000	65 782
Australia	AUD	57 026	88 054	134 178	276 742	103 794
Belgia	EUR	34 000	52 500	80 000	165 000	60 841
Britannia	GBP	28 415	43 876	66 859	137 897	51 310
Espanja	EUR	34 000	52 500	80 000	165 000	31 698
Irlanti	EUR	34 000	52 500	80 000	165 000	64 158
Italia	EUR	34 000	52 500	80 000	165 000	35 616
Itävalta	EUR	34 000	52 500	80 000	165 000	61 699
Kanada	CAD	51 358	79 302	120 842	249 236	88 360
Norja	NOK	396 149	611 701	932 116	1 922 489	763 733
Ranska	EUR	34 000	52 500	80 000	165 000	44 968
Ruotsi	SEK	381 997	589 849	898 817	1 853 810	537 302
Saksa	EUR	34 000	52 500	80 000	165 000	63 288
Sveitsi	CHF	32 158	49 656	75 667	156 063	99 430
Tanska	DKK	253 638	391 647	596 795	1 230 891	509 093
Viro	EUR	34 000	52 500	80 000	165 000	23 930
Yhdysvallat	USD	35 780	55 248	84 187	173 636	70 627

* Tähdellä merkitty tulotaso vastaa suurin piirtein keskipalkkaa Suomessa.

** Lähde: OECD (2025) Taxing Wages 2025.

TULOVEROASTEET 2025

YKSIÄINEN PALKANSAAJA JA YHDEN TYÖSSÄKÄYVÄN VANHEMMAN PALKANSAAJAPERHE

Yksinäinen tulonsaaja

Maa	Palkkatulo vuodessa euroina			
	34000	52500	80000	165000
Alankomaat	12,0 %	23,8 %	33,2 %	43,5 %
Australia	15,6 %	21,5 %	25,1 %	34,8 %
Belgia	26,9 %	36,8 %	44,3 %	52,2 %
Britannia	15,6 %	20,0 %	26,2 %	38,5 %
Espanja	24,3 %	29,5 %	33,8 %	39,6 %
Irlanti	14,0 %	21,9 %	31,2 %	41,9 %
Italia	28,2 %	36,2 %	42,9 %	46,0 %
Itävalta	23,7 %	29,5 %	35,4 %	39,1 %
Kanada	20,6 %	25,2 %	28,0 %	37,8 %
Norja	19,9 %	24,7 %	30,3 %	38,8 %
Ranska	26,8 %	31,7 %	35,6 %	42,4 %
Ruotsi	21,3 %	24,7 %	33,5 %	43,9 %
Saksa	30,9 %	36,0 %	39,8 %	43,3 %
Suomi	22,0 %	31,0 %	38,1 %	47,4 %
Sveitsi	11,3 %	13,9 %	17,2 %	24,4 %
Tanska	32,1 %	34,7 %	37,2 %	46,5 %
Viro	23,2 %	23,2 %	23,2 %	23,2 %
Yhdysvallat	14,9 %	18,2 %	23,8 %	32,2 %

Puolisot, joista toinen on tuloton, kaksi lasta

Maa	Työssäkäyvän puolison palkkatulo euroina			
	34000	52500	80000	165000
Alankomaat	12,0 %	23,8 %	33,2 %	43,5 %
Australia	14,1 %	21,5 %	25,1 %	34,8 %
Belgia	13,5 %	22,8 %	33,2 %	46,8 %
Britannia	15,6 %	20,0 %	26,2 %	38,5 %
Espanja	21,4 %	27,6 %	32,6 %	39,1 %
Irlanti	5,8 %	11,1 %	24,0 %	38,5 %
Italia	26,1 %	35,1 %	42,7 %	46,0 %
Itävalta	18,5 %	20,4 %	29,4 %	36,2 %
Kanada	14,8 %	21,5 %	25,3 %	36,5 %
Norja	19,9 %	24,7 %	30,3 %	38,8 %
Ranska	24,2 %	23,4 %	25,4 %	33,5 %
Ruotsi	21,3 %	24,7 %	33,5 %	43,9 %
Saksa	3,5 %	15,8 %	23,7 %	30,8 %
Suomi	21,7 %	30,8 %	37,9 %	47,4 %
Sveitsi	6,4 %	6,4 %	8,6 %	15,7 %
Tanska	24,4 %	29,7 %	33,9 %	44,9 %
Viro	23,2 %	23,2 %	23,2 %	23,2 %
Yhdysvallat	-18,7 %	0,5 %	9,8 %	21,1 %

TULOVEROASTEET* 2025

KAHDEN TYÖSSÄKÄYVÄN VANHEMMAN PALKANSAAJAPERHE, KAKSI LASTA

Palkkatulot vuodessa euroina			
1. puoliso	34 000	52 500	80 000
+ 2. puoliso	52 500	80 000	165 000
= yhteensä	86 500	132 500	245 000
Alankomaat	15,7 %	27,2 %	38,9 %
Australia	19,2 %	23,7 %	31,6 %
Belgia	31,0 %	40,0 %	48,9 %
Britannia	18,3 %	23,7 %	34,5 %
Espanja	25,2 %	30,6 %	37,0 %
Irlanti	18,8 %	27,5 %	38,4 %
Italia	31,6 %	39,7 %	44,9 %
Itävalta	21,7 %	29,5 %	36,0 %
Kanada	23,4 %	26,9 %	34,6 %
Norja	22,8 %	28,1 %	36,0 %
Ranska	25,9 %	30,9 %	38,7 %
Ruotsi	23,3 %	30,0 %	40,5 %
Saksa	26,0 %	32,3 %	38,7 %
Suomi	27,2 %	35,1 %	44,4 %
Sveitsi	8,3 %	10,7 %	16,2 %
Tanska	33,7 %	36,2 %	43,4 %
Viro	23,2 %	23,2 %	23,2 %
Yhdysvallat	10,9 %	16,9 %	27,1 %

*) tuloveroaste yhteensä = puolisojen yhteenlaskettujen verojen osuus yhteenlasketuista tuloista.

MARGINAALIVEROASTEET 2025**YKSINÄINEN PALKANSAAJA JA YHDEN TYÖSSÄKÄYVÄN VANHEMMAN PALKANSAAJAPERHE****Yksinäinen tulonsaaja**

Maa	Palkkatulo vuodessa euroina			
	34000	52500	80000	165000
Alankomaat	40,0 %	50,3 %	56,0 %	49,5 %
Australia	33,5 %	32,0 %	33,2 %	47,0 %
Belgia	51,8 %	58,5 %	59,6 %	59,6 %
Britannia	27,0 %	27,8 %	42,0 %	47,1 %
Espanja	34,4 %	41,0 %	45,0 %	45,1 %
Irlanti	26,8 %	47,1 %	52,0 %	52,0 %
Italia	50,6 %	50,9 %	51,8 %	46,1 %
Itävalta	39,7 %	46,9 %	46,8 %	43,7 %
Kanada	26,1 %	32,9 %	43,4 %	49,8 %
Norja	33,7 %	33,7 %	43,4 %	47,4 %
Ranska	34,4 %	43,1 %	43,0 %	51,8 %
Ruotsi	27,4 %	33,7 %	53,7 %	53,7 %
Saksa	43,2 %	47,4 %	47,5 %	44,3 %
Suomi	37,3 %	48,8 %	52,2 %	58,2 %
Sveitsi	20,8 %	22,4 %	25,4 %	35,6 %
Tanska	38,6 %	39,7 %	42,9 %	56,7 %
Viro	23,2 %	23,2 %	23,2 %	23,2 %
Yhdysvallat	23,6 %	25,7 %	38,9 %	41,0 %

Puolisot, joista toinen on tuloton, kaksi lasta

Maa	Työssäkäyvän puolison palkkatulo euroina			
	34000	52500	80000	165000
Alankomaat	40,0 %	50,3 %	56,0 %	49,5 %
Australia	41,5 %	32,0 %	33,2 %	47,0 %
Belgia	21,2 %	40,6 %	59,6 %	59,5 %
Britannia	27,8 %	27,8 %	42,0 %	47,1 %
Espanja	34,4 %	41,0 %	45,0 %	45,1 %
Irlanti	6,8 %	28,0 %	52,0 %	52,0 %
Italia	50,6 %	52,6 %	53,3 %	46,1 %
Itävalta	18,5 %	46,9 %	46,8 %	43,7 %
Kanada	26,3 %	32,8 %	43,4 %	50,2 %
Norja	33,7 %	33,7 %	43,4 %	47,4 %
Ranska	22,7 %	20,6 %	32,5 %	43,5 %
Ruotsi	27,4 %	33,7 %	53,7 %	53,7 %
Saksa	33,5 %	40,9 %	37,2 %	45,6 %
Suomi	37,3 %	48,8 %	52,2 %	58,2 %
Sveitsi	6,2 %	9,9 %	16,4 %	27,4 %
Tanska	38,6 %	39,7 %	42,9 %	56,7 %
Viro	23,2 %	23,2 %	23,2 %	23,2 %
Yhdysvallat	28,7 %	38,7 %	23,6 %	38,9 %

TYÖNANTAJAN SOSIAALIVAKUUTUSMAKSUT 2025
PERHEETÖN PALKANSAAJA

Maa	Palkkatulo vuodessa euroina			
	34000	52500	80000	165000
Alankomaat	18,7 %	18,7 %	17,8 %	8,6 %
Australia	5,5 %	5,5 %	5,5 %	5,5 %
Belgia	23,3 %	23,3 %	23,3 %	23,3 %
Britannia	12,4 %	13,3 %	13,9 %	14,5 %
Espanja	31,6 %	31,6 %	23,5 %	11,9 %
Irlanti	11,2 %	11,1 %	11,2 %	11,1 %
Italia	31,6 %	31,6 %	31,6 %	27,9 %
Itävalta	29,5 %	29,5 %	29,5 %	20,1 %
Kanada	7,8 %	7,4 %	4,9 %	2,4 %
Norja	14,1 %	14,1 %	14,1 %	14,1 %
Ranska	35,4 %	36,5 %	44,3 %	48,5 %
Ruotsi	31,4 %	31,4 %	31,4 %	31,4 %
Saksa	21,0 %	21,0 %	19,2 %	10,4 %
Suomi	20,9 %	20,9 %	20,9 %	20,9 %
Sveitsi	6,4 %	6,4 %	6,4 %	6,3 %
Tanska	0,9 %	0,6 %	0,4 %	0,2 %
Viro	33,8 %	33,8 %	33,8 %	33,8 %
Yhdysvallat	8,4 %	8,2 %	8,0 %	7,8 %

**PALKKAVEROKIILA ELI VEROJEN YHTEENLASKETTU OSUUS
TYÖVOIMAKUSTANNUKSISTA 2025**

**YKSIÄINEN PALKANSAAJA JA YHDEN TYÖSSÄKÄYVÄN VANHEMMAN
PALKANSAAJAPERHE**

Yksinäinen tulonsaaja

Maa	Palkkatulo vuodessa euroina			
	34000	52500	80000	165000
Alankomaat	25,8 %	35,8 %	43,2 %	48,0 %
Australia	20,0 %	25,6 %	29,0 %	38,1 %
Belgia	40,7 %	48,7 %	54,8 %	61,2 %
Britannia	24,9 %	29,4 %	35,2 %	46,2 %
Espanja	42,4 %	46,4 %	46,4 %	46,0 %
Irlanti	22,6 %	29,7 %	38,1 %	47,8 %
Italia	45,4 %	51,5 %	56,6 %	57,7 %
Itävalta	41,1 %	45,6 %	50,2 %	49,3 %
Kanada	26,3 %	30,4 %	31,4 %	39,2 %
Norja	29,8 %	34,0 %	38,9 %	46,4 %
Ranska	46,0 %	49,9 %	55,4 %	61,2 %
Ruotsi	40,1 %	42,7 %	49,4 %	57,3 %
Saksa	42,9 %	47,0 %	49,5 %	48,6 %
Suomi	35,5 %	43,0 %	48,8 %	56,5 %
Sveitsi	16,7 %	19,0 %	22,2 %	28,9 %
Tanska	32,7 %	35,1 %	37,4 %	46,6 %
Viro	42,6 %	42,6 %	42,6 %	42,6 %
Yhdysvallat	21,5 %	24,4 %	29,4 %	37,1 %

Puolisot, joista toinen on tuloton, kaksi lasta

Maa	Työssäkäyvän puolison palkkatulo euroina			
	34000	52500	80000	165000
Alankomaat	25,8 %	35,8 %	43,2 %	48,0 %
Australia	18,5 %	25,6 %	29,0 %	38,1 %
Belgia	29,8 %	37,4 %	45,8 %	56,9 %
Britannia	24,9 %	29,4 %	35,2 %	46,2 %
Espanja	40,3 %	45,0 %	45,4 %	45,5 %
Irlanti	15,2 %	20,0 %	31,6 %	44,6 %
Italia	43,9 %	50,7 %	57,8 %	57,7 %
Itävalta	37,1 %	38,5 %	45,5 %	46,9 %
Kanada	21,0 %	26,9 %	28,8 %	38,0 %
Norja	29,8 %	34,0 %	38,9 %	46,4 %
Ranska	44,0 %	43,9 %	48,3 %	55,2 %
Ruotsi	40,1 %	42,7 %	49,4 %	57,3 %
Saksa	20,2 %	30,4 %	36,0 %	37,3 %
Suomi	35,3 %	42,8 %	48,7 %	56,5 %
Sveitsi	12,0 %	12,0 %	14,1 %	20,8 %
Tanska	25,1 %	30,1 %	34,2 %	45,0 %
Viro	42,6 %	42,6 %	42,6 %	42,6 %
Yhdysvallat	-9,5 %	8,0 %	16,5 %	26,8 %

**PALKKAVEROKIILA ELI VEROJEN YHTEENLASKETTU OSUUS
TYÖVOIMAKUSTANNUKSISTA 2025
KAHDEN TYÖSSÄKÄYVÄN VANHEMMAN PALKANSAAJAPERHE, KAKSI LASTA**

Palkkatulot vuodessa euroina			
1. puoliso	34 000	52 500	80 000
+ 2. puoliso	52 500	80 000	165 000
= yhteensä	86 500	132 500	245 000
Alankomaat	29,0 %	38,4 %	45,3 %
Australia	23,4 %	27,7 %	35,2 %
Belgia	44,0 %	51,4 %	58,6 %
Britannia	27,6 %	32,9 %	42,6 %
Espanja	43,1 %	45,2 %	45,5 %
Irlanti	26,9 %	34,7 %	44,6 %
Italia	48,0 %	55,0 %	57,3 %
Itävalta	39,5 %	45,6 %	48,0 %
Kanada	28,8 %	31,0 %	36,6 %
Norja	32,4 %	37,0 %	43,9 %
Ranska	45,6 %	51,0 %	58,4 %
Ruotsi	41,7 %	46,7 %	54,7 %
Saksa	38,8 %	43,5 %	45,9 %
Suomi	39,8 %	46,4 %	54,0 %
Sveitsi	13,8 %	16,0 %	21,2 %
Tanska	34,2 %	36,5 %	43,6 %
Viro	42,6 %	42,6 %	42,6 %
Yhdysvallat	17,7 %	23,1 %	32,4 %

Verotietoa sarjassa aikaisemmin ilmestynyt:

65. **Minna Punakallio: Kiristysten aika**
Kulutusverot meillä ja muualla. 4.9.2012
66. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Eläkeverotus muutoksessa**
Eläkkeensaajan verot ja ostovoima 2000-2013. 4.12.2012
67. **Minna Punakallio: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2012.** 13.12.2012
68. **Mikael Kirkko-Jaakkola, Minna Punakallio: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2013.** 12.12.2013
69. **Niina Suutarinen: Kuntien verot 2014 - missä maksat eniten?**
Laskelmia kunnallisista veroista maakunnissa, niiden keskuskaupungeissa ja Helsingin seudulla. 11.6.2014
70. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2014.** 13.11.2014
71. **Leena Savolainen: Kuntien verot 2015 - missä maksat eniten?**
Laskelmia kunnallisista veroista maakunnissa, niiden keskuskaupungeissa ja Helsingin seudulla. 4.2.2015
72. **Leena Savolainen: Verottaja kuluttajan kukkarolla**
Kulutusverot meillä ja muualla. 8.4.2015
73. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Eläkkeensaajan verotus ja ostovoima 2000-luvulla** 12.5.2015
74. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2015.** 26.11.2015
75. **Leena Savolainen: Kuntien verot 2016 - missä maksat eniten?**
Laskelmia kunnallisista veroista maakunnissa, niiden keskuskaupungeissa ja Helsingin seudulla. 27.1.2016
76. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2016.** 30.11.2016
77. **Leena Savolainen: Kuntien verot 2017 - missä maksat eniten?**
Laskelmia kunnallisista veroista maakunnissa, niiden keskuskaupungeissa ja Helsingin seudulla. Tammikuu 2017
78. **Janne Kalluinen: Kulutusverotuksen trendit meillä ja muualla.** 1.6.2017
79. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2017.** 12.12.2017
80. **Janne Kalluinen: Kuntien verot 2018 - missä maksat eniten?**
Laskelmia kunnallisista veroista maakunnissa, niiden keskuskaupungeissa ja Helsingin seudulla. Tammikuu 2018
81. **Janne Kalluinen: Eläkkeensaajan vero- ja ostovoimakehitys 2000-luvulla.** Kesäkuu 2018
82. **Janne Kalluinen: Korkeakouluopiskelijan tulot ja verotus 2018.**
Laskelmia työtulojen vaikutuksista käytettävissä oleviin tuloihin. 5.10. 2018
83. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2018.** 30.11.2018
84. **Janne Kalluinen: Kuntien verot 2019 - missä maksat eniten?**
Laskelmia kunnallisista veroista maakunnissa, niiden keskuskaupungeissa ja Helsingin seudulla. 24.1.2019
85. **Janne Kalluinen: Verottaja kuluttajan kukkarolla**
Kulutusverotuksen trendit Suomessa. Huhtikuu 2019
86. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2019.** 16.12.2019
87. **Janne Kalluinen: Kuntien verot 2020 - missä maksat eniten?**
Laskelmia kunnallisista veroista maakunnissa, niiden keskuskaupungeissa ja Helsingin seudulla. 31.1.2020
88. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2020.** 10.12.2020
89. **Janne Kalluinen: Kuntien verot 2021 - missä maksat eniten?**
Laskelmia kunnallisista veroista maakunnissa, niiden keskuskaupungeissa ja Helsingin seudulla. 5.2.2021
90. **Janne Kalluinen: Kulutusverot meillä ja muualla 2021.** 23.6.2021
91. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2021.** 15.12.2021
92. **Janne Kalluinen: Kuntien verot 2022 - missä maksat eniten?**
Laskelmia kunnallisista veroista maakunnissa, niiden keskuskaupungeissa ja Helsingin seudulla. 16.2.2022
93. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2022.** 15.12.2022
94. **Janne Kalluinen: Kulutusverot meillä ja muualla 2023.** Helmikuu 2023
95. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2023.** 14.12.2023
96. **Janne Kalluinen: Kuntien verot 2024 - missä maksat eniten?**
Laskelmia kunnallisista veroista maakunnissa, niiden keskuskaupungeissa ja Helsingin seudulla. 22.2.2024
97. **Mikael Kirkko-Jaakkola: Kansainvälinen palkkaverovertailu 2024.** 18.12.2024
98. **Janne Kalluinen: Kuntien verot 2025 - missä maksat eniten?**
Laskelmia kunnallisista veroista maakunnissa, niiden keskuskaupungeissa ja Helsingin seudulla. 13.2.2025
99. **Janne Kalluinen: Kulutusverot meillä ja muualla 2025.** 21.8. 2025

Veronmaksajain Keskusliitto + Verotieto Oy

Kalevankatu 4, 00100 HELSINKI, puhelin (09) 618 871, fax (09) 608 087

www.veronmaksajat.fi

VERONMAKSAJAT
Puolenpitoa.